

எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் வெளியீடு

சுதாவுர்

Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No: QD/146/News/2014

மோடி, பிரேமதாஸ், ராஜபக்ஷா

இலங்கை-இந்திய உரவுகளின் நிலை
அதிகாரக் குவிப்புக்கு எதிராக
அதிகரிக்கும் கருத்தொருமிப்பு

காங்கிரஸை வழிநடத்தப்போவது

ராத்துலா, பிரியங்காவா?

மத்திய அரசுடனான உறவில்

ஜெயலலிதானின்

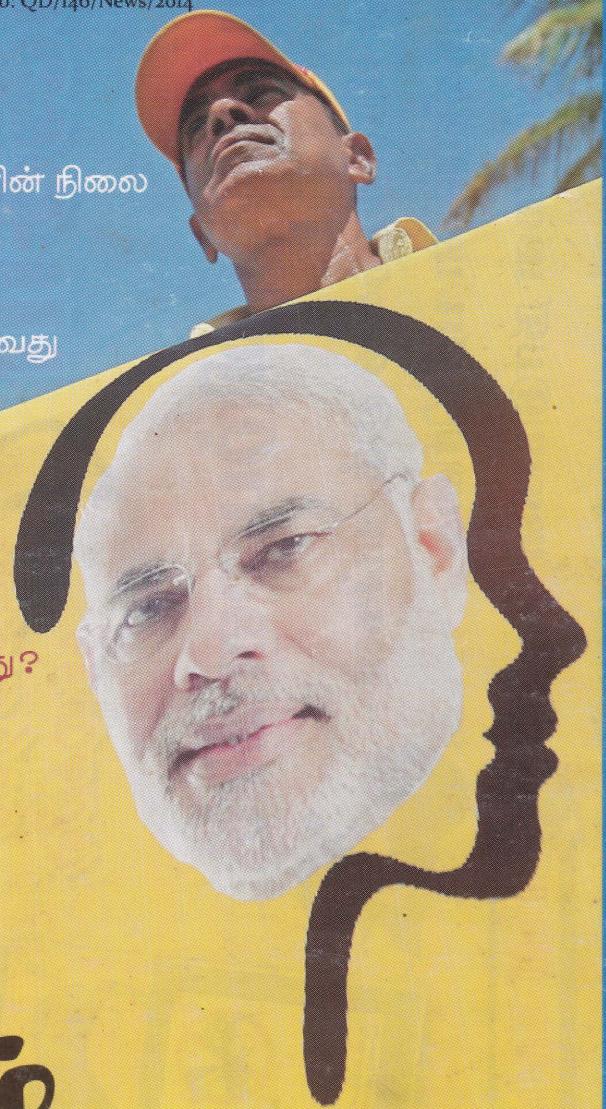
அணுகுமுறையில் மாற்றம்

வெளிக்கிளம்பும் புதிய உலக

ஒழுங்கை எவ்வாறு அழைப்பது?

சர்வதேச குறுக்கீட்டின்

நோக்கும் நடைமுறையும்

பாரதிய ஜனதாவும் இலங்கை இனப்பிரச்சினையும்

INDIA.....IN₹ 50.00

SRI LANKA....SLR 100.00

SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00

AUSTRALIA...AUS\$ 10.00

SWISS.....CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00

UK.....GB£ 5.00

EUROPE..EU€ 5.00

சிறுவர்களுக்கான சுந்தரிகை

CHUTTI KESARI

ஒட்டு கே சு ரி

ஒத்து
கே
சு
ரி

ஒத்து
கே
சு
ரி

ஒப்பாழு விற்பனையில்

ஊங்கள் பிரதிகங்கு மந்துங்கள்

அருகிலுள்ள பக்திரிகை

முகவர்களை நாடுங்கள்

நாதும் கிருமியறி வெளிவரும் சுந்தரிகை

IF THEY BREED, YOU WILL BLEED!

நாதும் முடியும் குத்தும் குத்தும் வைத்தும் உயிர்த்தும் உயிர்த்தும் உயிர்த்தும்...!!!

Little ASIA

கிருமியறி வெளிவரும் சுந்தரிகை

உங்களுடன் சேர்ந்து காரில் வருவதற்கு பெருவாரியானவர்கள் விரும்புவார்கள். ஆனால், உங்களுக்கு உண்மையில் தேவையான வர்கள் கார் பழுதடைந்துவிட்டால், உங்களுடன் சேர்ந்து பஸ்லீல் பயணம் செய்யத் தயாாயிருப்பவர்களே.

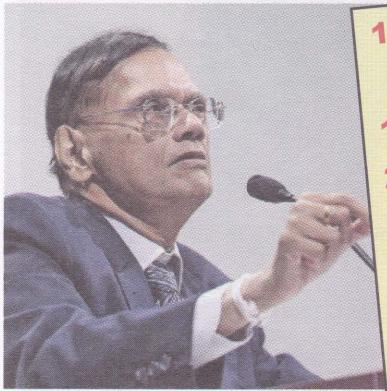
- ஒப்ரா வீன்டிரே

சுழல்வர்

2014, ஜூன் 16 - 30

பக்கங்கள் - 68

- 11** பாரதிய ஐந்தாவம் இலங்கை இனப்பிரச்சினையும்
- 15** மோடி, பிரேமதாஸ், ராஜபக்ஷி
- 20** மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை?
- 25** இந்திய - இலங்கை உறவுகளின் வருந்தத்தக்க நிலை
- 30** அதிகாரக்குவிப்புக்கு எதிராக அதிகரிக்கும் கருத்தொருமிப்பு
- 34** காங்கிரஸின் எதிர்காலம்
- 37** மத்திய அரசுடனான உறவில் ஜெயலலிதாவின் அனுகுமுறையில் மாற்றம்
- 42** காங்கிரஸை வழிநடத்தப்போவது ராகுலா, பிரியங்காவா?
- 47** சர்வதேச குறுக்கிட்டின் நோக்கும் நடைமுறையும்
- 53** வெளிக்கிளம்பும் புதிய உலக ஒழுங்கை எவ்வாறு அழைப்பது?

ஆசிரியரிடமிருந்து...

ஜ.நா. விசாரணையும் அரசின் அணுகுமுறையும்

இ லங்கையில் இடம்பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்ற போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தா னிகரின் அலுவலகத்தின் ஏற்பாட்டிலான விசாரணை விரைவில் ஆரம்பமாகப் போகின்றது. விசாரணையாளர்களை நாட்டுக்குள் அனுமதிப்பதா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தை நாடிய விசித் திரத்தையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஆரம்பம் முதலி ருந்தே ஜெனீவாவில் ஜ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவையில் இலங்கைக்கு எதிராக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களையெல்லாம் நிராகரித்து எந்தவொரு வெளிவிசாரணைக்கும் ஒத்துழைக்க முடியாது என்று பிரகடனம் செய்த அரசாங்கம் அப்போதெல்லாம் பாராளுமன்றத்தைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்று அக்கறை காட்டியதேயில்லை. ஆனால், ஜ.நா.மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகம் விசாரணைக்குமுடிவை அமைத்திருக்கும் நிலையில் பாராளுமன்றத்தை நாடிய அரசாங்கத்தின் செயல் அதற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தடுமாற்றத்தை வெளிக்காட்டுகிறது.

பாராளுமன்றம் எடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் எதுவாக இருந்தாலும், இலங்கை அரசாங்கம் ஒத்துழைக்கா விட்டாலும் ஜ.நா. விசாரணை நடந்தே தீரும். அதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. இந்த விசாரணைக்கு தங்கள் சாட்சியங்களை அளிக்க முன்வரக்கூடியவர்களை முன்கூட்டியே அச்சுறுத்தும் வகையிலான அறிவிப்புகளை அரசாங்கத்தின் பேச்சாளர் அடிக்கடி செய்துகொண்டிருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இன்று தோன்றியிருக்கும் சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்துக்கு சகல வாய்ப்புகளுமே இருந்தன என்றபோதிலும், வேண்டுமென்றே அவற்றை அரசாங்கம் தட்டிக்கழித்தது. 2009 மேயில் போர் முடிவுக்கு வந்த கையோடு, இலங்கைப் படையினரால் இழைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய குற்றங்கள் மற்றும் மீறல்கள் தொடர்பில் (ஜக்கிய நாடுகள் செயலாளர் நாயகம் பான் கீ முனுக்கு உறுதியளித்ததன் பிரகாரம்) விசாரணையொன்றை ஜனாதிபதி நடத்தியிருந்தால் இன்றைய பிரச்சினைகளில் அனேகமானவற்றையும் ஜ.நா. விசாரணையையும் தவிர்த்திருக்கக்கூடியதாக இருந்திருக்கும். அவ்வாறு செய்வதற்கு அரசாங்கத்துக்கு போதுமான அளவு ஜந்து வருடத்தால் அவகாசமும் இருந்தது.

ஜெனீவா தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, ஜ.நா. விசாரணைக்கும் ஒத்துழைக்க முடியாது, அத்தகைய விசாரணையொன்றின் முடிவில் வெளியிடப்படக்கூடிய

அறிக்கையின் கண்டுபிடிப்புகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்று அரசாங்கம் கூறிவிட்டால் எல்லாமே அப்படியே போய்விடுமா? அரசாங்கத்தின் இத்தகைய போக்கினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் எவ்யாக இருக்கும் என்று ஒரு கேள்வி எழுகிறது.

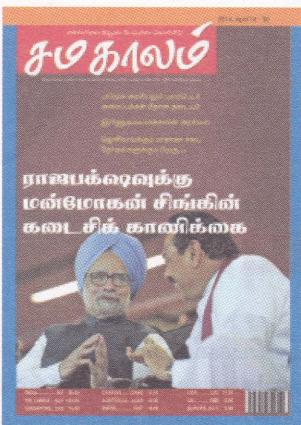
ஜ.நா. மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகத்தின் ஏற்பாட்டிலான விசாரணை ஜெனீவாவில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் ஆணையின் பிரகாரமே முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இலங்கை அரசாங்கம் அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அறிவித்துவிட்டதால் அது செல்லுபடியற்றதாகப் போய்விடவில்லை. விசாரணைக்கு ஒத்துழைக்காத பட்சத்தில் அது சர்வதேச உடன்படிக்கைகள் தொடர்பிலான அதன் கடப்பாடுகளை அரசாங்கம் மீறுவதாக அமையும்.

அன்மையில் இரு நாடுகள் ஜ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களில் சர்வதேச உடன்படிக்கைக் கடப்பாடுகளை மீறுவதற்கு முயற்சித்தன அல்லது விலகிச் செல்ல முயற்சித்தன. இஸ்ரேலும் வடக்காரியாவுமே அவ்விரு நாடுகளுமாகும். ஆனால், இஸ்ரேல் சில அவமதிப்புகளைச் சந்தித்த பிறகு இனக்கத்துக்கு வந்தது. 2012/2013 காலகட்டத்தில் மேற்கு ஆற்றங்களரியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற யூத குடியேற்றங்கள் குறித்து விசாரணை செய்ய ஜ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவை விரும்பியது. ஒத்துழைக்க மறுத்த இஸ்ரேல் ஜ.நா.உறுப்பு நாடுகள் சகலவற்றினதும் மனித உரிமைகள் நிலைவரங்களை ஆராயும் மனித உரிமைகள் பேரவையின் கூட்டத்தை (Universal periodic Review) பகிஞரிக்கவும் செய்தது. ஆனால், பிறகு எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் கூட்டத்தில் பங்கேற்க வேண்டியிருந்தது. அதேபோன்றே ஜ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவையின் விசாரணையாளர்கள் மேற்கு ஆற்றங்களர்க்கு விஜயம் செய்ய விரும்பியபோது ஆரம்பத்தில் விசா வழங்க மறுக்கப்பட்டது. ஆனால், பின்னர் அவர்களை அனுமதிப்பதைத் தவிர இஸ்ரேலுக்கு வேறுவழியே இருக்கவில்லை. இஸ்ரேவின் மிகப்பெரிய நேச அணியான அமெரிக்காவே இஸ்ரேலை இனங்கிக் செயற்படுமாறே வற்புறுத்தியது.

2013 ஆம் ஆண்டு வட கொரியா மீது மனித உரிமைகள் பேரவை விசாரணையொன்றை நடத்தியது. ஜனாதிபதி கிம்஬ஜோங் உன் ஒத்துழைக்க மறுத்தார். என்றாலும், விசாரணை நடைபெறவே செய்தது. உள்நாட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டங்களினால் எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை.

(29ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

நடந்தால்

கூட்டமைப்பும் ஜெயலலிதாவும்

கடந்த சமகாலம் இதழில் யதீந்திரா எழுதிய தமிழர் நலனில் நின்று இந்தியாவைக் கையாளுதல்? என்ற கட்டுரையில் வடமாகாண முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரன் இன்றுவரை தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவைக் கந்திக்காதது என் எனக் கேள்வியைமுப்பியிருந்தார். இது கட்டுரையாளரின் கேள்வி மட்டுமல்ல ஓவ்வொரு தேர்தல்களிலும் கண்ணே மூடிக் கொண்டு தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு வாக்களிக்கும் ஒவ்வொரு தமிழனினதும் கேள்வி. ஆனால் இதற்கான பதில் ஒன்றும் கஷ்டமானதல்ல.

தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைமையைப் பொறுத்த வரை, குறிப்பாக சம்பந்தன், மாவைசேனாதிராஜா போன்றவர் கள் கருணாநிதியின் விசுவாசிகள், கருணாநிதி முதலமைச்சரா கவிருந்த காலத்தில் அவரை பல தட்டவைகள் சந்தித்த போதிலும் அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவிருந்த ஜெயலலிதாவை திரும்பியும் பார்க்கவில்லை. இப்போதுகூட ஜெயலலிதா முதலமைச்சராகி தி.மு.கி.இருந்த இடமே தெரியாது போய்க்கொண்டி ருக்கும் நிலையில் கூட கூட்டமைப்பு தலைமையால் கருணாநிதி மீதான விசுவாசத்தைக் கைவிடமுடியவில்லை. ஜெயலலிதாவை தாங்கள் சந்தித்தால் கருணாநிதி கவலைப்படுவாரே என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவும் அந்த ஒருவருக்கா

கவுமே இன்றுவரை தமிழை நம்பியிருக்கும் வகுக்கணக்கான தமிழர்களின் நலனுக்காக ஜெயலலிதாவை அவர்கள் சந்திக்கத் தயாரில்லை. ஆக தமிழ்க் கூட்டமைப்பின் தலைமை தமிழர் நலனை விட தனது குடும்ப நலனை முதலமைச்சரோ இன்று வரை தமிழக முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவை சந்திக்க எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை.

விஸ்வரத்தினாம் ராகுவரன், வடுனியா.

மகிந்த அரசு பற்றிய சரியான விளக்கம்

பேராசிரியர் சுமண்சிறி வியன்கேயின் போரின் முடிவுக்குப் பின்னரான ஐந்து வருடங்கள் என்னும் கட்டுரை அருமை. தற்போதைய மகிந்த அரசின் நிலைப்பாடுகள், செயற்பாடுகள் அவர்கள் இழைக்கும் தவறு களை மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பாராட்டுக்கள்.

கந்தையா நடராஜா, முஸ்லைத்தீவு.

சுத்தியமுர்த்தியின் கவனத்துக்கு

சமகாலத்தில் தொடர்ந்து கட்டுரைகளை எழுதிவரும் இந்தியரான என்.சுத்தியமுர்த்தி எப்போதுமே இலங்கை அரசின் நலன் விரும்பியாகவே தனது கருத்துகளை முன்வைப்பது வழமை. கடந்த சமகாலம்

வினாயாட்டுத் தகவல்கள் என்கே?

உலகக் கிணன் உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் பற்றி சுவாரஷ்யமான பல தகவல்களுடன் சமகாலம் இதழ் வருமென எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. ஆரம்பத்தில் பல்வேறு வினாயாட்டுத் தகவல்களுடன் வந்த சமகாலம் தற்போது வினாயாட்டுச் செய்திகளுக்கு என் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை? ஆசிரியர் இதனைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

கணேசுகுமரன், வெள்ளவத்தை.

இதழ் கட்டுரையிலும் இதனையே காணமுடிகின்றது. இந்திய பிரதமர் மோடியின் பதவியேற்பு விழாவில் கலந்துகொண்ட மகிந்த ராஜபக்ஷ மோடியுடன் நடத்திய சந்திப்பில் மோடி அழுத்திக் கூறிய விடயங்கள் தொடர்பில் இலங்கை அரசும் பேரினவாதிகளும் அரண்டு போய்க்கிடப்பதுடன் பொலிஸ் அதிகாரங்களை வழங்குவது தொடர்பில் ஆராயப்படும் என்ற நிலைக்கு கீழிறங்கி வந்துள்ள நிலையில் சத்தியமூர்த்தியோ 13ஆவது திருத்தத்தை அமுல்படுத்துவது குறித் தும் அதற்கு அப்பாலும் சென்று தமிழர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க அதற்கு வேண் டுமென மோடி மகிந்தவிடம் கூறியதில் புதிதாக எதுவும் இல்லை என்கிறார்.

சத்தியமூர்த்தி கூறுவது உண்மைதான். ராஜீவ் காந்தியின் ஒப்பந்தத்தில் இருந்த தைத்தான் அவரின் பின் இந்தியாவை ஆட்சி செய்த பிரதமர்களும் தொடர்ச்சியாகக் கூறிவந்தனர். மன்மோகன்சிங்கும் சோனியாவின் தலையாட்டிப் பொம்மையாக அதனையே கூறிவந்தார். ஆனால் கூறுவது என்பது வேறு, அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதென்பது வேறு. மன்மோகன்சிங் அரசும் 13 பற்றியும் அதற்கு அப்பாலான உரிமை பற்றியும் மகிந்தவிடம் கூறியதே தவிர அதனை நடைமுறைப்படுத்த எந்தவித அமுதத்தையும் கொடுக்கவில்லை.

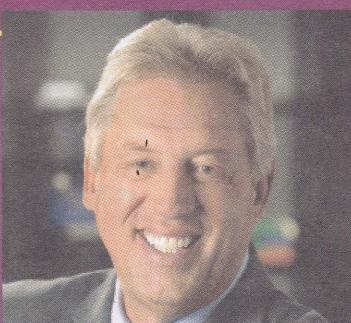
ஆனால் மகிந்தவின் மோடியுடனான முதல் சந்திப்பே ஒரு அமுததம் கொடுக்கும் வகையானதாக இருந்ததை சத்தியமூர்த்தி புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அல்லது அந்தச் சந்திப்பின் பின்னர் இலங்கை அமைச்சர்களும், பேரினவாதிகளும் ஊடகங்களும் வெளியிட்டு வரும் கருத்துகளையாவது படித்து அந்தச் சந்திப்பு எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அத்துடன் மன்மோகன்சிங் போன்று சோனியாவுக்கு தலையாட்டும் நிலை நாரேந்திரமோடிக்கு இல்லையென்பதையும் சத்தியமூர்த்தி புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கிருபாகரன் கணேசமூர்த்தி, நெஸ்வியடி.

பாரதிய ஜனதாவின் வெற்றியின் அர்த்தம்

கடந்த சமகாலம் இதழில் பாரதிய ஜனதாவின் வெற்றியைச் சாத்தியமாக்கிய வர்கள் என்ற தலைப்பில் தமிழக பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ் எழுதிய கட்டுரையில் பிரதமர் நாரேந்திர மோடி தலைமையிலான பாரதிய ஜனதா அரசாங்கத்தின் எதிர்கால செயற்பாடுகள் இந்தியாவின் மதசார்பின்மைக்கு பெரும் அச்சு றுத்தலாக அமையும் என்றும் இதை புரிந்துகொண்டு மதச்சார்பற்ற கட்சிகள் வருங்காலத்தில் செயற்பட வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். பாரதிய ஜனதா குறித்து இத்தகைய எச்சரிக்கைகள் அரசியல் சக்திகளினாலும் ஆய்வாளர்களினாலும் விடுக்கப்பட்டு வந்த போதிலும் இந்திய மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அவற்றை பொருட்டுத்தாமல் பாரதிய ஜனதாவிற்கு பெருவெற்றியை பெற்றுக்கொடுத்ததை என்னவென்று சொல்வது?

பரமநாதன் சசிகரன், மாத்துளை.

கொவ்கைகள் பல கோட்பாடுகள் சில. கொள்கைகள் மாறும். கோட்பாடுகள் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை.

- ஜோன் சி.மக்ஸ்வெல்

இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறை

ISSN : 2279 - 2031

மலர் 02 இதழ் 24

2014, ஜூன் 16 - 30

A Fortnightly Tamil News Magazine

எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் (சீலோன்) (பிரைவேட்) லிமிடெட் 185, கிராண்ட்பாஸ் ரோட், கொழும்பு-14, இலங்கை.

தொலைபேசி : +94 11 7322700
ஈ-மெயில்: samakalam@expressnewspapers.lk

ஆசிரியர்
வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்
(e-mail : suabith@gmail.com)

உதவி ஆசிரியர்
தெட்சணாமூர்த்தி மதுகுதனன்

பக்க வடிவமைப்பு
எம்.பூதீரகுமார்

ஓப்பு நோக்கல்
என்.ஸெல்வர்ஜி ராஜ்

வாசகர் கடிதங்களை அனுப்ப

வேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,

சமகாலம்

185, கிராண்ட்பாஸ் ரோட்,
கொழும்பு -14.

இலங்கை.

மின்னஞ்சல் : samakalam@expressnewspapers.lk

விக்குழல்... .

நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் என்னைக் கண்டன விமர்சனம் செய்வதற்கு அஞ்சகி றவர்கள் தங்கள் கண்டனைக் கணைகளை நிதியமைச்சின் செயலாளர் பி.பி.ரெஜயசுக்தரா மீது திருப்தியிருக்கிறார்கள்.

ஜனாதிபதி ஶகிர்த் ராஜபக்ஷி

அமைச்சர்கள் விமல் வீரவன்சவும் சம்பிக்க ரணவக்கவும் தாங்கள் பதி விகளை இராஜ்நாமா செய்யப் போவதாகக் கூறி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு போதுமே பதவிவிளகமாட்டார்கள். ஜனாதி பதி அவர்களை பதவியிலிருந்து விலக்கவும் மாட்டார்.

ஐக்கிய தேவைக் கட்சி எஃ.பி.ரீஹிசன்

அடுத்தவருடம் நடத்தப்படக்கூடிய சாத்தியத்தைக் கொண்ட ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு முன்னதாக நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை குறித்து சர்வஜனவாக்கெடுப்பு ஒன்றை நடத்த வேண்டுமென்ற எனது யோசனைக்கு மக்களினதும் அமைச்சரவைச் சகாக்களினதும் ஆதரவு இருக்கிறது. ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை ஓழிப்பதற்கு ஆதரவாக சர்வஜனவாக்கெடுப்பில் பிரசாரம் செய்யத் தயாராக இருப்பதாக பல அமைச்சர்கள் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் விக்குழல் நடையக்கூடு

உலகில் தினமும் அதிகமான கொலைகள் இடம்பெறுகின்ற நாடு என்றால் அது தென்ன மெரிக்காவின் ஹூண்டிராஸ்தான். உலகின் கொலைத் தலைநகரம் என்ற அபக்ஸ்தி மிக்க பெயரை அந்த நாடு பெற்றிருக்கிறது. விரைவில் அந்தப் பெயரை அம்பாந் தோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள தங்காலை பெற்றுவிடும்.

இணையத்தளங்கள் தடைசெய்யப்படுகின்ற செயல்களுக்குப் பின்னணியில் இருப்பவர் யார் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். விரைவில் பாராளுமன்றத்துக்கு வரப் போவதாக அவர் ஊடகங்களுக்குக் கூறியிருக்கிறார். அவரின் வரவை நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கின்றோம். எமது பெருவாரியான கேள்விகளுக்கு அவர் பதிலளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர் வேறு யாருமில்லை. பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோதாபய ராஜபக்ஷி தான்.

ஐ.தே.க.எஃ.பி. ஸங்கிள சுரேஷ்

நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறை காரணமாகவே விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள் என்று சிலர் வாதாடுகிறார்கள். ஆனால், அவர்களின் வாதம் அபத்தமானது என்பது எனது நம்பிக்கை, ஏனென்றால் இரண்டுக்கும் இடையே எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.

கலூரிதி நிர்மல் ரஞ்சித் தேவசிறி

ஜம்பத்தைந்து வருடங்களாக முழுமுச்சாக அரசியலில் ஈடுபட்ட போதிலும் கூட, நான் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த சமுதாயத்தை என்னால் உருவாக்க முடியாமல் போனதால் எனது 81 ஆவது பிறந்த தினத்தில் இருந்து பாராளுமன்ற அரசியலைத் துறக்கத் தீர்மானித்துவிட்டேன்.

தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி தலைவர் வீ.ஆனந்தசங்கரி

► செய்தி ஆய்வு ◀◀

ஈராக்கிற்கு மீண்டும் அமெரிக்க, பிரிடிஷ் படைகள்

பு. ராக்கில் தோன்றியிருக்கும் நெருக்கடி 2003ஆம் ஆண்டு அந்நாட்டின் மீது ஆக்சிரமிப்பைச் செய்வதற்கு அமெரிக்காவும் பிரிட்டானும் மேற்கொண்ட தீர்மானம் தொடர்பில் மீண்டும் சர்ச்சையை உருவாக்கி யிருக்கிறது.

ஈராக்கின் இன்றைய நெருக்கடிக்கு 2003 ஆக்சிரமிப்பே காரணம் என்று கூறப்படுவதை நிராகரித்திருக்கும் முன்னாள் பிரிட்டிஷ் பிரதமர் ரெரானி பிளயர், ஈராக்கிய பிரதமர் மாலிக்கி யின் அரசாங்கமும் சிரியாவில் இடம் பெற்று வருகின்ற உள்நாட்டுப் போருமே உண்மையான காரணங்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

முன்னாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் டபிள்யூ.புஷ்டெடன் சேர்ந்து அந்த ஆக்சிரமிப்பைச் செய்த ரெரானி பிளயர் Faith Foundation என்ற தனது இணையத்தளத்தில் எழுதியிருக்கும் கட்டுரையொன்றில் பாக்தாத் திற்கு வடக்கேயும் மேற்கேயும் உள்ள நகரங்களைக் கைப்பற்றிவரும் ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ். (Islamic State in Iraq and the Levant) (Levant) என்று குறிப்பிடப்படுவது மத்திய தரைக் கடலின் கிழக்கேயுள்ள நாடுகளையோராகும் பேரன்ற சுன்னி ஜிஹாதி குழுவளர்ச்சிக்கு வழிவகுத் தது அமெரிக்காவும் பிரிட்டானும் மேற்கொண்ட ஆக்சிரமிப்பு என்று வாதாடுவது நிலைவரங்களைப் பற்றிய ஒரு நம்பத்தகாத மதிப்பீடோராகும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

இந்த நெருக்கடியை நாமே உருவாக்கினோம் என்ற கருத்திலிருந்து நாம் விடுபட்டுவேண்டும். உண்மையில் நாம் இதை உருவாக்கவில்லை. சில கட்டங்களில் நாம் கடைப்பிடித்து கொள்கைகள் இன்றைய நெருக்கடி தோன்றுவதற்கு உதவியதா இல்லையா என்பது குறித்து நாம் வாக்குவாதங்களில் ஈடுபடலாம். ஆனால் அடிப்படைக் காரணம் பிராந்தியத்

திற்குள்ளேயே இருக்கிறதேயன்றி, வெளியில் இல்லை.

கடந்த கால வேறுபாடுகளை மறந்து எதிர்காலத்தைக் காப்பாற்ற நாம் செயலில் இறங்க வேண்டும். தீவிரவாதிகள் போராடுகின்ற இடங்களில் அவர்களை படை பலத்தைக் கொண்டு நாம் முறியடிக்க வேண்டும் என்று பிளயர் எழுதியிருக்கிறார்.

அமெரிக்க பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஷக் ஹேகல் விமானத்தாங்கிக் கப்பலான 'ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ். ஜோர்ஜ் எஸ். டபிள்யூ புஷ்' ஷஷ்யும் இரு ஏவகணை கப்பல்களையும் ஒரு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக வளைகுடாவுக்கு அனுப்பிவைத்தி ருப்பதாக பென்டகன் அறிவித்திருக்கும் வேளையிலேயே, பிளயரிடமிருந்து இக்கருத்துகள் வந்திருக்கின்றன.

உடனடியாக ஈராக்கில் தாக்குதல் களை மேற்கொள்வதற்கு அமெரிக்கா திட்டம் வகுத்திருக்கிறது என்பதற்கான அறிகுறியாக இந்தப் போர்க்கப்பல்களின் வளைகுடா வருகையைக் கருத வேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்திருக்கும் பென்டகன் ஊடகப் பேச்சாளர் நியர் அட்மிரல் ஜோன் கிர்பி, ஈராக்கில் அமெரிக்கர்கள்

ளின் உயிர்களையும் நலன்களையும் பாதுகாப்பதற்கு இராணுவ நடவடிக்கை அவசியப்படுமானால், அதைச் செய்வதற்கான ஓபாமா நிருவாகத் தின் தயார் நிலையையே இது உணர்த்துவதாக சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

ஐ.எஸ். எஸ்.ஐ.டெமிருந்து வளைகுடா பிராந்தியத்துக்கு அதிகரித்து வரும் அச்சுறுத்தலை சமாளிப்பதற்கு உதவியாக ஈராக்கில் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தினர் நிலை வைக்கப்படக்கூடும் என்பதை வண்டனில் அரசாங்க அதிகாரிகள் ஊர்ஜிதப்படுத்தி பிருக்கிறார்கள்.

முழு அளவிலான இராணுவத்தலையீட்டுக்கான சாத்தியத்தை பிரிட்டிஷ் வெளியறவு அலுவலகம் நிராகரித்திருக்கின்ற போதிலும், 'பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுக்கான திட்டத்தின்' ஒரு பகுதி யாக இராணுவத்தையும் பொலிஸையும் ஈராக்கிற்கு அனுப்பிவைப்பது குறித்து அதிகாரிகள் ஆராய்ந்து வருவதாக வட்டாரங்கள் ஊர்ஜிதம் செய்தன. ■

மத்திய கிழக்கில் இரு ஜனாதிபதி தேர்தல்களும் மேற்குலகின் பிரதிபலிப்புகளும்

அ) ண்மையில் மத்திய கிழக்கில் எகிப்திலும் சிரியாவிலும் இடம்பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தல்களுக்கிடையே கவனத்தைத் தூண்டுகின்ற ஒற்றுமைகளை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. வெற்றிபெற்ற இருவருக்குமே மகத்தான வெற்றிகள் கிடைத்தன என்றாலும், அவர்களுக்கு மக்களால் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற ஆணையின் நம்பகத்தன்மை சந்தேகத்துக்குரிய தாகவே இருக்கிறது.

எகிப்தில் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் தேர்தலைப் பகிஞ்கரித்த அதேவேளை சிரியாவில் கிளர்ச்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் வாக்களிப்பு இடம் பெறவில்லை. அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் மாத்திரமே வாக்களிப்பு இடம்பெற்றது. கிளர்ச்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் சிரியாவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பிராந்தியங்கள் இருக்கின்றன. சிரியாவில் முன்னர் நடத்தப்பட்ட தேர்தல்கள் தனியொரு வேட்பாளருக்கு ஆம் அல்லது இல்லை என்று வாக்களிக்கும் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு போன்றே அமைந்திருந்தன. ஆனால் இத்தடவை பல வேட்பாளர்கள் மத்தியில் ஒருவரை ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பு வாக்காளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

89 சதவீதமான வாக்குகளைப் பெற்று ஜனாதிபதி அசாத் மகத்தான வெற்றியைப் பெற்றதாக அறிவிக்கப் பட்டது. ஏற்கனவே இரு 7 வருட பதவிக்காலங்களுக்கு ஜனாதிபதியாக இருந்துவிட்ட அசாத் முன்றாவது பதவிக்காலத்துக்கு தெரிவாகியிருக்கிறார். சிரிய எதிரணியினரும் மேற்கு நாடுகளின் தலைநகர்களில் இருந்து கொண்டு அவர்களை ஆதரிப்பவர்

கரும் அசாத் ஆட்சியின் முடிவு பற்றி கடந்த மூன்றுவருடங்களாக குறிகூறிக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளை, அதிகாரத்தின் மீதான அசாத் தின் பிடி மேலும் இறுகிக் கொண்டிருப்பதையே நிலைவரங்கள் உணர்த்துவதாக அவதானிகள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அசாத் ஏதேசாதிகார ஆட்சி நடத்துவதாக குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்ற போதிலும், உள்ளாட்டுப் போரினால் சின்னாபின்னமாகிக் கொண்டிருக்கும் அந்த நாட்டில் ஓரளவுக்கே னும் உறுதிப்பாட்டைப் பேணக்கூடிய ஒரே தலைவராக, சகல சிறு

ஜெனரல் சிசி

ஜனாதிபதி அஸாத்

பான்மையினங்களையும் மதிக்கும் மதச்சார்பற்ற ஆட்சியை வழங்கக்கூடிய ஒரே தலைவராக அவரையே கருதக் கூடியதாக இருப்பதாக நம்புகின்ற ஆய்வாளர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இது இவ்வாறிருக்க, பெருமளவு மக்கள் பங்கேற்காத நிலையில் நடந்து முடிந்த எகிப்தினதும் சிரியா வினதும் ஜனாதிபதித் தேர்தல்களின் முடிவுகள் தொடர்பில் மேற்குலக

நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் வெளிப்ப டுத்தியிருக்கும் பிரதிபலிப்பு மிகவும் வித்தியாசமானதாக இருக்கிறது. எகிப்திய தேர்தலில் முன்னாள் இராணுவத்தாபதி ஜெனரல் சிசியின் வெற்றியைப் பாராட்டுவதில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்ஸ் ஆயிய நாடுகள் அவசரம் காட்டிய அதேவேளை, சிரியத் தேர்தலை அமெரிக்க வெளியறவு அமைச்சர் ஜோன் கெரி 'ஒரு பெரியபூச்சியம்' என்று வர்ணித்திருந்தார். ஜெனரல் சிசியைப் போன்று அசாத் மேற்குலகின் ஒரு நேசக்கியல்ல என்பதே இதற்குக் காரணம் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில் எவருக்கும் சிரமம் இல்லை. அசாத் அரசாங்கத்தின் படைகளுடன் சண்டையில் ஈடுபட்டி ருக்கும் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு மேற்குலகம் பெருமளவு உதவிகளைச் செய்து ஆதாவளித்துவருகின்ற போதிலும், அவர் அதிகாரத்தை விடுக்கொல்வதற்கான எந்த அறிகுறியையும் காணமுடியவில்லை. இது மேற்குலகநாடுகளுக்கு பெரும் எரிச்சலை முடியப்பிருக்கிறது.

(33ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

ஈ னாமிப் பேரலை என்று வர்ணிக்கப் பட்ட பாரதிய ஜனதா கட்சியின் தேர்தல் வெற்றிக்குப்பிரகு பிரதமர் நரேந் திர மோடி தலைமையில் டில்லியில் அதி காரத்துக்கு வந்திருக்கும் அரசாங்கம் இலங்கையில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? இந்தக் கேள்விக்கு விடையெளிக்க முன்னர் எமது நோக்கு நிலைகள் பற்றிய சில விடயங்களைப் பரிசீலித்தல் ஏற்றது எனக் கருதுகிறேன். 2002 ஆம் ஆண்டில் குஜராத்தில் நிகழ்ந்த மூஸ்லிம்களின் கோரப்படுகொலையில் நரேந்திர மோடிக்குப் பங்கு உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் எம் நாட்டிலேயே

இஸெத் ஹாசெய்ன்

பாரதிய ஜனதா கட்சியும் இலங்கை இனப்பிரச்சினையும்

அதிகாரத்துக்கு வந்த மனிதர்களில் பலரின் வரலாறு சுத்தமானதென்று கூற முடியுமா? 2002 இல் மோடி நிதானமிழந்து பேசிய பேச்சு கலவரத் தீயை மூட்டியது. அப்பேச்சைப் பேசிய போது அவர் வெளிக்காட்டிய பொறுப்பற்ற தன்மை குற்றவியல் தன்மை உடையதாய் இருந்தது. அப்பேச்சின் விளைவாக மூஸ்லிம்களுக்கு எதிரான கலகம் மூண்டது. 1000 பேர் வரை கொல்லப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்டோர் தொகை இதனையும் விட அதிகம் என்றும் கூறலாம். ஆயினும் அது 2000த்தைத் தாண்டவில்லை. இந்தச் சம்பவங்கள் நடந்து பல ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன. இருப்பினும் மோடியின் மீது இப்பேச்சுக்கு மேற்பட்டதான் குற்றப் பொறுப்பு எதனையும் நிருபிக்க முடிய வில்லை. அவர் இதன் பின்னர் உள்ள காலத்தில் மூஸ்லிம்களுடன் நியாயமான முறையில் நடந்து கொண்டார். ஆனால் மோடி ஒரு மூஸ்லிம் விரோத இனத்து வேசி, ஒரு பாசிஸ்ட், பயங்கரமான இந்துத்துவவாதி என்ற கூறினால் அதை நான் மறுத்து வாதிடமாட்டேன். ஆனால் அவரை தேவையற்ற முறையில் எதிர்மறையான அடைமொழிகளால் நாம் சூட்டுவது தவறு என்பது எனது அபிப்பிராயம் லப்படுகிறது.

உள்நாட்டு அரசியல்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் தொடர்பாக எவ்வாறு நடந்து கொண்டனர் என்பதைப் பாருங்கள். (1983) இனக் கலவரம் தொடர்பாக அன்மையில் மக்கள் விடுதலை முன்னணி யின் தலைவர் மூஸ்லிம்களின் மத்தியில் ஒரு கூட்டத்தில் கூறியதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்று 13 படைவீரர்கள் கொல்லப் பட்டபோது, அவர்களின் உடல்களை வழிமையாக என்ன நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டதோ அதன்படி அவரவரின் சொந்தக் கிராமங்களிற்கு அனுப்பிவைக்கவில்லை. அவ்வடல்களைக் கொழும்புக்கு கொண்டுவந்து காட்சிப்படுத்தினர். அது 1983 கலவரத்தையும் பெருநாச்தையும் ஆரம்பித்து வைத்தது. குஜராத்தில் 2002இல் எவ்வளவு பேர் கொல்லப் பட்டனரோ அவ்வளவு தொகையினர் இலங்கையில் அப்போது கொலையுண்டனர். கொலையுண்டோர் தொகை குஜராத்தை விடக் கூடவாகவும் இருக்கலாம். அத்தோடு இக்கலவரம் தான் முப்பது வருட யுத்ததை இலங்கையில் தொடக்கி வைத்தது. ஆகவே படைவீரர்களின் உடல்களைக் கையாண்ட செயலின் பின்னினாவுகள் குஜராத்படுகொலைகளைவிடப் பன்மடங்கு மோசமானவை. ஆனால் இந்தியாவில் மோடி மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவர் நீதிமன்றுக்கு இழுக்கப்பட்டார். இலங்கையில் அதிகாரத்தில் இருந்த அந்நாளைய இனவாதிகளான தலைவர்கள் மீது நீதி நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு எவ்வித முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லையே. ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன, சிறில் மத்தியூ, லலித் அத்துவத் முதலி, காமினி திலாநாயக்க என்போர் இனவாதிகளாக அபகிர்த்தி பெற்ற தலைவர்கள். இவர்கள் அரச பயங்கரவாதத்துடன் நேரடியாகத் தொடர்பு உடையவர்கள். அல்லது அரச பயங்கரவாதத்தை உள்ப் பூர்வமாக ஏற்று அங்கீகாரம் வழங்கியவர்கள். சிவில் சமூகமும் பொது மக்களும் இந்தியாவில் குஜராத்துக் கலவரத்து ற்கு எதிராக எப்படிச் செயற்பட்டார்கள் என்பதை இலங்கையின் நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டுப்

பாருங்கள். இங்கே ஜிலை கடலை பற்றிய அசமந்தம், அக்கறையின்மை பரவலாக இருந்தது. இந்தியாவிலோ குஜராத் படுகொலைகள் செயற்பாட்டு (Activism) அலையை உருவாக்கியிருந்தது. ஆகவே நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால், மோடி ஏதோ நாம் கண்டு கேட்டு அறியாத இயல்புகளுடைய ஒரு மனிதர் அல்ல என்பதே, நமக்குப் பரிச்சயமான தலைவர்களில் அவரும் ஒரு வர். அவரோடு பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுப்புகள் செய்தலும் பேர்ம் செய்தலும் சாத்தியமானதொன்றே. இருந்தாலும் மோடி ஒரு ஆபத்தான மனிதராக மாறக்கூடிய சாத்தியமும் உள்ளது என்பதை நாம் மறக்க வேண்டியதில்லை.

இன்னொரு முக்கிய அனுமானத்தையும் எடுகோளாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இலங்கை பற்றிய இந்தியக் கொள்கையின் அடிப்படைகளில் மாற்றம் இல்லை என்பதே இந்த எடுகோள். இந்தியாவின் இலங்கை பற்றிய கொள்கையின் அடிப்படைகள் யாவை? இலங்கை தனியனாக நின்று இந்தியாவிற்கு ஒரு ஆபத்தாக ஒருபோதும் அமையப்போவதில்லை. அப்படி இலங்கையினால் ஆபத்து வருவதாக இருந்தால் இலங்கை வல்லரசான இன்னொரு அந்திய நாட்டுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு இந்தியாவுக்கு எதிராகச் செயற்பட வேண்டும். அவ்வாறு அந்திய வல்லரசுடன் இலங்கை சேர்ந்து கொண்டு செயற்படாதவிடத்து இந்திய - இலங்கை நட்புறவிலும் ஒத்துழைப்பிலும் வேறு எந்தக் காரணியும் குறுக்கிட

டுத் தடை செய்யமாட்டாது. இந்தியா இலங்கை மீது அதிகாரம் செலுத்தவோ, அநாவசியமாகத் தலையீடு செய்யவோ விரும்பமாட்டாது. 1977 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இலங்கை-இந்திய உறவுகள் மோசமான இக்கட்டான் காலத்திற்குள் பிரவேசிக்கலாயிற்று, இந்தியாவின் நியாயபூர்வமான நலன்களைப் பாதிக்கும் முறையில் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன் அமெரிக்காவுடன் நெருக்கமாகப் போன்மையால் தான் இந்த நிலை அன்று ஏற்பட்டது. இந்தியாவின் போக்கில் இந்த விலகல் ஒன்றைத் தவிர நான் மேலே விபரித்த அடிப்படைகளில் மாற்றம் இருக்கவில்லை. நடைமுறையில் இந்தியக் கொள்கை இந்த அடிப்படைகள் மீதே அமைந்திருந்தது. நான் வெளிநாட்டு இராஜதந்திர சேவையில் 35 வருடங்கள் நேரடி அனுபவம் உடையவனாய் இருக்கிறேன். இந்தியாவின் இலங்கைக் கொள்கையின் அடிப்படைகள் மாறவில்லை என்பதை என்னால் சான்றாதாரப்படுத்த முடியும்.

இக்கட்டுரையில் இவ்விடயம் பற்றிய விபரங்களைத் தருதல் இயலாது. ஆனால் ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன் உதாரணத்தை மட்டும் கூறுகிறேன். 1960களின் ஆரம்பத்தில் சீன-இந்திய எல்லைப் போர் நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் அவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவுகள் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டன. அக்கட்டத்தில் தான் இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் அரிசிரப்பர் ஒப்பந்தம் ஊடாக விசேஷ உறவுகள் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்தன. இவ்வொப்பந்தம் 1950களில் செய்யப்பட்டது. இலங்கை-

இலங்கை தன்னந்தனியனாக நின்று இந்தியாவிற்கு ஒரு ஆபத்தாக ஒருபோதும் அமையப்போவதில்லை. அப்படி இலங்கையினால் ஆபத்து வருவதாக இருந்தால் இன்னொரு அந்திய நாட்டுடன் கைகோர்த்து இந்தியாவுக்கு எதிராகச் செயற்படவேண்டும். அந்திய வல்லரசுடன் இலங்கை சேர்ந்து கொண்டு செயற்படாதவிடத்து இலங்கை-இந்திய நட்புறவிலும் ஒத்துழைப்பிலும் வேறு எந்தக் காரணியும் குறுக்கிடுத் தடை செய்ய மாட்டாது

சீனா உறவுகள் தொடர்ந்து நன்றாக இருந்ததோடு இந்தியாவுடனும் இலங்கையால் நட்புறவைப் பேண முடிந்தது. சீனாவுடன் உள்ள உறவை முறித்துக்கொள் என்று கோரிக் கையோ நிர்ப்பந்தமோ இந்தியாவில் இருந்து எழவில்லை. இலங்கைக்கு எந்தவித அச்சுறுத்தலும் இது காரணமாக விடுக்கப்படவில்லை. 1977இல் இலங்கை-அமெரிக்க நட்புறவு உண்

மின்மையும் இருந்து வந்தது. ஐக்கிய அமெரிக்கா அவருக்கு விசா வழங்குவதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தது. இப் போது மேற்குலகம் அவரைத் தம் நாடுகளுக்கு வரும்படி விரைந்து அழைப்பு விடுக்கின்றன. இதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று இந்தியா ஒரு வல்லரசாக உலக அரங்கில் எழுச்சி பெற்றுவருகிறது. இந்துத்துவத் தேசியவாதத்தில் பல ஆண்டு

கள் மனித உரிமைகள் பற்றிக் காட்டும் அக்கறை, உற்சாகம் என்பனவற்றில் இருந்து மேற்கு நாட்டு அரசுகளின் அக்கறையையும் உற்சாகத்தையும் நாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். மேற்கு நாட்டு அரசுகளின் மனித உரிமைப் பற்று முழுமையாக ஒரு போலிவேடம் என்று கூற முடியாவிட்டாலும் அதில் போலித் தனமும் உள்ளது. மேற்குலகம் போலித்தனம் கொண்டதாக இல்லாவிடின் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவையும் அவரது இவ்வாதக் கூட்டாளிகளையும் அவற்றால் அரவணைத்துக் கொள்ள முடிந்திருக்குமா? ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் மீது இனச்சுத்திகரிப்பை மேற்கொண்ட குற்றப் பொறுப்பு விடயத்தில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவுக்கும் அவரது குழுவுக்கும் மோடியை விட கூடிய அளவில் பொறுப்பு இருந்தது. இது மிகத் தெளிவான ஒரு விடயம்.

மேற்குலகம் மோடி விடயத்தில் தன் கொள்கையை ஏன் திடீரென மாற்றிக்கொண்டது. இதனை நாம் உலக அரங்கில் ஒரு வல்லரசாக எழுச்சி பெறும் சீனாவின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். மேற்கு நாடுக

கொழும்பிலுள்ள இந்திய உயர் ஸ்தானிகரத்தின் முன்னால் 2014 ஜூன் 10ஆம் திகதி தேசிய இயக்கங்களின் சம்மேளத்தினால் நடத்தப்பட்ட நாரேந்திர மோடிக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது...

டான் போது நிலை வேறு விதமாக மாறியது. அப்போது அந்த உறவில் இராணுவ அம்சம் ஒன்று புகுந்து கொண்டதைக் கொள்கை நிலை நின்று நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். சோவியத் யூனியன் ஆப்கானிஸ்தானில் ஆக்கிரமிப்பு மேற்கொண்ட சமயத்தில் இலங்கை அமெரிக்காவுடன் உறவுகளை பேணியதென்பது கவனத்திற்குரியது.

இந்தியாவுக்கு எதிராக நாம் வல்லரசுகளுடன் கூட்டுச் சேர்வது என்ற காரணம் மட்டுமல்லாமல் வேறு பல காரணங்களும் இந்தியாவுடன் உள்ள உறவுகளைச் சீர்க்கலைக்கலாம். இந்தியா தனக்கென ஒரு செல்வாக்கு வலயத்தை உருவாக்க முனைவதும் பிறவற்றுள் ஒரு காரணமாகக் கொள்ளப்படலாம். பல ஆண்டுகளாக மேற்கு நாடுகளில் மோடியென்றால் ஒருவகைப் புறக்கணிப்பும் விருப்ப

பிற துறைவர்களோடு எப்படி பரஸ்பர நலன்கள் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டுமோ அதுபோன்றே நரேந்திர மோடியுடனும் உறவுகளை வைத்துக்கொள்ள நாம் முனைய வேண்டும். கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்றவரான மன்மோகன் சிங்கை விட மோடி வேறுபட்டவர் என்பதை நாம் மறந்துநிடக்கூடாது

களாக ஊறியவரான மோடி மேற்குலக எதிரியாக மாறும். ஆபத்து உள்ளது. ஆபத்து மிக்க ஒருவராக எந்நேரமும் மாறக் கூடிய மோடி இந்திய அனுகுண்டின் மீதும் தன் விரல் களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அதனை எந்தநேரமும் அழுத்தி விடுவாரோ என்ற பயமும் உள்ளது. ஆதலால் பொதுப்புத்தியின் படி பார்த்தால் மேற்கு நாடுகள் அவரோடு கூடிக்குலவி நட்புப் பாராட்டுவதில் தயக்கம் காட்டுவது முட்டாள்தனம் அல்லவா? மேற்கு நாடுகளின் மக்கள் மனித உரிமைகள் பற்றிக் காட்டும் அக்கறை, உற்சாகம் என்பனவற்றில் இருந்து மேற்கு நாட்டு அரசுகளின் அக்கறையையும் உற்சாகத்தையும் நாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். மேற்கு நாட்டு அரசுகளின் மனித உரிமைப் பற்று முழுமையாக ஒரு போலிவேடம் என்று கூற முடியாவிட்டாலும் அதில் போலித் தனமும் உள்ளது. மேற்குலகம் போலித்தனம் கொண்டதாக இல்லாவிடின் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவையும் அவரது இவ்வாதக் கூட்டாளிகளையும் அவற்றால் அரவணைத்துக் கொள்ள முடிந்திருக்குமா? ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் மீது இனச்சுத்திகரிப்பை மேற்கொண்ட குற்றப் பொறுப்பு விடயத்தில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவுக்கும் அவரது குழுவுக்கும் மோடியை விட கூடிய அளவில் பொறுப்பு இருந்தது. இது மிகத் தெளிவான ஒரு விடயம்.

மேற்குலகம் மோடி விடயத்தில் தன் கொள்கையை ஏன் திடீரென மாற்றிக்கொண்டது. இதனை நாம் உலக அரங்கில் ஒரு வல்லரசாக எழுச்சி பெறும் சீனாவின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். மேற்கு நாடுகள் மனித உரிமைகள் பற்றிக் காட்டும் அக்கறை, உற்சாகம் என்பனவற்றில் இருந்து மேற்கு நாட்டு அரசுகளின் அக்கறையையும் உற்சாகத்தையும் நாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். மேற்கு நாட்டு அரசுகளின் மனித உரிமைப் பற்று முழுமையாக ஒரு போலிவேடம் என்று கூற முடியாவிட்டாலும் அதில் போலித் தனமும் உள்ளது. மேற்குலகம் போலித்தனம் கொண்டதாக இல்லாவிடின் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவையும் அவரது இவ்வாதக் கூட்டாளிகளையும் அவற்றால் அரவணைத்துக் கொள்ள முடிந்திருக்குமா? ஒரு சிறுபான்மை இனத்தின் மீது இனச்சுத்திகரிப்பை மேற்கொண்ட குற்றப் பொறுப்பு விடயத்தில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தனவுக்கும் அவரது குழுவுக்கும் மோடியை விட கூடிய அளவில் பொறுப்பு இருந்தது. இது மிகத் தெளிவான ஒரு விடயம்.

உருவாக்கிக்கொள்ளும் முயற்சியின் அறிகுறியாகவும் கூடக் கொள்ள முடியும். செல்வாக்கு வலயம் ஒன்றை உருவாக்க முனைவது ஆக்கிரமிப்பு மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடு என்று கருத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சீனாவின் நடவடிக்கை களை உக்ரெயின் விடயத்தில் ரஷ்யாவின் நடவடிக்கைகளுடன் நான் ஒப்பிட விரும்புகிறேன். ரஷ்யா உக்ரெயினில் ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்ள விரும்புகிறது என்று கொள்வதை விட சர்வதேசத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட செல்வாக்கு வலயம் ஒன்று தனக்கு வேண்டும் என்ற முயற்சியிலேயே ரஷ்யா முனைந்து செயற்படுகிறது. புதிய உலக ஒழுங்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இன்னும் முழு நிறைவான வடிவமைப்பைப் பெறவில்லை. இப்புதிய உலக ஒழுங்கில் மேலாதிக்கம் பெறப்போகும் வல்லரசுகள் ஒவ்வொன்றும் தத்துமக்கு ஒரு செல்வாக்கு வலயத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளும். இக்காரணத்தில் சீனாவுக்குப் போட்டியாக இந்தியா என்ற வல்லரசை உருவாக்கி னால் மேற்கு நாடுகள் இலங்கை இந்தியாவின் செல்வாக்கு வலயத்திற்கு உட்பட்ட நாடு என்றே கணிக்கத் தொடங்கும். இதன் பொருள் சர்வதேச விவகாரங்களில் எமக்கு ஒரு கொள்கையை வைத்துக்கொள்வதற்கு எம்மை இந்தியா அனுமதிக்காது என்பதல்ல. அல்லது நாம் இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் வருவோம் என்ற கருத்தும் இல்லை. எமக்கு விரும்பிய அளவு சுதந்திரம் இருக்கும். ஆனால் ஒரே ஒரு நிபந்தனை. நாம் இன்னொரு வல்லரசுடன் இந்தியாவுக்கு எதிராகக் கூட்டுச் சேர்க்கூடாது. சீனாவும் இலங்கையை இந்தியாவின் செல்வாக்கு வலயத்துள் வரும் நாடு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதும் எனது நம், பிக்கை.

உலக நிதியாக ஒருபோக்கு இப்போது செயற்படுகிறது. தேசியங்களின் அல்லது தேசங்களின் அடிப்படையாக மொழி, மத இனக்குமும் அடையாளங்களைக் கொள்ளும் போக்கு இது. இதனை 'Retribalisa-

tion' அதாவது பழங்குடியினர் குழுமப் பண்புகளை மீள ஏற்றிக் கொள்ள ஒதல் என்று கூறுவார். பாரதிய ஜனதாவின் சனாமி இந்தப் போக்கின் வெளிப்பாடு. தேர்தலின் போது பாரதிய ஜனதா இந்துத்துவக் கருத்தியலுக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்காமல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதன்மை கொடுத்தது. ஆனால் தேர்தல் வெற்றி சனாமி அலையாக வீசியடித்தது ஒன்றைத் தெளிவாக்குகிறது. இந்திய மக்கள் இந்துத்துவக் கருத்தியலுக்கு எதிர்ப்பில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது. இந்திய மக்களின் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தொகையினர் இந்துத்துவக் கருத்தியலை உற்சாக்த்தோடு ஆதரிப்பவர்கள். நான் குறிப்பிட்ட பழங்குடி நோக்கித் திரும்பும் tribalisation மேற்கிலும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் இங்கு ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது. அங்கே ஸ்கொட்லாந்து நாட்டில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பது நல்ல உதாரணம். ஸ்கொட்லாந்தியர் தங்கள் இனக்குமும் பண்பாட்டு அம்சங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கின்றனர். அதேவேளை அவர்கள் ஐரோப்பிய யூனியனில் ஸ்கொட்லாந்தை இணைத்துக்கொண்டு ஒரு விரிந்த அலகில் ஸ்கொட்லாந்திற்கு இடம்வேண்டும் என்றும் அவாவுகின்றனர். ஆகவே ஸ்கொட்லாந்திய தேசியவாதத்தில் பழைய நோக்கிய பின்னகர்வுடன் கூடவே சர்வதேசியமும் கலக்கிறது. (A Combination of tribalism and universalism) தொடக்க காலத்தில் இருந்தே ஸ்கொட்லாந்துத் தீவிரவாதம் இந்த இரு வகைப் பண்புகளின் கலப்புடையதாக இருந்து வருவதைக் காணலாம். ஸ்கொட்லாந்தின் மகாகவினான் என்று கூறக்கூடிய Hugh MacDiarmid கவிதைகளில் பின்நோக்கும் தேசியவாதம், முன் நோக்கும் சர்வதேசியம் என்ற இரண்டும் கலப்பதைக் காணலாம். மேற்குலகின் தேசியவாதத்தில் ஒரு சிக்கலான தோற்றப்பாடு உள்ளது. அது இரண்டு விடயங்களை அழுத்துவது (Dual Focus). ஆனால் இந்தியாவின் இந்துத்துவ கருத்தியல் பழமையை நோக்கிய பின்னகர்வத் தத்துவம் மட்டுடையது.

அதற்குள் எள்ளவும் சர்வதேசியம் கிடையாது. இலங்கையிலும் இந்தியாவின் போக்கிலேயே பின்நகர்ந்து நாம் 2009 ஆம் ஆண்டு முதல் பயணிக்கிறோம். அதனால் சமாதானம் இங்கே தகர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இனக்குழுமப் பித்துநிலை (ETH-NOLUNACY) யின் சாதனைகளில் ஒன்று மூஸ்லிம்களின் பிரச்சினையை உருவாக்கியதாகும். இந்துத்துவம் என்ற பித்துநிலை என்னென்ன சாதனைகளை இந்தியாவில் நிகழ்த்துமோ என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம். அதுபற்றி இப்போது எதுவும் கூறுதல் சாத்தியமில்லை.

பிற தலைவர்களோடு எப்படி பரஸ்பர நலன்களின் அடிப்படையில் கண்டு செயற்படவேண்டுமோ அது போன்றே நாரேந்திரமோடியுடனும் உறவுகளை வைத்துக்கொள்ள நாம் முனையை வேண்டும். ஆயினும் அவர் ஒரு ஆபத்தான நபர் என்பதைப் பற்றிய அவதானம் வேண்டும். அவர்கடந்து வந்த பாதை அதை உணர்த்துகிறது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை விடயத்தில் 13ஆவது திருத்தத்திற்கு அப்பால் இந்தியா எதனையும் வற்புறுத்தமாட்டாது. ஆகையால் காணிபற்றிய அதிகாரம், பொலிஸ் அதிகாரம் என்ற இரண்டு விடயங்களிலும் ஒரு புரிந்துணர்வுக்கு நாம் வருதல் வேண்டும். நுட்பவிபரங்களை நான் எடுத்துக் கூற விரும்ப வில்லை. முடிவுரையாக ஒன்றை மட்டும் கூறுகிறேன். எமது தலைவர்கள் வாக்குறுதிகளை அளிப்பதும் பின்னர் அவற்றை மீறுவதும் என்பதை ஒரு வழமையாக்கிவிட்டார்கள். இலங்கையர்களாகிய நாமும் இது எம் தலைவிதி என்று இதற்கு எம்மை பழக்கப்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம். ஆனால் சர்வதேச அரங்கில் இந்த வழக்கம் பேராபத்துகளைக் கொண்டு வரக் கூடியது. பிரித்தானியாவின் கேம்பிரிட்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றவர் டாக்டர் மன்மோகன் சிங். ஒக்ஸ்பிரிட்ஸ் உற்பத்தி (Oxbridge product) என்று கூறக்கூடிய அவரில் இருந்து மோடி வேறுபட்டவர் ■ னபதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

மோடி பிரேமதாச ராஜபக்ஷி

மோடியும் பிரேமதாச போன்றே சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலிருந்து வந்தவர். பிரதான எதிர்க்கூட்சியில் உயர் நிலையை அயராத முயற்சியாலும் நுட்பத்திறக்காலும் அடைந்தவர். மறுபறத்தில் ராஜபக்ஷனின் சிங்கள மேலாதிக்க அரசைப்போன்றே

மோடியின் துறைமொழியிலான

அரசும் இந்துத்தவா சார்பு போக்கைக்

கொண்டிருக்கிறது

உள்நாட்டு அரசியல்

குசல் பெரோ

(இ) நிதிய லோக்சபா தேர்தலில் நாரேந்திரமோடி தலைறியை முடிவுகள் உறுதி செய்த கையோடு இலங்கையின் சிங்கள எஃப்.எம் வாணொலிச் சேவையொன்றிலிருந்து என்னிடம் கருத்துக் கேட்கப்பட்டது. 1977 பொதுத் தேர்தலில் ரணசிங்க பிரேமதாச் பெற்ற வெற்றியைக் கற்பணை செய்துபாருங்கள். அதேபோன்றே மோடி இப்போது வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்று நான் கூறினேன். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அந்தத் தேர்தல் எத்தகையதொன்று என்பது வாணொலிச் சேவையில் இருந்து என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு கருத்துக் கேட்ட இளம் செய்தி யாளருக்கும் தெரியாது என்பது எனக்குத் தெரி யும். சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி அத்தேர்தலில் படு மோசமாகத் தோற்கடிக் கப்பட்டது. 1936 அரசாங்க சபை காலத்திலி ருந்து பாராளுமன்றத் தில் இடையீடின்றி தொடர்ச்சியாக பிரதிநிதி தித்து வத்தைக் கொண்டிருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகள் துடைத்தெறியப் பட்டன. மோடியும் பிரேமதாச் சவப் போன்று சமுதாயத் தின் அடிமட்டத்திலி ருந்து வந்தவர். பிரதான எதிர்க்கட்சியில் உயர் நிலையை அயரா முயற்சியாலும் நுட்பத்திற்தாலும் அடைந்தவர். 'கோர்ப்பரேட்ஸ்' என்று அழைக்கப்படுகின்ற பெருமதலாளித்துவ நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை, அவரது வெகு ஜனதலைமத்துவம் ஒரு அரசியல் அத்தியாவசியமாகிப் போய்விட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆர்.ஜெயலலித் தன் சுதந்திரக்கட்சிக்குச் செய்ததை இப்போது இந்தியாவில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மோடி செய்திருக்கிறார் என்று நான் விளக்கமளித்தேன்.

ஜனாதிபதி பிரேமதாசவைப் போன்றே மோடியும். தனது முன்னோக்கிய பாதையில் உள்ள முட்டுக்கட்டைகளை உடனடியாகவே அகற்றுவதில் இறங்கியிருக்கிறார். லோக்சபாத் தேர்தல் முடிவுகள் வெளியான பிறகு என்பதை விட இந்தியாவின் புதிய பிரதமரின் பதவியேற்பு வைபவத்தில் பங்கேற்பதற்கு ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ டில்லிக்குச் சென்று கொழும்பு திரும்பிய பிறகு இந்த மோடிமயமான இந்தியா இலங்கையின் நகர்ப்புறவாசிகள் மனதில் ஒரு சலசலப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதை அவதானிக்க்கூடிய

தாக இருக்கிறது. பிரதமர் மோடியுடனும் இந்திய வெளிய நவூலைக்கின் அதிகாரிகளுடனும் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ நடத்திய 20 நிமிட நேரச் சந்திப்பு ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தை பெருமளவுக்கு பதற்றத்துக்குள்ளாக்கியிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

இலங்கையில் தாமதிக்கப்படுகின்ற நல்லினங்கம் தொடர்பில் தான் பதவியேற்ற உடனடியாகவே மோடி பிரச்சினை கிளப்புவார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்க வில்லை. அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்தை பொலிஸ் மற்றும் காணி அதிகாரங்களுடன் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் தாமதமடைந்தி ருக்கும் சம்பூர் அனல் மின் நிலையத்திட்டத்தின் பணி களை ஆரம்பிக்குமாறும் ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்ட மோடி, மீனவர் பிரச்சினை குறித்தும் பேசினார்.

பிரதமர் மோடியுடனும் இந்திய வெளியிறுவு அமைச்சர் அதிகாரிகளுடனும் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷங்களுடன் நிமிட நேரச் சந்திப்பு இலங்கை அரசாங்கத்தை பெருமளவுக்கு பதற்றத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. இலங்கையில் தாமதிக்கப்படுகின்ற நல்லினங்கம் தொடர்பில் பில்லை மற்றும் தொடர்பில் பதவியேற்ற உடனடியாகவே மோடி பிரச்சினை கிளப்பு வார் என்று எதிர்பார்க்கப்படவில்லை.

மோடியை அத்தகையதொரு மன்னிலையில் சந்திக்க வேண்டியேற்படுமென்று ராஜபக்ஷ ஆட்சி எதிர்பார்க்க வில்லை. தமிழ்நாட்டு வாக்காளர்கள் மோடியையும் அவரது பாரதிய ஜனதாவையும் அனேகமாக முற்றாக அலட்சி யம் செய்துவிட்டார்கள். முதலமைச்சர் ஜெயலலிதாவின் அண்ணா தி.மு.க. வியத்துகு வெற்றியை மாநிலத்தில் பெற்றிருந்தாலும் பாரதிய ஜனதாவைப் பொறுத்தவரை ஆட்சி அமைப்பதற்கு அவர் தேவைப்படாதவராகிப் போனார். ஜெயலலிதா அவ்வாறாக டில்லியில் பொருத்தமற்றவராக இருப்பதை மனதிற்கொண்டு ராஜபக்ஷாக்கள் மோடியின் அரசாங்கம் தங்களுடன் (முன்னைய காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஜக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசாங்கத்தை விடவும்) கூடுதலாக நெருக்கமாக இருக்குமென்று நினைத்தார்கள். அதனால், தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பில் மோடி எடுத்த நிலைப்பாடு இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு பெரும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

இத்தகையதொரு நிலைப்பாட்டை எடுத்ததன் மூலமாக தமிழ் நாட்டவர்கள் மத்தியிலும் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியிலும் மோடி ஓரளவு நம்பிக்கையைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. லோக்சபாவில் மோடியினால் சொந்தத்தில் சுலபமாக காரியங்களைக் கையாள முடியுமெனினும், ராஜ்ய சபாவில் அவருக்கு நேச அணிகள் தேவைப்படுகின்றன.

ராஜ்பக்ஷவுடன் அவர் ஓளிவுமறைவின்றி நேராகப் பேசி யது அத்தகைய நேச அணிகளை வென்றெடுக்கும் தந்தி ரோபாயத்தை மனதிற் கொண்டுதான் என்று நினைக்கவும் இடமுண்டு. ஜனாதிபதி ராஜ்பக்ஷவுக்கு அழைப்பு விடுக் கப்பட்ட காரணத்துக்காக மோடியின் பதவியேற்பு வைபவ த்தை பகிஞ்கரித்த தமிழ் நாட்டு லேடி, அடுத்த ஒரு சில தினங்களில் புதுடில்லியில் மோடியைச் சந்திக்கத் தவற வில்லை. ஜூன் 3 ஆம் திகதி இருவருக்கும் இடையேயான சந்திப்பு 50 நிமிடங்கள் நீடித்தது. பிறகு ஜெயல்லிதா மத்திய நிதியமைச்சர் அருண் ஜேட்லியையும் சந்தித்துப் பேசினார். தேர்தல் பிரசார காலத்தில் பரஸ்பரம் இருதரப்பினரும் செய்த நையாண்டிகள் எல்லாம் பழைய கதையாகிப் போயின. பிரச்சினைகளின் தகுதியின் அடிப்படையில் மோடிக்கு ஆதரவு அளிப்பது குறித்து பரிசீலிக்கப்போவதாக ஜெயல்லிதா ஊடகங்களுக்கு கூறி யிருக்கிறார். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்து விளக்கமளிப்பதற்காக விரைவில் சந்திப்பதற்கு வாய்ப்புத் தருமாறு தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பும் மோடிக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறது.

மோடியைப் பொறுத்தவரை இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையும் தமிழ்நாடும் நகர்ந்து செல்கின்ற மேகக்கூட்டங்களாக இருக்கக்கூடும். சமாளிக்க வேண்டிய குறுகிய நேரமைத்தாறலாக இருக்கலாம். ஆனால், அவரது அரசாங்கம் போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் பொறுப்புடைமை

தொடர்பான ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் விசாரணைக்கு எவ்வாறு அதன் பிரதிபலிப்பை வெளிக்காட்டப் போகிறது என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விவகாரமாகும். மனித உரிமைகள் பேரவையின் விசாரணையைக் கோரி கடந்த மார்ச்மாதம் ஜென்வோவில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீதான வாக்கெடுப்பில் முன்னைய காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் கீழான இந்தியா கலந்து கொள்ளவில்லையென்ற போதி இலும், இவ்வருடம் விசாரணையை மோடி ஆதரிக்கக் கூடும். சர்வதேச சமூகத்தின் முக்கிய நாடுகளை அவர் அருகணைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். பிராந்திய புவி சார் அரசியலில் மோடியின் பாரதிய ஜனதா அரசாங்கத் தின் நிலை எத்தகையதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நாடு

கள் அறிவுதில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கும். தற்போதைக்கு மோடிக்கு ராஜ்ய சபாவில் ஜெயல்லிதாவின் வாக்குகள் தேவைப்படுகிறது. அதனால் அவர் இலங்கை விவகாரத் துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த இரு விடயங்களுக்கும் வெளியுற வகுக்க கொள்கைப் பின்னப்புகள் இருக்கின்றன. இருந்தும் கூட, புலம்பெயர் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் உள்ள குழுக்களினாலும் ஜெயல்லிதா உட்பட தமிழ்நாட்டில் உள்ள சக்திகளினாலும் முன்வைக்கப்படுகின்ற தனித் தமிழ்நாட்டுக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பு என்ற சுலோகத்தை ஆதரிக்கின்ற நிலைக்கு மோடி செல்லமாட்டார்.

ராஜ்யசபாவில் பாரதிய ஜனதா அரசாங்கத்துக்கு பெரும் பான்மைப் பலம் இல்லை என்பதால் முக்கியமான வாக்கெடுப்புகளின் போது ஜெயல்லிதாவின் வாக்குகள் இப்போது மோடிக்கு தேவைப்படுகிறது என்பதற்கு அப்பால், அவரின் இந்துத்வா அரசியல் தமிழ்நாட்டு உணர்வுகளுக்கு பெருமான இடத்தைக் கொடுப்பதில்லை. இந்தியாவுக்கான மோடியின் நோக்கு ஓரளவுக்கு ஜனாதிபதி பிரேமதாசவின் தேசியவாத அரசியலை ஒத்ததாகும். இந்திய அமைதிகாக்கும் படைக்கு எதிரான பிரேமதாச வின் பிடிவாதமான நிலைப் பாடும் வெளியறவுக்கொள்கையில் மேற்கு லகிற்கு எதிரான அவரின் வெளிப்படையான நிலைப்பாடும் (1991 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் பிரிட்டிஸ் உயர்ஸ் தானி கராக இருந்த டேவிட் கிளாட்ஸ்ரனை இலங்கையினால் வேண்டப்படாதவர் என்று பிரகடனம் செய்து நாட்டை விட்டு வெளியேற ஜனாதிபதி உத்தரவிட்டார்) மோடியை ஒரு பெரிய இந்தியப் பிரேமதாச போன்று காண பிக் கின் றன்.

கிராமிய அபிவிருத்தி அமைச்சராக கோபிநாத் முண்டேயை மோடி தெரிவு செய்தபோது இது தெளிவாக உணரப்பட்டது. (முண்டே ஜூன் மூன்றாம் திகதி டிஸ்டியில் வாகன விபத்தில் கொல்லப்பட்டு விட்டார்) ஆர்.எஸ்.எஸ்.தேசியவாதத்தில் ஆழக்கால பதித்த முன்டே மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் பின்தங்கிய சாதியைச் சேர்ந்தவர். கிராமிய மக்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்.

பிரேமதாசவைப் போன்றே மோடியும் இந்திய மூலத்

நீதின் மேலாதிக்கத்திலானதும் உலகநெருக்குதல்களில் இருந்து விடுபட்டதுமான ஒரு தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்கப் புறப்பட்டிருக்கிறார். இது கலாநிதி மன்மோகன் சிங்கின் கொள்கைகளில் இருந்து வேறுபட்ட கொள்கை களை மோடி கடைப்பிடிப்பவர் என்பதை உணர்த்துவதாக அமைகிறது. (சிங் உலகவங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணயநிதியம் ஆகியவற்றின் நிபந்தனைகளை ஏற்று செயற்பட்ட ஒரு பிரதமர்) பிரேமதாச பொருளாதார அபிவிருத்தியைக் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதில் அக்கறை காட்டியவர். கிராமப்புறங்களுக்கான அவரது 200 ஆடை தயாரிப்பு தொழிற்சாலைத் திட்டம் நன்கு பிரபலமான ஒன்று 'ஜனசவிய' என்ற தனது வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கு உலக வங்கி ஆதரவு தர வேண்டுமென்று பிரேமதாச விரும்பிய போது அந்த வங்கி சில நிபந்தனைகளை விதித்தது. அந்த நிபந்தனைகளை வெறுத்த அவர் பணிந்துசெல்ல மறுத்தார். ஜனசவிய திட்டமே பின்னர் சந்திரிகா ஆட்சியில் அமைச்சர் எஸ.பி. திசாநாயகவின் கீழ் சமூர்த்தித் திட்டமாக மாற்றப்பட்டு இன்றும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

இவையெல்லாம் மோடிக்கும் பிரேமதாசவுக்கும் இடையிலான ஒரு நுழைகள். அதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால், இருத்தாப்தகால இடைவெளிக்குப் பிறகு கடுமையான பொருளாதார மந்த நிலையின் ஊடாகச் சென்றிருக்கும் நவதாராளவாத உலகு பிரதமர் மோடியை ஜனாதிபதி பிரேமதாசவிலிருந்து வேறுபட்டவராக மாற்றுகிறது என்பதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த வேறுபாடுகள் மோடியை பெருமளவுக்கு தற்போதைய ராஜபக்ஷ வின் ஆட்சிப் பாணிக்கு நெருக்கமானவராக்குகின்றன. படுமோசமான ஊழல் மோசடிகளுடன் கூடிய நவதாராளவாத பொருளாதாரத்தின் கீழ் ராஜபக்ஷ ஆட்சி அரசியலைச் சூழ்சித்தனமாகக் கையாளுவதுடன் சமூக அடையாளங்களையும் ஒரு பன்முக சமுதாயம் என்ற நிலையில்

இருந்து ஒரு தனியான மேலாதிக்க அரசியல் கட்டமைப்பாக நகர்த்துகிறது. அதனால் மோடியும் ராஜபக்ஷ வும் எப்போதுமே ஒன்றாகப் பணியாற்றுவர் என்று அர்த்தமாகிவிடாது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த பொருந்தாத் தன்மைகளையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்து ஒரு தனியான மேலாதிக்க அரசியல் கட்டமைப்பாக நகர்த்துகிறது. அதனால் மோடியும் ராஜபக்ஷ வும் எப்போதுமே ஒன்றாகப் பணியாற்றுவர் என்று அர்த்தமாகிவிடாது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த பொருந்தாத் தன்மைகளையும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்குள்ள சிங்கள அரசைப் போன்றே இந்திய அரசும் இந்துத்வாசார்பு சாடையைக் கொண்டிருக்கிறது. கீழ்நிலை நீதிமன்றங்கள் உட்பட சட்ட அமுலாக்கலுக்குப் பொறுப்பான பிரிவுகள் அப்பாவி முஸ்லிம் இளைஞர்களை பயங்கரவாதச் செயல்களுடன் தொடர்புடையவர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டி பொய் வழக்குகளைப் போடுவதாகக் கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. பொய்வழக்குகள் போடப்பட்டு விசாரணையின் பின்னர் நீதிமன்றங்களினால் நிறவாளிகள் என்று விடுவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இழப்பீடுகளை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் வகுக்கப்படவேண்டும் என்றும் அப்பாவி முஸ்லிம் இளைஞர்களைக் கைது செய்து போவி வழக்குகளைப் போட்ட பொலிஸ் அதிகாரிகளுக்கு எதிராக விசாரணை நடத்தப்படவேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் ஏ.பி.பாதனும் ராஜ்யசபா எம்.பி.க்கள் சில கும் முன்னாள் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் சுகில் குமார் ஷிண்டேயி டம் மகஜீர் ஒன்றைக் கையளித்தனர். பொலிஸடானான மோதலில் சாவு (Encounter) என்று கூறப்பட்டு பலர் கொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள் பெருவாரியாக இடம்பெற்றிருக்கின்றன. 2013 வரையான நான்கு வருடத்தில் இத்தகைய 555 சம்பவங்கள் இடம்பெற்றதாகப் புதிவாகியிருக்கிறது. ஐம்மு-காஷ்மீரிலிருந்து உத்தரப்பிரதேசம் ஊடாக, மணிப்பூர் மற்றும் அசாமிலிருந்து மேற்குவங்கம் வரை இந்தச் சம்பவங்கள் பரவலாக இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இந்த அர் இயந்திரத்தையே மோடியின் இந்துத்வாசார்பு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது.

இந்த நிகழ்வுகளுக்கெல்லாம் இலங்கையிலும் சமாந்தரங்கள் இருக்கின்றன. சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட பெருவாரியான தமிழ்இளைஞர்கள் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் சிறையில் விசாரணை யேதுமின்றி அடைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். இலங்கையிலும் பொலிஸ் காவலில் இருக்கும்போது ஆட்கள் கொல்லப்படுகின்ற சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றவருகின்றன. தங்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டபோது தற்பாதுகாப்புக்காக பொலிஸார் எடுத்த நடவடிக்கையின் போது ஏற்பட்ட மரணங்கள் என்று இச்சம்பவங்களை எந்தவித மேலதிக விசாரணையுமின்றி நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிடுகின்றன. மோடியின் ஆட்சிக்கும் ராஜபக்ஷ ஆட்சிக்கும் இடையேயான ஒரு நுழைகளை எதிர்வரும் நாட்களில் மேலும் பிரதியேகமாகத் தெரியவரும். 2005 ஆம் ஆண்டில் ராஜபக்ஷ முன் வைத்த மகிந்த சிந்தனை கோட்பாட்டுக்கும் மோடியின் குறைந்தபட்ச அரசாங்கம், கூடுதல்பட்ச ஆளுகை (minimum government, Maximum governance) என்ற கலோகத் துக்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடு இல்லை எனலாம். 'ஒரு ஆட்சியாளர் எனப்படுபவர் தற்காலிக நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளரே தவிர, உங்களுடைய சிறுவர்களின் மரபுரிமையின் உரிமையாளர் அல்ல' என்று 2005 இல் ராஜபக்ஷ சொன்னார்.

ஆனால், இந்த 'தற்காலிக நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்' அரசியலமைப்புக்கான 18 ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து ஜனாதிபதிக்கு இருந்து இரு பதவிக்கால மட்டுப் பாட்டை நீக்கியதை நாமெல்லோரும் கண்டோம். மக்களால் தெரிவுசெய்யப்படும் பட்சத்தில் கட்டுப்பாடு ஏதுமின்றி எத்தனை தடவைகளுக்கும் தான் அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு ராஜபக்ஷ இதன்மூலம் வழி செய்தார். எமது ஜனநாயக நாடுகளில் தேர்தல்கள் எனப்படுபவை தனவந்தர்களுக்கும் அரசு அதிகார வரப்பிரசாதம் கொண்டவர்களுக்கும் வேடிக்கை விளையாட்டுத்தானே.

நவ தாராளவாத பொருளாதாரங்களில் மக்களினால் தெரிவுசெய்யப் படுகின்ற பிரதிநிதிகள் எனப்படுவோர் சந்தையின் தேவைகளினால் கட்டுண்டவர்கள்; சந்தை இலாபங்களினால் நிதி வழங்கப்படுவர்கள். சமுதாயத்தின் தேவைகளுக்கு அவர்கள் பொறுப்பாளிகளாகக்கப்படுவதில்லை. மனித தேவைகளினாலோ அல்லது தரமான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாட்டினாலோ அவர்கள் கட்டுண்டவர்கள் அல்ல. சமூகத் தேவைகளுக்கும் 1978 ஆம் ஆண்டில் ஜனாதிபதி ஜெயவர்தனா அறிமுகப்படுத்திய தேர்தல் முறைக்கும் இடையேயான முரண்பாடு இதுவேயாகும். மக்களிடமிருந்து விலகியிருப்பதற்கே நவதாராளவாத ஜனநாயகங்களுக்கு சட்டவாக்க சபைகள் தேவைப்படுகின்றன. திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரத்தை நிருவகிப்பதற்கான தீர்மானங்களை எடுக்கும் போது மக்கள் ஒரு சுமையாக இந்த ஜனநாயகங்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. சிறிய அமைச்சரவையைக் கொண்ட மோடியின் அரசாங்கமும் புதிதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட லோக்சபாவும் இதை விட வித்தியாசமானவையாக இருக்கப்போவதில்லை.

கிறிமினல் வழக்குகளில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ள எம்.பி.க்களின் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டேயிருப்பதை ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கான சங்கத்தினால் (Association for Democratic Reforms) மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்றின் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. வேப்பாளர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சத்தியக்கடதாசிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்தச் சங்கம் ஆய்வை நடத்தியது. கிறிமினல் வழக்குகளில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எம்.பி.க்களின் தொகை 2004 ஆம் ஆண்டில் 24 சதவீதமாக இருந்தது. 2009 ஆம் ஆண்டில் இது 30 சதவீதமாக அதிகரித்தது. புதிய லோக்சபாவில் இந்த வீதம் 34.3 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. மக்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 543 லோக்சபா உறுப்பினர்களில் 186 பேர் பாலியல்

வல்லுறவு, பாலியல் துஷ்பிரயோகம், கொலை முயற்சி, கொலை மற்றும் ஆட்கடத்தல் போன்ற குற்றஞ்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டு வழக்கு விசாரணையை எதிர்கொள்பவர்களாவர். புதிய லோக்சபா உறுப்பினர்களில் 442 பேர் கோடைஸ்வரர்கள். பாரதிய ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.பி. யொருவரின் சராசரிச் சொத்துமிதிப்பு 11 கோடி ரூபா என்று கூறப்படுகிறது. முன்னைய லோக்சபாவைவிடவும் தற்போதைய லோக்சபா பணக்காரர்கள் எந்தவகையிலும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், பாலியல் வல்லுறவு, பெண்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவை பாரதாரமாக அதிகரிப்பதை இந்தப் பின்புலத்திலேயே நோக்க வேண்டும்.

பிராந்திய சந்தை மேலாதிக்கத்திற்கான பொதுவான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல் ஒன்றை வகுத்துக் கொள்வதற்காக மோடிக்கு பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெற்காசிய சங்கம் முக்கியமானதாகிறது

காரர்களைக் கூடுதலாகக் கொண்டதாக இருக்கிறது. முன்னையதில் 58 சதவீதமானவர்களே கோடைஸ்வரர்களாக இருந்தார்கள். தற்போது தெரிவுசெய்யப்பட்டிருப்பவர்களில் 82 சதவீதமானவர்கள் கோடைஸ்வரர்கள். கிறிமினல் வழக்குகளில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கும் எம்.பி.க்களினதும் எம்.பி.க்களினதும் தொகையைக் கூட்டிப்பார்க்கும் போது எந்தவொரு நவதாராளவாத சமுதாயத்திலும் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் இலட்சணத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறதல்லவா? இலங்கையினதை விடவும் அளவில் மிகவும் பெரியதாக இருக்கும் இந்தியப் பொருளாதாரமும் அதன் ஊழலும் மனிதத் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதில் வேறுபட்ட முறையில் நடந்து கொள்ளப்போவதில்லை. நவதாராளவாத சமுதாயமொன்றில் திறந்த சந்தைக்கான பொருளாதாரக் கொள்கை தீர்மானிக்கப்படுகின்ற

போது ‘மனிதப்பிறவி’ ஒரு காரணியாகக் கணிக்கப்படுவதேயில்லை. அங்கு மனிதப்பிறவிகள் எனப்படுவோர் ‘வாங்கும் சக்தி’யுடைய பாவனையாளர்கள் மாத்திரமே. எனவே, அத்தகைய சமுதாயங்களில் சந்தையில் அதிக வல்லமை கொண்ட வாடிக்கையாளரே கவனிக்கப்பட வேண்டியவராகக் குறிக்கப்படுகிறார். ஏனைய சகலரும் யாருக்கும் தெரியாத லட்சோபலட்சக்கணக்கான வர்கள் மத்தியில் வெறும் இலக்கங்களே. அவர்கள் எந்தவகையிலும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், பாலியல் வல்லுறவு, பெண்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவை பாரதாரமாக அதிகரிப்பதை இந்தப் பின்புலத்திலேயே நோக்க வேண்டும்.

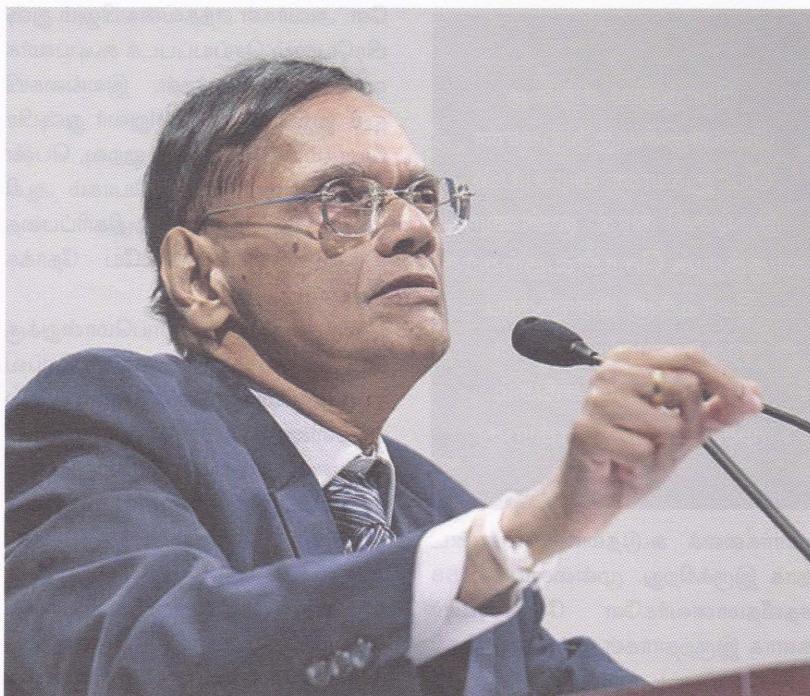
அத்தகைய சமுதாயமொன்றுக்கு அடிப்படை மாற்றங்களைச் செய்வதற்காக மோடி கோர்ப்பரேட் தலைவர்களினால் கொண்டுவரப்படவில்லை. பெரிய இலாபத்துக்காக சந்தையை சீரமைக்கவே அவரை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையை மோடிபின் அரசாங்கம் அதன் அனுகூலத்துக்காகவேயன்றி, தீர்வுகாண வேண்டுமென்ற அக்கறையில் பயன்படுத்தப்போவதில்லை. இலங்கைத் தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் புலம்பெயர் இலங்கைத் தமிழர்களும் அதனுடன் திருப்பிப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். இதுவிடயத்தில் ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் மோடி அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து விளையாடுக்காட்டுக்காட்டும்.

பிராந்திய சந்தை மேலாதிக்கத்துக்கான பொதுவான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலெலான்றை வகுத்துக்கொள்வதற்காக மோடிக்கு பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கான தெரிவுசெய்யப்பட்ட முக்கியமானதாகிறது. ■

‘பொலிஸ் இல்லாத பதின்மூன்று’ என்ற மத்திய அமைச்சர் ரம்புக்வெல வின் அறிநிப்பையொட்டி, தமிழ் மக்களின் குறுத்தை கூட்டமைப்பு கோரி யுன்னதன் மூலம், இரு தரப்பினரும் பேச்சுவார்த்தைக்குத் தயாராகி வருகிறார்களா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது.

மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை?

என்.சத்தியழுரத்து

2012ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் போர்க்குற்றங்கள் குறித்து ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் பிரச்சினை எழுந்ததைத் தொடர்ந்து இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு குறித்து பேசாமல் இருந்துவந்த இலங்கை அரசாங்கம் தற்போது பொலிஸ் அதிகாரம் இல்லாமல் 13 ஆவது திருத்தச் சட்ட அடிப்படையில் மாகாணங்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்கத் தயாராயிருப்பதாக, அறிவித்திருக்கிறது. இந்த மாற்றத்திற்கு அண்டை நாடான இந்தியாவில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் ஒரு காரணியாக இருந்ததா என்று கேள்வி எழுந்தால் அதற்கு ஆம் என்று தான் பதிலளிக்க வேண்டும்.

பிரதமர் நாரேந்திரமோடியின் பதவி யேற்பு வைபவத்தில் பங்கேற்பதற்கு டில்

அரசின் தற்போதைய நிலைப்பாடு அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பது தெரிய

வில்லை. ஆனால், பொலிஸ் அதிகாரம் இல்லாமல் 13 ஆவது திருத்தத்தை நடை முறைப்படுத்துவதற்கு அரசு தயாராக வுள்ள தென்று ரம்புக்வெல அமைச்சரவையின் கூட்டத்திற்குப் பின்னரேயே அறிவித்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. உள்ளாட்டுப்போரின் முடிவிற்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் பொலிஸ் அதிகாரம் வேண்டுமென்று தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்ததாலேயே (இந்தியாவின் அனுசரணை யுடன் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே முன்னெடுக்கப்பட்ட) 13ஆவது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்ற பொருள் படும்படியாக அமைச்சர் விளக்கமளித்தார்.

ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ இந்தியாவில் புதிய பிரதம ரூடன் நடத்திய பேச்சுகளின் போது ஆராயப்பட்ட விளக்கங்கள் குறித்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க பாராளுமன்றத்தில் கிளப்பிய கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் முகமாகவே பொலிஸ் அதிகாரம் பற்றி குறிப்பிடவேண்டி வந்தது. மாகாணங்களுக்கு பொலிஸ் அதிகாரங்களை வழங்க முடியாதென்று மோடியிடம் ஜனாதிபதி கூறிய தாக பேராசிரியர் பீரிஸ் தெரிவித்த கருத்து குறித்து பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினர்களிடம் இருந்து கேள்விகளோ, சந்தேகங்களோ கிளம்பியதாக செய்திகள் தெரிவிக்கவில்லை. மறுநாள் ரம்புக் வெல வெளியிட்ட அறிவிப்பு குறித்தும் சிங்கள தரப்பில் இருந்து எந்தவித எதிர்ப்பும் கிளம்பியதாகத் தெரியவில்லை. அத்துடன் அரசாங்கத்திடம் இருந்தும் எந்தவித விளக்கமும் வெளிவரவில்லை. ஏன் தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பு கூட இது குறித்து எந்த விளக்கத்தையும் கேட்கவில்லை.

மாராக கூட்டமைப்பின் பேச்சாளரான பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சூரேஷ் பிரேமச்சந்திரன் அரசியல் தீர்வு போன்ற விடயங்களில் தமிழ் மக்களின் கருத்துகளைக் கேட்டறியப்போதாக ஊடகங்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தார். முன்னெய சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறு தமிழ் மக்களிடம் கருத்துகள் கேட்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தாரனத்தினாலேயே இத்தடவை இவ்வாறு செயற்படுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டதாகவும் அவர்விளக்கமளித்தார்.

அரசாங்கத்துடன் கூட்டமைப்பு பல்வேறு தடவைகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய போதிலும் அவற்றினால் எந்தப்பலனும் ஏற்படவில்லை.

தோல்வியிலேயே அவை முடிந்தன. அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் மக்களுடன் கூட்டமைப்பு எந்தக் கருத்துப் பரிமாற்றத்தையும் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. மன்னார் கத்தோலிக்க ஆயரின் முயற் சியில் இடம்பெற்ற தமிழ்ச் சிவில் சமூக பிரதிநிதிகளுடனான பேச்சுவார்த்தையின் போது எதிர்வரும் காலங்களில் அரசியல் தீர்வு போன்ற விடயங்களில் தமிழ் மக்களின் கருத்துகள் பெறப்படு

ரம்புக்வெலவின் அறிவிப்பு குறித்து சிங்களத் தரப் பிலிருந்து எந்தவித அரசியல் எதிர்ப்போ, அரசிடமிருந்து வினாக்கங்களோ வெளிவரவில்லை. ஏன் கூட்டமைப்புக்கூட எந்த வினாக்கமும் கேட்கவில்லை.

வதை உறுதிசெய்வதில் கருத்தான்றிய கவனம் செலுத்தப்படு மென்று கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா.சம்பந்தன் உறுதியினித்ததாகவும் அப்போது செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. இத்தகைய பின் புலத்திற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக அரசியல் தீர்வு குறித்து எந்தவொரு பேச்சுவார்த்தையும் நடத்தாதிருந்து வந்த இலங்கை அரசும் கூட்டமைப்பும் மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தயாராகி வருகின்றனவா என்ற கேள்வி எழுகிறது.

நம்பிக்கையும் நம்பிக்கையின்மையும்

கடந்த இருவருடங்களுக்கும் மேலாக ஜெனீவா நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கும் கூட்டமைப்பிற்கும் சில பாடங்களைக் கற்றுத் தந்துள்ளன என்று கருத இடமுண்டு. இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அழுத் தம் கொடுத்தால் மாத்திரமே அரசியல் தீர்வு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்ற நம்பிக்கையிருந்தது. அத்தகைய அழுத்தத்தைக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் பணிந்துவிடும் என்ற எண்ணம் கூட இருந்தது.

ஆனால், ஜெனீவா நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து இனப்பிரச்சினை குறித்து அரசாங்கத்தின் நிலை மேலும் கடுமையடைந்தது என்றுதான் கூறவேண்டும். போர்க்குற்றங்கள் குறித்த ஜெனீவா முயற்சிகள் காரணமாக இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் ஒளி பிறக்கப்போகின்றது என்று பேசி வந்த புலம்பெயர் தமிழர்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக செயற்படுகின்ற மேற்கு நாட்டு அரசியல் வாதிகளும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் குறித்து பேசி

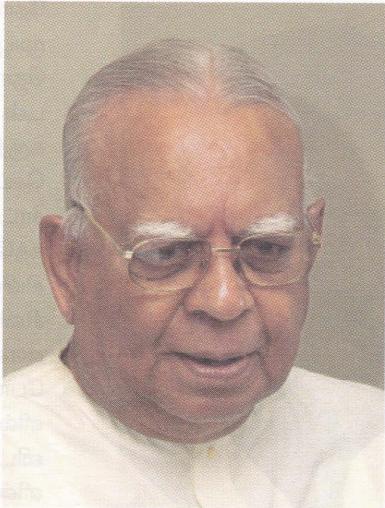
எத்தனையோ மாதங்களாகி விட்டது. போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல் கள் குறித்த பொறுப்புக்கூறுல் பிரச்சினைகளையே மேற்கத் தைய நாடுகள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்ற பின் னணியில் தற்போதைய ராஜ பக்ஷி அரசு மாத்திரமல்ல எந்த அரசு கொழும்பில் அதி காரத்தில் இருந்தாலும் தமிழ் மக்களுக்குத் தேவையான அரசியல் தீர்வை யும் வழங்கப்போவதில்லை; வழங்க முடியாது என்பது நிதர்சனம்.

போர் முடிவுக்குப் பிறகு தீவிரவாதத் தாக்குதல் கள் மற்றும் மோதல்களில் உயிர், உடைமைகள் இழப்பு என்பன இன்று இல்லாமல்போய்விட்டது. இது வரவேற்கப்படவேண்டிய விடயம். ஆனால், இதனையே திசைதிருப்பி போர்க்குற்றங்கள் என்றும் பொறுப்புக்கூறுல் என்றும் புதிய பிரச்சினைகளை உருவாக்கியதன் மூலம் மழைவிட்டாலும் தூறல் நிற்கவில்லை என்ற நிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

முள்ளிவாய்க்காவில் பெருமளவில் தமிழர்கள் உயிரிழந்தது உண்மை. அவர்களில் அப்பாவி களும் இருந்தார்கள். விடுதலைப் புவிகள் இயக்கத் தின் போராளிகளும் இருந்தார்கள். அதே முள்ளிவாய்க்காவில் விடுதலைப் புவிகள் இயக்கத்தார் மனித கேட்யமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அப்பாவி தமிழ் மக்களை இலங்கை இராணுவம் தான் விடுதலை செய்தது. ஆனால், இன்றுவரை அவ்வாறு உயிர்தப்பிய எவரும் வாய்திறவாத மௌனிகளாகவே மாறிவிட்டனர்.

ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவை எதிர்த்து தேசிய அளவில் தேர்தல் அரசியலில் எதிர்க்கட்சிகளால் வெற்றிபெற முடியவில்லை என்பதே உண்மை. அரசையும் அரசுத் தலைமையையும் தற்போது எதிர்நோக்கியிருக்கும் அரசியல் பிரச்சினை பொறுப்புக்கூறுல் விவகாரத்தில் சர்வதேச சமூகத் திடம் இருந்து வருகின்ற அழுத்தமேயாகும்.

விலைவாசி உயர்வு மற்றும் சட்டம்- ஒழுங்கு சீர்க்கலைவு, ஊழல் மோசிடிகள் 'ஆசிய' பிரச்சினைகளும் அரசுக்கு தலைவரவியாக உள்ளன. ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷி தலைமை என்றால் என்ன? வேறு எவரினதும் தலைமையிலான அரசு என்றால் என்ன? இன்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு ஏற்பட்டால் மாத்திரமே நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட முடியும் என்ற நிலை தோன்றிவிட்டது. சிங்கள அரசியல் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் தமிழ் மக்கள் மற்றும்

அவர்களின் அரசியல் தலைமைகளுக்கும் கண்ணாழுச்சி விளையாட்டு காட்டி வந்த ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷி தலைமை சர்வதேச சமூகத் தின் அழுத்தங்களை மாதத் திற்கு ஒரு தடவை ஜெனீ வாவில் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் போட்டியில் கடைசியில் வெற்றி, தோல்வி யாருக்கு என்பது கூட புரியவில்லை. ஆனால் கடந்த 2 வருடங்களாக அரசு இயந்திரமும் அரசியல் தலைமை யும் இந்தப்

வட மாகாணத்திற்கு பொலிஸ் அதிகாரம் கோரும் துமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பு அதே சூட்டோடு அங்கிருந்து இராணுவத்தையும் வெளியேற வேண்டுமென்றோ அல்லது அவர்களை முகாம்களுக்குள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தால் அதை நடைமுறைச் சாத்தியமான தென்று பாதுகாப்பு குறித்து விபரமறிந்த யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்

தப்பிரச்சினைகள் குறித்து மட்டுமே தங்களது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயம் உருவாகியிருந்தது. அண்மையில் நடைபெற்ற மேல்மாகாண சபைக்கும் தென்மாகாண சபைக்கு மான தேர்தல்களின் முடிவுகள் ஜெனீவாப் பிரச்சினைகளில் சிங்களபெளத்த மக்களுக்கு பெரிதாக ஈரப்பு இருக்கிறதென்பதை வெளிக்காட்டவில்லை. ஆனால் கூட்டணிக்குள் தொடருகின்ற குழப்பங்களை சொல்லத் தேவையில்லை.

அடுத்தவருடமோ அல்லது அதற்கு அடுத்த வருடமோ தேர்தல் நடந்தாலும் அதில் ஆளும் கூட்டணிச் சார்பில் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவே வேட்பாளராகஇருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இன்றைய சூழ்நிலையில் தேசிய அளவிலான தேர்தலில் அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டு வெற்றிபெறும் வாய்ப்புள்ள எதிர்க்கட்சி வேட்பாளர் இல்லை என்றே கூறலாம். ஆனால் இதுவே பாராளுமன்றத்தேர்தலுக்குப் பொருந்தாது. அதில் எதிர்க்கட்சிகள் அதிக ஆசனங்களைக் கைப்பற்றினால் அவர்களுடன் அரசியல் கூட்டுக் குடித்தனம் நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷி தள்ளப்படுவார். இதன் காரணமாக போர்க்குற்றங்கள் குறித்த பிரச்சினைகளில் அரசுக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் உள்நாட்டிலேயே கூட பின்னடைவு ஏற்படும் வாய்ப்புள்ளது. ஆனால், அரசியல் காரணங்களுக்காக இதுபோன்ற முடிவுகள் ஏற்பட

டால், பிரச்சினைகள் ஊதிப் பெரிதாக்கப்பட்டால் அது நாட்டின் இராணுவத்தினரின் ஒழுக்க உணர்விற்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும் நல்லதல்ல. ஏன் நாட்டின் எதிர்காலத்திற் கும் நல்லதல்ல. அந்த வகையில் நோக்குகையில் இனப் பிரச்சினையை இங் கேயே இப்போதே தீர்க்க வேண்டிய அவசியமும் நிர்ப்பந்தமும் இந்த அரசுக்கும் அதன் தலைமைக்கும் இருக்கிறது.

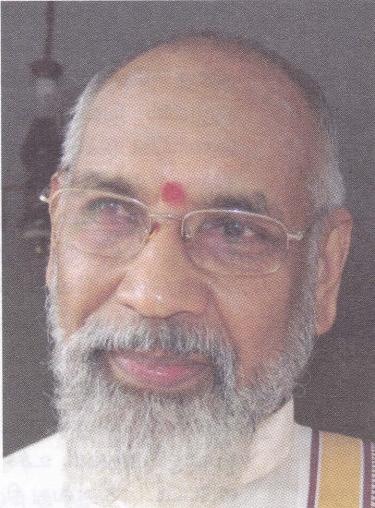
மேலை நாடுகளின் பகடைக்காய்?

மேற்கத்தைய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளில் அதிக அக்கறை காட்டு வகையில் தங்களது உலகளாவிய பாதுகாப்பை குறித்த விடயங்களுக்கு அவர்களை ஒரு பகடைக் காயாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்தோரில் பலர் தங்களது தனிநாட்டுக் கணவுகளை இன்னும் மறந்தபாடாக இல்லை அவர்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கையின் தற்போதைய இனப்பிரச்சினை குறித்த அத்தனை நிகழ்வுகளும் தங்களது நீண்டகாலக் கனவை நன்வாக்கும் திட்டத்தின் அடுத்த கட்டமே.

இதே காலகட்டத்தில் வடமாகாண தமிழ் மக்களின் மீதும் நீதியரசர் சி.வி. விக்னேஸ்வரன் தலைமையிலான வடமாகாண அரசின் மீதும் மத்திய அரசின் அழுத்தங்கள் அதிகரித்துள்ளன என்றே கூறுவேண்டும். மாகாண அரசின் ஒப்புதலுடன் ஆளுநர் மற்றும் மாகாண பிரதம செயலாளர் ஆகியோரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற கூட்டமைப்பின் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

கடந்த வருடம் நடைபெற்ற மாகாண சபைத்தேர்தலின் போது முன்னாள் வடக்கு இராணுவத் தளபதியான சந்திரசிறியை ஆளுநர் பதவியில் இருந்து அகற்ற வேண்டுமென்பதை கூட்டமைப்பு அதன் பிரசாரத்தில் ஒருபகுதியாகவே மாற்றிவிட்டது. கொள்கை நீதியான பிரச்சினை என்பதற்கப்பால் சென்று, அதனை தனிமனிதர் குறித்த பிரசாரமாகவும் கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் மாற்றிவிட்டனர் என்று தான் கூறுவேண்டும்.

ஆனால் தேர்தலில் அமோக வெற்றிபெற்ற பிறகு அதே ஆளுநர் பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைத்தத் தன் மூலமே நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் முதலமைச் சராக பதவியேற்க முடிந்தது. பதவியேற்பு வைபவம் கூட்டமைப்பின் கோரிக்கையின் படி ஜூனாதி பதி ராஜபக்ஷ முன்னிலையில் அலரிமாளிகையில் நடைபெற்றதால் மட்டுமே சந்திரசிறி ஆளுநர்

பதவி வகுக்கவில்லை என்று ஆகிவிடாது.

முன்பு அரச நிர்வாக அனுபவம் இல்லாத காரணத்தில் தானோ என்னவோ கூட்டமைப்பு ஆளுநர் பதவியைப் போலவே பிரதமர் செயலாளர் நியமனத்தையும் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டுமே நோக்கியது. அவர்களது கருத்துகள் தவறு என்பதல்ல இதன் பொருள். மாறாக ஆளுநர் மற்றும் பிரதமர் செயலாளர் ஆகிய இருவர் குறித்தும் வெளிப்ப

வட மாகாண ஆளுநரரையும் பிரதம செயலாளரையும் வெளிப்பட்டயாக விமர்சனம் செய்துவிட்டு அவர்களுடன் ஒட்டி உறவாடி ஆட்சி செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு கூட்டமைப்பு தள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

டையான விமர்சனம் செய்துவிட்டு அவர்களுடன் ஒட்டி உறவாடி ஆட்சி செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு கூட்டமைப்பு தள்ளப்பட்டுவிட்டது என்பதும் உண்மையே.

‘இராணுவ மீன்குடியமர்த்தல்’

உள்நாட்டுப்போர் முடிவுடைந்த காலகட்டத்தில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு தமிழர் பகுதிகளில் இருந்து இராணுவத்தை உடனடியாக பிறபகுதிகளுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கோரியதில்லை. அரசியல் உட்பட்ட பல்வேறு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க காரணங்களுக்காக அவ்வாறு கேட்டிருக்கவும் முடியாது. ஆனால், கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக அவ்வாறான கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுவருகின்றன. இது சர்வதேச சமூகத்தின் கோரிக்கையாகவும் மாறியுள்ளது. இலங்கைப்போர் மூன்று தசாப்தங்களாக நீடித்த ஒரு போர்.

அது முடிவுக்கு வந்து 5ஆண்டுகள் முடிந்தவுடன் நிலைமை கட்டுக்குள் வந்துவிட்டது என்றோ அதன் காரணமாக இராணுவத்தை தமிழர் பகுதியில் இருந்து வாபஸ் பெற வேண்டுமென்றோ யாரும் கருதிவிட முடியாது. இராணுவத்தைப் பொறுத்தவரை இன்னொரு உள்நாட்டுப்போரை அவர்கள் எந்த விதத்திலும் விரும்புவதாகப் கூறக் காரணங்கள் இல்லை. மாறாக போரில் தாங்கள் தங்களது ‘தேசிய கடமையை’ செய்து முடித்த பிறகு இனப்பிரச்சினைக்கு ஓர் அரசியல் தீர்வே சரியான முடிவு என்று அவர்களும் கருதுவார்கள் என்று எண்ண இடமிருக்கிறது. அத்தகைய

அரசியல் தீர்வின் நீள அகலங்களைப் பற்றி இராணுவத்தினர் கவலை கொள்வார்கள் என்று எண்ணவும் இடமில்லை.

ஆனால் அத்தகைய தீர்வு ஒன்றின் மூலம் தேசியப் பாதுகாப்பிற்கு பழைய எதிர்ப்புகள் புதிய வடிவத் தில் வந்துவிடுமோ என்று அவர்கள் கவலைப்பட்டால் அந்தக் கவலைகளைத் தீர்ப்பது தமிழ் அரசியல் தலைமையின் கடமையும் கூட. ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் என்ற கூட்டமைப்பின் உறுதிமொழி மாத்திரம் அரசு தலைமை மற்றும் பாதுகாப்புத் தலைமையில் நியாயமான கவலைகளுக்கு வடிகாலாக அமைந்துவிடாது. இது போன்ற பிரச்சினைகளில் சிக்கியுள்ள இந்தியா உட்பட்ட பிறநாடுகளிலும் நிலைமை இதுபோன்றதே.

தமிழர் பகுதியில் இராணுவம் நிலைகொண்டிருக்கவும் வேண்டும், ஆனால், மக்களின் அன்றாடவாழ்க்கையில் அவர்கள் குறுக்கிடவும் கூடாதென்ற நிலை குறித்து அனைத்துத் தரப்பினரும் பேச்சு வார்த்தை மூலம் முடிவுகாண முயற்சிக்கலாம். அதாவது, மாகாண அரசின் கோரிக்கையின் அடிப்படையிலேயோ அல்லது மத்திய அரசின் ஒருதலைப் பட்சமான முடிவின் காரணமாகவோ, ஐனாதிபதி நாட்டின் எந்தவொரு பகுதியிலும் சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் இயற்கை அனர்தங்களை எதிர்கொள்ள இராணுவத்தைப் பணிக்கலாம் என்ற நிலைமை செயற்பாட்டில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

பொலிஸ் இல்லாத 13 என்று அறிவித்த அமைச்சர் ரம்புக்வெல் போக்குவரத்து மற்றும் வேறுசில பொலிஸ் பணிகள் குறித்த நிர்வாகத்தை மாகாணங்களுக்கு அளிப்பது குறித்து பரிசீலனை செய்ய மத்திய அரசு தயாராகவுள்ளதாக குறிப்பிட்டிருந்தார். இது செயற்படுத்தத்தக்க திட்டமே.

எந்தவித அரசு சார்ந்த முன் அனுபவம் இல்லாத தமிழ் அமைச்சர்கள் கையில் பொலிஸ் போன்ற ஒரு மிக முக்கிய துறையின் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டால் அதுவே பின்னையார் பிடிக்கப்போய் குரங்கான கதையாக மாறிவிடும் அபாயம் உள்ளது. உண்மையிலேயே தற்பேதைய அரசின் சிங்கள பெளத்த எதிர்க்கட்சிகள் தங்களது நலன்விரும்பிகளாகவும் நன்பர்களாகவும் இருப்பதாக தமிழர்கள் நம்புவார்களோனால், காலம் களிந்து அதிகப்படியான அதிகாரங்களை அவர்கள் மூலம் மாகாணங்களுக்கு முயன்று பெற்றுக்கொள்ளலாம். தற்போதைக்கு தமிழர்கள் ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக்'கறக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதிக காலமாக் அரசு சார்ந்த அரசியலில் அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளாமையும் தற்போதைய போக்குகளுக்கும் முடிவுகளுக்கும் ஒரு காரணமாகும்.

மாகாணங்களுக்கு பொலிஸ் அதிகாரம் வழங்க முடியாதன்று நாரேந்திரமோடியிடம் ஐனாதிபதி ராஜபக்ஷ கூறியதாக தெரிவித்த அமைச்சர் பீரிஸ்

வேறொரு செய்தியையும் தெரிவித்தார். அதாவது, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அரசியல் தீர்வு குறித்த தனது கோரிக்கைகளை பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவில் இணைந்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். இதை அவர் ஐனாதிபதி யின் கருத்தாகவே முன்வைத்தார். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் எப்போது கூட்டமைப்பு பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் தனது கோரிக்கைகள் குறித்து கலந்துபேச வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகின்றதோ அப்போதே பொலிஸ் அதிகாரம் குறித்த தனது கருத்துகளையும் அரசு அதே குழு முன்னிலையில் தான் முன்வைக்க வேண்டும்.

தன்னிச்சையான முடிவுகளை அரசு எடுத்து விடக் கூடாது. அதுவும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட 13ஆவது திருத்தத்தில் ஒரு சாத்தை நடை முறைப்படுத்த முடியாதன்று சொல்லும் அதிகாரம் எந்த அரசிற்கும் இல்லை என்றே கூறவேண்டும்.

அரசு என்ன செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் கூட்டமைப்பு பொலிஸ் அதிகாரம் உட்பட்ட தனது கோரிக்கைகளை பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு முன்வைக்க வேண்டும். அதேபோன்று தமிழர் ஆதரவுக்கட்சிகள் எனக் கருதப்படும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் ஜே.வி.பி. ஆகிய கட்சிகளும் தெரிவுக்குழுவில் இணைந்து தங்களது கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கும் வகையில் கூட்டமைப்பு செயற்பட வேண்டும். அதுவே பொலிஸ் அதிகாரம் குறித்த சிங்கள பெளத்த அரசியல் கட்சிகளில் உண்மையான எண்ணாங்களை வெளிக்கொணர வழிசெய்யும்.

அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் குறித்தும், 'பொலிஸ் அதிகாரம்' குறித்தும், பதினமுன்றாவது திருத்தம் குறித்தும் தற்போது மத்திய அரசில் அங்கம் வகிக்கும் 31 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழர் நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னரே செய்திகள் தெரிவித்தன. அதன் சரியான வழியில் அரசியல் ரீதியாக பயன்படுத்திக்கொள்ள தமிழர் தலைமைகளிடம் எந்தவிதத் திட்டமும் இருக்கவில்லை என்பதே உண்மை. இன்றும் நிலைமை அவ்வாறே தொடர்கிறது.

இது தவிர, வட மாகாணத்திற்கு 'பொலிஸ் அதிகாரம்' கோரும் கூட்டமைப்பு, அதே சூட்டோடு அங்கிருந்து இராணுவத்தையும் வெளியேற்ற வேண்டும் என்றோ அல்லது அவர்களை தங்களது முகாம்களினுள் நிறுத்தி விட வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்த்தால், அது நடைமுறைச் சாத்தியம் என்று பாதுகாப்பு குறித்த விவரம் அறிந்த யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

எனவே, இது விடயத்தில் அடுத்த காலகட்டத்திலும் எதிர்வரும் ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளிலும் தாங்கள் எதிர்பார்ப்பது என்ன என்பதனை தமிழர் தற்பு செவ்வனே அரசு மற்றும் அனைத்து

(33ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

உள்நாட்டு அரசியல்

பேராசிரியர் ரஜீவ்
விஜேசிங்க எம்.பி.

இந்திய- இலங்கை உறவுகளின் வருந்தத்தக்க நிலை

நடந்தவற்றை இலங்கை மறந்து போயிருக்கலாம். ஆனால் இந்தியா அதனை மறக்கவில்லை. ஏனெனில் இந்தியாவின் வெளியிறவு நிறுவனங்களின் ரூபகம் நிலையானது. நாரேந்திர மோடியும் ஐனாதி பதி ராஜபக்ஷனும் முதன் முதலாக சந்தித்து வேணா யில் இந்தியாவின் எதிர்பார்ப்புகள் இலங்கை வழங்கிய உறுதிப்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது.

அ) ஸ்னமையில் ஒரு பத்திரிகை இலங்கை - இந்திய உறவுகள் எவ்வளவு தூரம் திறமையற்ற வகையில் கையாளப்படுகின்றன என்பதைக் குறித்து கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டது. உண்மையில் நான் இந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகிவிட்டது என்பதைச் சிந்திக்கக்கூட இல்லை. ‘அமைச்ச ஏறக்குறையச் செயலிழந்த நிலையில்’ உள்ளது என அக்கட்டுரை கூறியது. ஆனால் அவ்வாறு கூறுதல் உண்மைக்குப் புறம்பானது. வெளிவிவகார அமைச்ச இந்தியாவுடனான நல்லுறவுகளை அழிப்பதில் முனைந்து நிற்கிறது. அதன் திற

மையின்மையைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருப்பது அதன் அழிவு முயற்சிக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்கு நிகரானது.

உறவுகளைச் சீரழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அமைச்சருக்கு இல்லை. அவர் தனது பதவியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறார் என்பது எனது கருத்து. தன்னை விடக் கூடிய செவ்வாக்கு உள்ளவர்கள் என்று தாம் கருதுபவர்களைக் கண்ணே முடிக்கொண்டு பின்பற்றுகிறார். 2012 இல் என்ன நடைபெற்ற தென்பதை மேற்படி கட்டுரை விப்

ரித்திருப்பது, அமைச்சின் நடைமுறைகள் நல்லபோக்கில் செல்லவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அமைச்சர் இந்தியாவின் வெளிவிவகார அமைச்சருக்கு ‘13 பிளஸ்’ பற்றி ராஜபக்ஷ உறுதியளித்திருக்கிறார் என்றே கூறி விட்டார். அதன் பின்னர் தான் இந்திய அதிகாரிகள் அந்த வாக்குறுதி யைப் பகிரங்கப்படுத்தினர் என மேற்படி பத்திரிகைக் கட்டுரை கூறி யது. பீரிஸ் உண்மையை அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற மறந்துவிட்டார் என்பது மட்டுமல்ல, ஐனாதி பதியின் ஆலோசகர்கள் பலர் அப்படி ஒரு உறுதிமொழி கூறப்படவில்லை என்று மறுப்புரை விடுத்த வேளையில் பீரிஸ் மெளனம் சாதித்தார் என்ற உண்மையை அப்பத்திரிகை எடுத்துக்கூறத் தவறிவிட்டது. அவர் இந்தியைப் பிரதமரால் விளக்கங்கேட்டு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்திற்கு பதிலளிக்கவும் தவறிவிட்டார் என்பதும் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

அவர் ஒரு பதிலை அனுப்பினார், பின்னர் அதனை வாபஸ் பெற்றார் என்றே கருதவேண்டும். இந்தத் தந்திரம் அமைச்சின் செயலாளர் ஷேனுகா செனிவிரத்தின் கையாளும் தந்திரம். இராஜந்திர மரபுகளைக்கு மாறான விடயம் இது என்று முன்னாள் அதிகாரி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அவர்தான் ஷேனுகா சிக்கிக் கொண்ட பிரச்சினையில் இருந்து அவரை விடுவித்தார். உயர் இராஜதந்திர மரபுக்கு மாறுபட்ட இச்செயல் இலங்கை - இந்தியா என்ற இருதாப்பையும் சங்கடத்தில் ஆழ்த்துவது என்பதை ஷேனுகா விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், பீரிஸ்

இந்த விடயத்தைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார். ஒரு கடித்ததை அனுப்பி விட்டுப் பின்னர் அதனை வாபஸ் பெறுவது போன்ற செயல் மூலம் அவர் மீதான நம்பிக்கையும் மதிப்பும் எப்பொழுதோ பறிபோய்விட்டது (அமெரிக்காவின் முன்னாள் தூதுவர் பற்றிச்சியர் புட்டனில் முன்னர் கூறியது போல்)

நடந்தவற்றை இலங்கை மறந்து போயிருக்கலாம். ஆனால் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டது போல் இந்தியா அதனை மறக்கவில்லை. ஏனெனில் இந்தியாவின் வெளியுறவு நிறுவனங்களின் ஞாபகம் நிலையானது. அங்கு பயிற்சி பெற்ற சிறந்த இராஜதந்திர களும் பணியிலிருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் பிரதமரும் இலங்கையின் ஜனாதிபதியும் சந்தித்த முதற் சந்திப் பிலேயே இந்தியாவின் எதிர்பார்ப்பு கள் இலங்கை வழங்கிய உறுதிப்பாடு களின் அடிப்படையில் அமைந்தது. இலங்கை நடந்தவற்றை மறைக்கும் பாணியில் அறிக்கை வெளியிட்ட போது இந்தியா உண்மையில் நடந்தது என்ன எனக் கூறியது.

தாமதமாகியுள்ள சம்பூர் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்தவேண்டும் என ஜனாதிபதி உத்தரவிட்டதில் இருந்து அவர் தான் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை யாது என்பதை நன்கு அறிந்து வைத்துள்ளார். என்பது தெரிகிறது. நான் இதைப் பற்றி முறைப்பாடு செய்தபோது தாமதத்திற்கு இந்தியர்களே காரணம் எனக்கூறப்பட்டது. ஆனால், உண்மை அதுவன்று. இந்தி

யர்கள் சில விளக்கங்களைக் கேட்டிருக்கலாம், அவர்கள் கேட்ட சலுகைகள் வழங்கக் கூடியனவல்ல என்று இலங்கை அரசுக்தரப்பு தயக்கம் காட்டியிருக்கலாம். இவை ஒருபுறமிருக்க சம்பூர் பகுதியில் சலீகரிக்கப்பட்ட காணிகள் மேலதிகமாக சலீகரிக்கப்பட்டன (இந்தியா கேட்டிருந்த காணி அளவை விட அளவுக்கு அதிகமாக) ஆகவே எனது சந்தேகம் யாதெனில் காலத்தை இழுத்திட்டத்தற்கான பொறுப்பு எம் பக்கத்தைச் சார்ந்தது என்பதுவே.

ஜனாதிபதி வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துள்ளார். ஆனால் இவ் விடயத்தில் முக்கியமானது அரசியல் ஒழுங்குகள் தாம். அவற்றில் பின்னடிப்பு நிகழ்ந்தது. அவரை முன்னோக்கிச் செல்ல வழிகாட்டவில்லை அவரைச் சூழி இருப்பவர்களில் எவரும் உண்மை நிலையை அவருக்கு எடுத்துரைப்பதில்லை. கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்றாமல் விடுவது நல்லதொரு நடைமுறையாக சர்வதேச இராஜதந்திரத்தில் கருதப்படுவதில்லை என்பதை அவருக்குச் சொல்வதில்லை.

முன்னர் அரசாங்கம் அதிகாரப்பரவாக்களின் தேவையை நன்கு அறிந்திருந்தது. சஜின் வாஸ் குணவர்த்தன இவ்வாறு கூறியிருந்தார். அதிகாரப் பரவாக்கம் மிக அவசியமானது; அது எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்டுள்ள கொள்கை, ஆயினும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய, நம்பகத்தனமையுள்ள அதிகாரப் பரவாக்கம்

மகிந்த சிந்தனைக்கு அமைவானதாக, மக்களால் ஏற்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். இது ஒரு பாரிய வேலை. இதை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் மகிந்த ராஜபக்ஷவிற்கே உள்ளது. இதனைச் செய்யக்கூடிய அரசியல்வாதியும் அவர் ஒருவர் தான். பாரிய வேலை எனக்கூறப்பட்ட இவ்வேலை பின் போடப்பட்டுக் கொண்டு போனால் அதனை நிறைவேற்றுவது மேலும் மேலும் கடினமாகும்.

ஜனாதிபதியைச் சூழி உள்ளவர்களில் சிலர் அதிகாரப் பரவலாக்கல் வேலையைத் தள்ளிப் போட்டால் அதனைக் காலப்போக்கில் நிறைவேற்றுவதையே தவிர்த்துவிடலாம் என்று ஆலோசனை கூறுகிறார்கள். இது தூரதிர்ஷ்டவசமானது. 2013 ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதத்தில் எமக்கு ஒரு சிக்கல் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் ஆபத்தில் மாட்டிக்கொள்வோம் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருந்த வேளை, கொள்கை வகுப்பாளர்கள் ஆகிய சிலர் நல்ல காலம் பிறக்கிறது என்ற உணர்வோடு இருந்தார்கள். ஆரம்பத்தில் எதிர்பார்த்தது போல் ஜக்கிய அமெரிக்கா கடுமையாக நடந்து கொள்ளப்போவதில்லை என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். இது அவர்களது முதலாவது தவறான அனுமானம். 2012 ஆம் ஆண்டில் ஜக்கிய அமெரிக்கா கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லினாக்க ஆணைக்கு முனின் சிபார்சுகளினை நடைமுறைப்படுத்தியதில் திருப்தி தெரிவித்திருந்தது. அதனால் 2013 இல் தீர்மானம் கொண்டு வருவதில் அக்கறை காட்டமாட்டாது என்ற பாதத்தை ஒத்த கருத்து இது. இது ஒரு அபத்தமானவாதம். இதைப் போன்று இந்த வருடமும் எதுவும் மோசமாக நடந்துவிடாது என்பது ஒரு அபத்தமான வாதம் ஆகும். கொள்கை வகுப்பாளர்கள் நம்பிக்கையோடு இருந்ததற்குக் காரணமான இரண்டாவது அனுமானம் எமது அயல்நாட்டு இராஜதந்திர வெற்றி பற்றிய அதி உயர் நம்பிக்கையாகும். வெளிவிவகார அமைச்சர் ஆபிரிக்கநாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பயணம் போய்

ஜனாதிபதியை சூழி உள்ளவர்களின் சிலர் அதிகாரப் பரவலாக்கல் வேண்டிய தன்னிப்போட்டால் அதுணை காலப்போக்கில் நிறைவேற்றுவதையே தவிர்த்துவிடலாம் என்று ஆலோசனை கூறுகிறார்கள். இது தூரதிர்ஷ்டவசமானது. 2013 டிசம்பரில் எமக்கு ஒரு சிக்கல் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் ஆபத்தில் மாட்டிக்கொள்வோம் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருந்த வேண்டா கொள்கை வகுப்பாளர்கள் நல்ல காலம் பிறக்கிறது என்றார்கள். இது அவர்களது முதலாவது தவறான அனுமானம்

அரசாங்க தகவல் பகுதியினர் இலங்கை மக்களிடம் குறுகிய தேசியவாதத்தைப் பரப்ப முனைபவர்களுக்கு சுதந்திரமாக எழுதுவதற்கும் கருத்துகளை பிரசாரம் செய்வதற்கும் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உலக நிலைமைகள் பற்றி ஒரு சிறிதனவு அறிவுள்ளவர்களுக்கே இது எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனம் என்பது புரியும்

அந்நாடுகளை எம்பக்கம் வென்றெடுக்கலாம் என்று நம்பினார். பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் வத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்குப் போய் ஆதரவு தேடினார். ஆயினும் ஜனாதிபதி என்ன நடக்கப்போகிறது என்பதைப் புத்தி பூர்வமாக விளங்கி வைத்திருந்தார். தனக்குத் தரப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள் அபத்தமானவை என்று அவர் கூறினார். எமக்குச் சாதகமாக எத்தனை வாக்குகள் கிடைக்கும் என்பதை அவர் சரியாகக் கணக்கிட்டுக் கொண்டார். இருந்தாலும் நிகழ்வுகளின் போக்கைத் தீர்மானிக்கக் கூடியவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையில் ஜனாதிபதி தன்னை ஆக்கிக்கொள்ளவில்லை.

யாவற்றிலும் மிகவும் அபத்தமான மூற்றாவது அனுமானம் ஒன்று இருந்தது. நரேந்திர மோடி வெற்றி பெறுவார்; அவர் எம்மைக் காப்பாற்றுவார் என்பதே இந்த அனுமானம். இந்தக் கருத்து சிங்கள தீவிரவாதப் பிரிவு ஒன்றினால் இன்றும் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. இப்பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஜனாதிபதி மீதே கண்டனம் ஒன்றை வெளியிட்டார். அரசாங்கம் டிலிடியில் எமது தாதுவராகச் சுதர்சன செனவிரத்தினவை நியமித்தது. அரசாங்கம் செய்த புத்திபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் இந்தியமனமும் ஒன்றாகும். ஆனால் குறிப்பிட்ட இந்த நபர் இந்த நியமனம் தவறு என்று தாக்குதல் கொடுத்தார். மோடி ஒரு தேசியவாதி; சுதர்சன செனவிரத்தின தேசிய இனப்பிடிப்புகளில் இருந்து விடுபட்ட சர்வதேசவாதி (கொஸ்மோ பொலிற்றன்). அவர் பொருத்தமில்லாதவர் என்று இந்த விமர்சனம் அமைந்தது.

அரசாங்க தகவல் பகுதியினர்

விளைவு என்று கண்டு கொள்ளும் போதுதான் அவர் விலகிச் செல்வார். இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சருக்குள் நடைமுறைவிதிகளை அவர் கைவிட்டுவிடுவார் என்று நினைப்பது தவறு. ஏனெனில் அந்நடைமுறைகள் புகழ்பெற்றவர்களும் திறமை மிக்கவர்களுமான தேர்ந்த இராஜதந்திரிகளால் வகுக்கப்பட்ட நடைமுறை விதிகள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மோடி தலைமையிலான அரசாங்கம் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் தலைமையில் கொண்டுவரப்பட்ட 2012, 2013 ஆம் ஆண்டுகளின் ஐ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவைத் தீர்மானங்களால் வழி நடத்தப்படவில்லை, அதற்குப் பதிலாக இந்தியாவின் வெளிவிவகார அமைச்சின் விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவது என்பது எமது மகிழ்ச்சியைத் தரும் விடயமாகும். கடந்த ஆண்டுகளில் நடந்த வற்றை மீன் நினைத்துப் பார்க்கும் போது இலங்கை அரசின் தவறான அனுகுமுறைகள் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தின. விடயம் இந்தியாவின் பிரதமர் அலுவலகம் வரை சென்றது. இறுதியில் இந்தியா எமக்கு எதிராக ஐ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவையில் வாக்களித்தது. இந்தியாவின் இம்முடிவை நல்லதொரு முடிவு அல்ல வென்று நான் நம்புகிறேன். முந்திய ஆண்டுகள் இந்தியா நடந்து கொண்டவிதம், இவ்வாண்டிலும் எமக்கு எதிராகவே இருக்கும் என்று அனுமானிக்க இடம் தந்தது. ஆனால் நடந்தது வேறு. வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளாமல் விலகிக் கொண்டதற்கான காரணத்தை விளக்கிப் பொருள் பொதிந்த கூற்று ஒன்றை இந்தியாவையிலிட்டது. அக்கற்றில் பலவிடயங்களில் முன்னேற்றம் வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆயினும் தேசிய இறைமை தொடர்பான தனது கருத்தில் மாற்றம் இல்லை என்று தனது கொள்கை நிலைப்பாட்டின் உறுதியையும் இந்தியா வெளிப்படுத்தியது.

தேசிய இறைமை பற்றிய இந்தக் கருத்தை மோடியும் அவருடைய வெளிநாட்டு அமைச்சரான சுஸ்மா

சவராஜ் அவர்களும் ஏற்றுப் பின்பற்றுவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவர்கள் எம் மிடம் இருந்து எதனை எதிர்பார்க்கி றார்களோ அந்த விடயங்களில் உறுதியாகவே இருப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. எமது ஜனாதிபதியுடன் வைத்துக்கொண்ட முதற் சந்திப்பிலேயே அவர்கள் இதனைத் தெளிவுபடுத்திவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல அச்சந்திப்பில் என்ன நடந்தது என்பதை நாம் பூசி மெழுகு முனைந்தபொழுது அதனைத் திருத்தி உண்மையை வெளிப்படுத்தும் பத்தி ரிகையாளர் மகாநாடு ஒன்றும் நடத்தப்பட்டது.

இதற்கு எமது பதிற்குறி யாது? நாம் மீண்டும் மோதல் பாதையில் பயணிக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் நிமால் சிறிபால டி சில்வாவின் கூற்று வெளிப்படுத்தியது. 'யாரும் எமக்கு கட்டளையிட முடியாது' என்று அவர் கூறினார். மரபு வழிப்பட்ட வரைவி வக்கணத்தின்படி பார்த்தால் எமக்கு யாரும் கட்டளையிட முடியாது என்ற கூற்று சரியானது. இறைமை என்றால் அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறது. அதுவே சரியான விளக்கம். இந்தியாவும் இலங்கையும் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கை இது. ஆனால், நாடு ஒன்று பிறநாடுகளிடமிருந்து ஆலோசனைகளைப் பெறவேண்டும், குறிப்பாக ஓரேவிதமான நலன்கள், பிரச்சினைகளில் ஒருநாடு மற்றொரு நாட்டின் ஆலோசனையைப் பெற்று நடக்க வேண்டும் என்பதும் உண்மையல்லவா? அமைச்சர் நிமால் சிறிபால டி சில்வாவிற்கு இது நன்றாகத் தெரியும். ஏனெனில் அவர் தென்னா பிரிக்க ஜனாதிபதி எமது ஜனாதிபதிக்குத் தெரிவித்த ஆலோசனையை ஏற்று நடக்க வேண்டும் என்று முன்வந்தவர். அப்போது விமல் வீர, வன்சவின் தலையீடு அநாவசியமானது. அது ஜனாதிபதியின் முன்முயற்சியையும், அவரோடு இணைந்து செயற்படுவோரின் நடவடிக்கைகளையும் தாக்குவதாகும் என்று கூறி அதன் பொருத்தமின்மையைச் சுட்டிக்காட்டியவர் நிமால் சிறிபால டி சில்வா. இவர் தற்போதைய வெளிவிடமில்லை. ஆனால் அவர்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. எமது தெளிவுபடுத்திவிட்டார்களோ அந்த விடயங்களில் உறுதியாகவே இருப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. எமது ஜனாதிபதியுடன் வைத்துக்கொண்ட முதற் சந்திப்பிலேயே அவர்கள் இதனைத் தெளிவுபடுத்திவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல அச்சந்திப்பில் என்ன நடந்தது என்பதை நாம் பார்த்து கொண்டிருப்பவர். இத்தகைய மாற்றம் நிகழ்ந்தால் இலங்கையின் இறைமை பாதுகாக்கப்படும். அமைச்சர் நிமால் சிறிபால டி சில்வா எமது இறைமையை உறுதிப்படுத்துவதோடு பிறநாடுகளோடு நல்லுறவையும் அவரால் பேண முடியும். தற்போதைய வெளிநாட்டு அமைச்சர் தானாக முடிவு எடுக்க முடியாதவர். எப்போதும் கட்டளைகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர். தனது பதவிக்கு எப்போது ஆபத்து வந்து விடுமோ என்ற பயத்தோடு இருப்பவர்.

அமைச்சர் நிமால் சிறிபாலடி சில்வாவை வெளிநாட்டு அமைச்சராக நியமிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நன்கு யோசித்த பின்னர் தான் நான் கூறுகிறேன். தமிழ்த்தேசியக் கூட்டுமைப்படுன் பேச்சவார்த்தை நடைபெற்ற போதும் உடன்படிக்கை ஏற்பட்ட போதும் சிறு சிறு வியடங்களாயினும் மிக முக்கியமான விடயங்கள் குறித்து அக்கறை கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தார். அவர் ஜனாதிபதியை வந்து சந்திக்கும் படி என்னைக்கேட்டார். தூதுக்குழுவில் இரு அமைச்சர்கள் இருந்தனர். ஆகையால் நானும் சேர்ந்து கொள்வது அவசியமில்லை என்று நான் கருதினேன். அமைச்சருக்கு தூதுக்குழுவின் மற்ற உறுப்பினரான பேராசிரியர் ஜி.எல். பீரிஸ் துணிவு இல்லாதவர் என்பது தெரியும். ஜனாதிபதியுடன் நடந்த உரையாடலின் போது பலவிடயங்களில் உடன்பாடு எட்டப்பட்டது. நாங்கள் வெளியே வந்து எமது வாகனம் வரும்வரை காத்து நின்றோம். அவ்வேளை உடன்பாடு எட்டப்பட்டது

இந்தியாவுடன் இணைந்து செயற்பட ஜனாதிபதிக்கு இப்போது நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவினாது. எமது தூர்ப்பு கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றினால் எமக்கு முழு ஆதரவு கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஜனாதிபதி தாமாகவே சிலகடப்பாடுகளைத் தேர்தல் பிரகடனங்கள் மூலம் ஏற்றுள்ளார். அவற்றில் எல்லா மக்களையும் இணைத்துச் செல்லுதல், மக்களுக்கு அதிகாரத்தை அளித்தல் என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. இதற்கமைய அதிகாரப் பரவலாக்கல் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அதி-

விடயங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கும் படி நிமால் சிறிபாலடி சில்வா பீரிஸ் தோடு பிறநாடுகளோடு நல்லுறவையும் அவரால் பேண முடியும். தற்போதைய வெளிநாட்டு அமைச்சர் தானாக முடிவு எடுக்க முடியாதவர். எப்போதும் தெளிவித்து விட்டார் அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றோம். அப்போது பீரிஸ் ஏதாவது வகையில் காரியம் பிழைத்துவிட்டால் இறுதியில் தம் கழுத்துக்குத் தான் ஆபத்து என்று சொன்னார். பீரிஸ் என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. ஜனாதிபதி தம் முடிவுகளை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடும் என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம் அல்லது அவரை விட அதிகாரம் மிக்கவர்கள் தீர்மானங்களை மாற்றிவிடுவார்கள் என்று நினைத்திருக்கலாம். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை ஒரு சிறிய சிறுபான்மைக் குழுவுக்குப் பயந்து கொண்டு இந்த நாட்டை நாம் வழிநடத்த முடியுமா? அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புகள் யாவும் இந்தச் சிறுபான்மைக் குழுவுக்கு நாட்டின் பெரிய ஆதரவு எதுவும் கிடையாது என்றே தெரிவிக்கின்றன.

இந்தியாவுடன் இணைந்து செயற்படுவதற்கு ஜனாதிபதிக்கு இப்போது நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவினாது. எமது தூர்ப்பு கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றினால் எமக்கு முழு ஆதரவு கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஜனாதிபதி தாமாகவே சிலகடப்பாடுகளைத் தேர்தல் பிரகடனங்கள் மூலம் ஏற்றுள்ளார். அவற்றில் எல்லா மக்களையும் இணைத்துச் செல்லுதல், மக்களுக்கு அதிகாரத்தை அளித்தல் என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. இதற்கமைய அதிகாரப் பரவலாக்கல் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அதி-

காரப் பரவலாக்கலை இனக்குழுமப் பிரிவுகளின் படி செய்யும் தேவை இல்லை. கீழ் மட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு பணி இருந்தால் அதனை அந்த மட்டத்திலேயே ஒப்ப டெட்டல் வேண்டும் என்று நிர்வாக அதிகாரம் தொடர்பான தத்துவம் ஒன்று (Subsidiarity) கூறுகிறது. அதிகாரப் பரவலாக்கலை இந்தத் தத்துவத்தின்படி செய்யலாம். எமது பிராந்தியத்தில் முன்மாதிரியான அதிகாரப் பரவலாக்கல் உதாரணங்கள் உள்ளன. இவற்றை நாம் பின்பற்ற வாம். நான் பேச்கவார்த்தைக் குழுவில் சேர்ந்துகொண்டபின் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கு இவை பற்றிக் கூறிச் சம்மத்தையும் பெற்றோம். இரண்டாவது சபையான மேற்சபை

மூலம் பிராந்தியங்களுக்குக் கூடிய பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குதல், மத்திய அரசு மாகாணசபைகள் இரண்டிற்கும் பொதுவானவை என்று கூறப்படும் அதிகாரங்களில் பலவற்றை மாகாணசபைகளுக்கு அல்லது உள்ஞராட்சி அதிகார சபைகளுக்கு கொடுத்தல், உள்ஞராட்சி சபைகளின் அதிகாரங்களைக்கூட்டுதல் போன்றவை முன்னேற்றத்திற்கான பாதையை எமக்குச் சுட்டிக்காட்டுவன.

இவை யாவற்றையும் செய்வதற்கு எமக்கு பிறரின் அறிவுரைகளைக் கேட்டு நடக்கும் மனப்பாங்கு வேண்டும். அத்தோடு சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற அறிவு நோக்கில் விடயங்களைக் கையாளவேண்டும். ஜனாதிப

தியிடம் இப்பண்புகள் யாவும் உள்ளன. ஆனால் அவருக்கு உறுதுணை யாகச் செயற்பட அவரைப் போன்ற தகைமை உடையவர்களின் குழுஒன்று தேவை. தங்கள் சொந்த நலன் களிற்காக ஜனாதிபதியின் பின்னால் வந்தவர்களைக் கைவிட்டு பூலீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் மரபு வழி வந்த வர்களில் இருந்து இக்குழு உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறான ஒரு குழுவின் / அணியின் வழிநடத்தல் இல்லாவிட்டால், குறுகிய சிங்கள இனவாதிகளின் பிடிக்குள் ஆட்பட்டு நாம் புதிய இந்திய அரசாங்கம் எமக்கு வழங்கியுள்ள வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தத் தவறியவர்களாகப் படுகுழியில் வீழ்வோம். ■

(ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

விசாரணைக்கு தலைமைதாங்கிய அவஸ்திரேவிய நீதியரசரான மைக்கேல் கிர்பி சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் வடகொரியாவில் இடம்பெற்ற பல அத்து மீறல்களை சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் (International Criminal Court) நடவடிக்கைக்கு

பாரப்படுத்த வேண்டும் என்று விதப்புரை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஜூன் 10 ஆம் திகதி ஜூநா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் 26 ஆவது கூட்டத் தொடரில் உரையாற்றிய உயர்ஸ்தானி கர் நவநீதம்பிள்ளை இலங்கை தொடர்பாகக் குறிப்பிட்ட பிறகு வடகொரியா குறித்து கருத்துத் தெரிவித்தி

ருந்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த நிலைவரங்கள் எல்லாம் ஜூநா. விசாரணை தொடர்பில் அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கின்ற தற்போதைய அனுகுமுறைகளினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் எத்தகையவையாயிருக்கும் என்பதற்கு கட்டியம் கூறுகின்றன. ■

உள்நாட்டு அரசியல்

கலாநிதி ஜெஹான்
பெரேரா

(இ) னநெருக்கடிக்கு அரசியல் தீர்வொன்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று இலங்கை அரசாங்கத்தின் மீது பிரயோகிக்கப் படுகின்ற சர்வதேச நெருக்குதல்கள் தனியாமல் தொடருகின்றன. இந்தி யாவில் புதிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தபோது இது விடயத்திலான இந்திய நெருக்குதலில் ஒரு தனிவு ஏற்படுமென்று அரசாங்கம் எதிர் பார்த்தது. ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான முன்னெய அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டையே புதிய அரசாங்கமும் எடுத்ததையுடைக்க அந்த எதிர்பார்ப்பு சிறநிப்போனது. அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்தை இலங்கை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றும் அதி காரப் பரவலாக்கலைப் பொறுத்தவரை அந்தத் திருத்தத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு அப்பாலும் செலவு வேண்டுமென்றும் இந்தியா எதிர்பார்க்கிறது என்று ஐனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவுடனான முதன் முதலான சந்திப் பின்போது இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திரமோடி கூறிவிட்டார். இந்தியா விள் இந்தக் கோரிக்கையை இலங்கை அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் எதிர்த்தது போலத் தோன்றியது. ஆனால், மோடியை எதிர்த்து அவரின் அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதைக் காட்டிலும் 13ஆவது திருத்த

அதிகாரக் குவீப்புக்கு எதிராக அதிகாரிக்கும் கருத்தொருமிப்பு

குறைந்தபட்சம் சில பொலிஸ் அதிகாரங்களையாவது மாகாணங்களுக்கு பரவலாக்கம் செய்வது தொடர்பில் காண்பிக்கத் தயாராக இருக்கின்ற நெகிழ்ச்சிப் போக்கு ஒரு சாதகமான சமிக்ஞையாகும். இந்தியாவின் பொறுமையின் மையை இலங்கை அரசாங்கம் கருத்துாண்றி அக்கறையுடன் நோக்குகின்றது என்பதை இது உணர்த்தி நிற்கின்றது.

தத்தின் கட்டமைப்பு வரையறைக் குள் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கு அவருடன் பணியாற்றுவதையே அரசாங்கம் விரும்புகிறது என்பதை அண்மைய சில அறிகுறிகளின் மூலமாக உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் உள்ள சில பிரிவினர் விரும்புவதைப் போன்று பிரிவினைக்கு நெருக்கமான தீர்வொன்றைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பதை விடுத்து அதற்குப் பதிலாக விட்டுக்கொடுப்பின் அடிப்படையில் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கு பேசுவார்த்தை மேசைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கு இந்திய அரசாங்கம் நெருக்குதலைக் கொடுக்குமென்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது. இன்னெருக்கடிக்குத் தீர்வொன்றைக் காண்பதற்கான ஒரே அரசாங்கம் ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் விரும்புகின்ற பாராளுமன்றத் தெரி வுக்குமுவில் இணையமாறு மோடி அரசாங்கம் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பை நிர்ப்பந்திக்கும் என்று அரசாங்கம் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டைப் பிளவுபடுத்திய ஒரு தலைவராக வரலாற்றில் இடம்பெறுவதற்கு ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ ஒருபோதும் தயாராயிருக்கமாட்டார் என்பது சகலருக்கும் தெரிந்ததே. எனவே, இன்னெருக்கடியைத் தீர்த்து வைக்கக்கூடிய அதிகாரப் பரவலாக்கலை பிதந்துரைப்பதற்கான அரங்கமாக பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுலே இருக்கவேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார். ஏதாவது தவறாக நடந்துவிட்டால் குற்றப் பொறுப்பில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்கான ஒரு தந்திரோபாய் இதை ஜனாதிபதி நம்புகிறார் போலத் தோன்றுகிறது..

13ஆவது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது மற்றும் அதற்கு அப்பாலும் செல்வது தொடர்பிலான இந்திய வேண்டுகோள் இலங்கை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு தொல்லையான தருணத்தில் வந்திருக்கிறது. ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கான அறிவிப்பு விரைவில் வரு

மென்று, அதாவது இவ்வருட இறுதியில் வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிங்களப் பெரும்பான்மையினரின் வாக்குகளை சாத்தியமானாவுக்கு கூடுதலாகப் பெறுவதிலேயே அரசாங்கம் நம்பிக்கைகொண்டிருக்கிறது. தேர்தல் நடைபெறக்கூடிய சாத்தியத்துக்கு மத்தியில் சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் அபிலாசைகளுக்கு முன்னுரிமையை கொடுப்பதென்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை பொருத்தமான ஒரு காரியமாகத் தோன்றப்போவதில்லை. எனவே, 13ஆவது திருத்தத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கு அப்பால் செல்லுமாறு இந்தியப்

பக்ஷ நேரடியாகவே கூறிவிட்டார்என்று வெளியறவு அமைச்சர் பேராசிரியர் ஜி.எல்.பீரிஸ் அண்மையில் பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார். போர்க்காலகட்டத்தின் போது பொலிஸ் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படாதமைக்கான நியாயப்பாடகதேசிய பாதுகாப்புக்காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால், போர் முடிவுக்கு வந்து அமைதி நிலவுகின்ற காலகட்டத்தில் குறைந்த பட்சம் சமூகமட்டத்திலாவது பொலிஸ் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கத்தினால் முன்வைக்கப்படக்கூடிய எந்தக்காரணத்திலும் நியாயப்பாடு

வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபைகளின் செயற்பாடு கணா மலினப்படுத்துகின்ற மத்தியமய அதிகார போக்கு அந்தப் பகுதிகளில் மக்கள் மத்தியில் வெறுப்புணர்க்கைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. ஜனாதிபதியிடம் அதிகாரங்களைக் குவிக்கும் போக்கு வடக்கு, கிழக்கில் மாத்திரமல்ல, நாட்டின் வேறு பகுதிகளிலும் கூட ஒரு பிரச்சினையாக இப்போது நோக்கப்படுகிறது

பிரதமர் தெரிவித்த யோசனையை அரசாங்கம் கருத்திற்கொள்ளக்கூடிய சாத்தியம் அரிது அல்லது இல்லை என்றே கூறவேண்டும். 13ஆவது திருத்தத்தில் ஏற்கனவே உள்ளதங்கி யிருக்கின்றவற்றையாவது நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியிருப்பதே தற்போதுள்ள சவாலாகும். இன்றைய அரசாங்கமும் அதற்கு முன்னர் பதியில் இருந்த அரசாங்கங்களும் இதுகாலவரையில் 13ஆவது திருத்தத்தில் உள்ள பொலிஸ் அதிகாரங்களையும் காணி அதிகாரங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த மறுத்தே வந்திருக்கின்றன.

தற்போதைய யதார்த்தம்

மாகாண சபைகளுக்கு பொலிஸ் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவதில் தனக்கிருக்கும் விருப்பமின்மையை இந்தியாவின் புதிய பிரதமருடனான சந்திப்பின்போது ஜனாதிபதி ராஜ்

குறைவே. மேலும், சிங்களவர்களைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட 7 மாகாணங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற அளவுக்காவது 13 ஆவது திருத்தத்தை வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நியாயங்களைக் கற்பிப்பது மிகவும் கஷ்டமே.

வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் அதிகாரப் பரவலாக்கல் தற்போது நிறுவன தீவிர பங்கு. இரு மாகாண சபைகளினாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற தீர்மானங்களை ஆரைநர்கள் கடுமையான நுண்ணாய்வுக்கு உட்படுத்துவதுடன், மாகாண அமைச்சரவைகளின் தீர்மானங்களை

நிராகரிப்பதற்கு தங்களுக்குரிய அதி காரங்களை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார் கள். இரண்டாவது, அரசாங்கச் சார்பற்ற சுகல நடவடிக்கைகளையும் கண்காணிக்கும் ஜனாதிபதி செயல் ணிக்குழு. இது வடமாகாணத்தில் மாத்தி ரம் இருக்கின்ற ஒரு நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடாகும். இச்செயல் ணிக்குழு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு அல்லது மனிதாபிமான நடவடிக்கைகளுக்கு கூட, அங்கீகாரம் அளிக்கின்ற அல்லது அனுமதியை நிராகரிக்கின்ற வாயில் காவலாளி போன்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஜனாதிபதி செயல்ணிக்குழு வின் அனுமதியைப் பெறுவதென்பது பெருஞ்சிரமமான காரியமாகும். அரசாங்கச் சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்கள் கண்சிகிச்சை முகாம் போன்ற

னிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கக் கூட்டணியில் அங்கம் வகிக்கின்ற இரு கட்சிகள் ஜனாதிபதி பதவி ஒழிக்கப்படவேண்டும் அல்லது ஜனாதிபதியின் வசமுள்ள அதிகாரங்களில் குறைப்புச் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கு பகிரங்கமாக அவற்றின் ஆதரவைத் தெரி வித்திருக்கின்றன. சுகல இலங்கையர்களினதும் அபிலாசைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், புதிய அரசியலமைப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிப்பதவி ஒழிப்பு அமைய வேண்டும் என்று பூலங்கா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் ஜாதிக்கலூல உறுமயவினதும் தலைவர்கள் இணங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதியிடம் இருக்கின்ற அதிகாரப்படுப்பு படைகள் உட்பட உயர் அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு நியமனங்களைச் செய்வதற்கான ஒட்டுமொத்த அதிகாரங்களை ஜனாதிபதியிடம் கையளித்திருக்கிறது. சட்டத்திற்கு அப்பாறப்பட்டவராக ஜனாதிபதி இருக்கின்ற நிலையில், அவரிடம் குவிந்திருக்கின்ற மிகையான அதிகாரங்கள் ஒரு பிரதான பிரச்சினையாக மாறிக்கொண்டுவரும் போக்கு தீவிரமடைந்திருக்கிறது. ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பு மாற்றப்படுவதாக இருந்தால், அதனால் வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் மாத்திரமல்ல, நாட்டு சனத்தொகையின் சுகல பிரிவினரும் பயன்பெறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். தற்போதைய ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பு போரின் முடிவுக்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் இனப்பிரச்சினைக்கு (நல்லாட்சிக் கோட்பாடுகளுக்கு இசைவான முறையில்) தீவுகாணப்படுவதை அசாத்தியமாக்குகிறது.

வரவிருக்கும் தேர்தல்களில் சிங்கனா பெரும்பான்மையினரின் வாக்குகளை சாத்தியமான அனாவசூடு தலாகப் பெறுவதிலேயே அரசாங்கம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது. அதனால் சிறுபான்மை இன அபிலாசைகளுக்கு முன்னுரிமையை கொடுப்ப தென்பது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை பொறுத்த மான ஒரு காரியமாகத் தோண்றப்போவதில்லை

நலன்புரி நிகழ்வுகளை நடத்துவதற்குக்கூட, ஜனாதிபதி செயல்ணிக்குழு வின் முன் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு அங்கீகாரம் பெறப்படவில்லையென்பதற்காக இராணுவத்தினர் பல நிகழ்வுகளை அனுமதிக்க மறுத்திருக்கிறார்கள்.

வடக்கு மாகாணசபையினதும் கிழக்கு மாகாணசபையினதும் செயற்பாடுகளை மலினப்படுத்துகின்ற இத்தகைய மத்தியமய அதிகாரப்போக்கு, அந்தப் பகுதிகளில் மக்கள் மத்தியில், வெறுப்புனர்வைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. ஜனாதிபதியிடம் அதிகாரங்களை மத்தியமயப்படுத்திக் குவிக்கும் போக்கு வடக்கு, கிழக்கில் மாத்திரமல்ல, நாட்டின் வேறுபகுதி களிலும் கூட ஒரு பிரச்சினையாக இப்போது நோக்கப்படுவதை அவதா

ரங்களில் குறைப்புச் செய்யப்படவேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்திருக்கும் ஜாதிக கலூல உறுமயவின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அத்துரவியே ரத்தன தேரர், பாராளுமன்றத்திற்கு பதில் கூறவேண்டிய கடப்பாட்டைக் கொண்டிராத, நீதிமன்றத்தினால் அழைப்பானை அனுப்பப்பட முடியாத ஒரு ஜனாதிபதி பல அமைச்களின் பொறுப்பைத் தன்வசம் வைத்திருக்க அனுமதிக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

அரசியலமைப்புக்கான 18 ஆவது திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் பிறகே அதிகாரங்கள் மிகையாக மத்தியமயப்படுத்தப்படுவது பற்றிய பிரச்சினை கூடுதலான அளவுக்கு முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றதொடங்கியது. 18ஆவது திருத்தம் நீதித்துறை, அரசாங்கசேவை, மற்றும் பாதுகாப்பு படைகள் உட்பட உயர் அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு நியமனங்களைச் செய்வதற்கான ஒட்டுமொத்த அதிகாரங்களை ஜனாதிபதியிடம் கையளித்திருக்கிறது. சட்டத்திற்கு அப்பாறப்பட்டவராக ஜனாதிபதி இருக்கின்ற நிலையில், அவரிடம் குவிந்திருக்கின்ற மிகையான அதிகாரங்கள் ஒரு பிரதான பிரச்சினையாக மாறிக்கொண்டுவரும் போக்கு தீவிரமடைந்திருக்கிறது. ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பு மாற்றப்படுவதாக இருந்தால், அதனால் வடக்கு, கிழக்கு மக்கள் மாத்திரமல்ல, நாட்டு சனத்தொகையின் சுகல பிரிவினரும் பயன்பெறக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். தற்போதைய ஆட்சிமுறைக் கட்டமைப்பு போரின் முடிவுக்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் இனப்பிரச்சினைக்கு (நல்லாட்சிக் கோட்பாடுகளுக்கு இசைவான முறையில்) தீவுகாணப்படுவதை அசாத்தியமாக்குகிறது.

எதிரணிக்கு மேலாக அரசாங்கம் பிரமாண்டமான பலத்தை இன்னமும் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நேரத்தில், ஜனாதிபதியிடம் அதிகாரம் மத்தியமயப்படுத்தப்படுவது தொடர்பான இந்திவாதம் அரசாங்கக் கூட்டணிக்கும் மூண்டிருப்பது மிகவும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அரசாங்கத்துக்கு எதிராக ஆங்காங்கே தொழிற்சங்கங்களினாலும் மாணவர் அமைப்புகளினாலும் ஆர்ப்பாட்ட இயக்கங்கள் முன் னெடுக்கப்படுகின்றபோதிலும், அந்தப் போராட்டங்கள் வலிமையான எதிரணியினால் ஒன்றினைக்கப்படாத படச்சத்தில் வெறும் உதிரிச் சம்பவங்களுக்கே வே போய்விடும். எதிரணிக் கட்சிகளிடையே தொடர்ந்தும் ஜக்கியம் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலைவரம் தேசிய அரசியல் அரங்கில் குறிப்பாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு அம்சமாகவள்ளது. எதிரவரும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தங்கள் தரப்பில் பொதுவேட்பாளராக ஒருவரை நிறுத்துவது தொடர்பில் இணக்கப்பாட்டுக்கு வர இயலாதவையாக எதிரணிக் கட்சிகள் இருக்கின்றன. அதனால் எதிரவரும்

தேர்தல்களில் தோல்வியடைய வேண்டிவருமோ என்று அரசாங்கத் தின் நேசக் கட்சிகள் கவலைப்பட வில்லை. அவற்றின் கவலையெல் லாம் நல்லாட்சியுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பானதேயாகும். மாற்ற முடியாதவையாகத் தோன்றுகின்ற தற்போதைய யதார்த்தங்களினால் தலைகுனிந்து நிற்ப தற்குப் பதிலாக, அதிகாரக் குவிப்பினால் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைக் கையாளுவதற்கான தேவை தொடர்பில் வளர்ந்துவருகின்ற கருத்தொகுமிப்பு நம்பிக்கையைத் தருவதாக உள்ளது என்று நாம் உற்சாகமடைய வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் பேச்சாளர் ஊடகத்
துறை, தகவல் அமைச்சர் கெஹுலிய
ரம்புக்வெல தெரிவித்த கருத்துகளை
இசுக்ந்தர்ப்பத்தில் நோக்குவது

(24ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி...)

அரசியல் தலைமைகளிடமும் அதி கார்பூர்வமாக அறிவிக்க வேண்டும். அதேசமயம், இனப்போரின் பின்ன ணியில், அரசு மற்றும் நாட்டின் பல்வேறு சமூகங்களின் நம்பிக்கையை வெல்வதற்கு தான் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளையும் தமிழ்த் தலைமை விவாதித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். இதில், அரசு, அரசியல் தலைமைகள் மற்றும் பல்வேறு சமுதாயங்களிடம் தங்களது எதிர் பார்ப்பு என்ன என்பதைனையும் தெளிவாக உணர்ந்து அவர்களிடம் தெரி

(10ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி...)

கிளர்க்கி காரணமாக அசாத் முன்னரைக் காட்டிலும் பலவீனமானவராகிப் போய்க்கொண்டிருந்தார். ஆனால் தீர்தலுக்குப் பிறகு அவர் மீண்டும் பலம் பொருந்தியவராக வெளிக்கிளாம் பியிருப்பதாக, அவதானிகள் வர்ணிக்கிறார்கள். அண்மைய சில மாதங்களாக அரசாங்கப்படைகள் குறிப்பிடத்தக்க இராணுவ வெற்றிகளைப் பெற்று வந்திருக்கின்றன. கிளர்க்கிள் குழுக்களுக்கு இடையிலான கடுமையான உள்ளண்டை காரணமாக அரசாங்கப் படைகள் பெருமளவு நிலப்பிராங்கியத்தை மீளக் கைப்பற்றக்

பொருத்தமானதாக இருக்கும். அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்தின் மூலமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற சில அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன்னதாக மறுபரிசீலனைக்குட்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. '13ஆவது திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்பதை கடந்த தேர்தலின் மூலமாக நாம் நிருபித்தோம், அதை எம்மால் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த முடியும். ஆனால், அந்தத் திருத்தத்தின் சகல பிரிவுகளையும் நடைமுறைப்படுத்தும் போது ஒரு பிரச்சினை எழும். அரசியலமைப்பு என்பது நிரந்தரமான ஒன்றல்ல. அதைப் பல தடவைகள் மாற்றமுடியும். பொலிஸ் அதிகாரங்களைக் கையளிப்பது தேசிய பாதுகாப்பைப் பொறுத்த வரை ஒரு பிரச்சினையாக வரும் என்

பதைத் தற்போதைய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் சில பொலிஸ் அதிகாரங்களையாவது கையளிக்க முடியுமா என்ற சாத்தியம் குறித்து நாம் ஆராய்கின்றோம் என்று ரம்புக்கவெல அமைச்சர் வைத் தீர்மானங்களை அறிவிப்பதற்கான வாராந்த செய்தியாளர் மகாநாடு பெடான்றில் கூறினார்.

குறைந்த பட்சம் சில பொலிஸ் அதி
காரங்களையாவது பரவலாக்கம்
செய்வது தொடர்பில் அரசாங்கம்
காண்டிக்கத் தயாராயிருக்கின்ற
நெகிழ்ச்சிப் போக்கு ஒரு சாதகமான
சமிக்ஞங்யாகும். இந்தியாவின்
பொறுமையின்மையை இலங்கை
அரசாங்கம் கருத்தான்றி அக்கறையு
டன் நோக்குகிறது என்பதையே இது
உணர்த்தி நிற்கிறது. ■

വിക്ക് വേൺടുമ്.

இவ்வாறு செய்யாமல், வெறும் அறிக்கைப் போர் மட்டுமே செய்து வந்தால், கூட்டமைப்புத் தலை மையும் சரி, அரசு தலைமையும் சரி, தங்களுக்கோ, தங்களது மக்களுக்கோ, தங்களது நாட்டிற்கோ எந்தவித பயணியும் செய்து விட முடியாது. அந்த விதத்தில், இரு தரப்பினரின் இடையேயான கட்டசிக் சுற்று பேச்சு வார்த்தையை ஒரு தலைப்பட்சமாக நிறுத்தியதற்கு மாறாக, கூட்டமைப்பு டன் அரசு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி னால் மட்டுமே தமிழ்ச் சமூகம் மீண்டும்

டும் நம்பிக்கை பெறுவார்கள்.
 இனப்பிரச்சினை குறித்து அரசு கூட்ட
 டணியின் உள்ளேயே, பிரிவுகளும்
 பிரிவினைகளும் உள்ளது கண்கூடு.
 அவ்வாறு இல்லை என்று கூறி, இரு
 தரப்பு பேச்சுவார்த்தையின் முடிவின்
 அடிப்படையிலேயே பாராஞ்மன்ற
 தெரிவுக் குழுவில் தாங்கள் அங்கம்
 வகிப்போம் என்று கூட்டமைப்பு
 கூறுவதும், இல்லாத ஊருக்கு வழி
 கேடுவதற்கு சமம். ■

கூடிய அனுசாலமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தது.

போர்முனையில் பெறக்கூடியதாக இருந்த இந்த வெற்றிகளைத் தொடர்ந்து கிடைக்கப் பெற்றிருக்கும் தேர்தல் வெற்றி அசாத் தனது நிலையை வலுப்படுத்துவதற்கு உதவக்கூடும்: ஆனால் இத்தேர்தல் வெற்றியை போரைத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் தனது போக்கிற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அங்கீகாரம் என்று அசாத் வியாக்கியான் செய்ய முயற்சித்தால் அது மகாதவலு என்று அரசியல் ஆய்வாளர்கள் எச்சரிக்கிறார்கள்.

மூன்றாவது பதவிக் காலத்துக்கும்

அதிகாரத்தில் இருப்பதற்கு கிடைத்தி ருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை எதிரணியின ருடன் பேச்சவார்த்தைகளை ஆரம் பிப்பதற்கு அசாத் பயன்படுத்த நாட்டம் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் சிரியாவின் உள்நாட்டுப் போர் நீண்ட காலமாக பெரும் எண்ணிக்கையானவர்களைப் பலியெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போரை அரசியல் வழிமுறைகளின் ஊடாக முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அசாத் உடனடியாக நடவடிக்கைகளில் இறங்க வேண்டும் என்பதே சர்வதேச சமூகத் தின் எதிர்பார்ப்பாக இருக்கிறது. ■

இந்திய அரசியல்

காங்கிரஸ் எதிர்காலம்

அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலில் படுமோசமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டது இதுதான் முதற் தடவையல்ல. 543 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட லோக்சபாவில் 44 ஆசனங்களை மாத்திரமே பெற்றிருக்கும் அக்கட்சி அவசரகால நிலைக்குப் பிறகு 1977ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும் கிட்டத்தட்ட தற்போது அடைந்திருப்பதையொத்த தோல்வியைத் தழுவியது. அவசரகால நிலையின் 'சிற்பி' திருமதி இந்திராகாந்தியும் அவரது இளைய மகன் சஞ்சய் காந்தியும் கூட அத்தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். என்றாலும், ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகா மற்றும் கேரளா ஆகிய மூன்று தென்மாநிலங்களையும் காங்கிரஸினால் தக்கவைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. மொத்தமாகச் சுமார் 150 ஆசனங்களை கட்சி பெற்றது. அது உண்மையில் பெரிய தோல்விதான். ஆனால் இத்தடவை போன்று ஒரு நிலைகுலையச் செய்த தோல்வியல்ல.

அவசரகால நிலையின் போது இழைக்கப்பட்ட அத்துமீற்றுகள் தொடர்பாக அப்போது மக்கள் சீர்றும் டெந்திருந்தனர். காங்கிரஸ் செய்த காரியங்களுக்காக அதைத் தண்டித்த பிறகு மக்கள் ஆறுதலடைந்தனர். பதவிக்குவந்த ஐந்தாக் கட்சி சீர்கேடான முறையில் செயற்பட்டு தடுமாறிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்ட மக்கள் மீண்டும் காங்கிரஸையே ஆட்சிக்குக் கொண்டுவந்தனர். காங்கிரஸ் மீது மக்களுக்கு முதலில் இருந்தது ஆத்திரமே தவிர நட்புப் பிரிவு அல்ல. இத்தடவை மக்கள் காங்கிரஸின் தவறான ஆட்சி முறைக்கும் அடுத்துத்து அம்பலமான ஊழல் மோசடிகளுக்கும்

எதிராகவே வாக்களித்திருக்கிறார்கள். முன்னெப்போதையும் ஷிட் மிகவும் ஆழமான அதிருப்தியை மக்கள் கொண்டிருந்தார்கள். ஊழலற்றதும் செயற்றிறனமிக்கதுமான அரசாங்கம் ஒன்றை காங்கிரஸ் கட்சியினால் தரமுடியாது என்று மக்கள் நம்பினார்கள்.

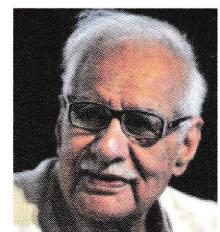
பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் ஆகிய வற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்றிட்டத்தை முன்வைத்து நாரேந்திரமோடியினாலும் பாரதிய ஐந்தாக் கட்சியினாலும் வெற்றிபெற முடிந்திருக்கிறதென்றால் (அவர்களுக்கு லோக்சபாவில் 282 ஆசனங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன) 2019ஆம் ஆண்டு நடைபெறப் போகிற அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் கூட மீண்டும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதென்பது கஷ்டமானதாகவே இருக்கும். மோடி மீதே எல்லாம் தங்கியிருக்கிறது. தனது கட்சியின் எம்.பி.க்கள் மத்தியில் முதன் முதலாக மோடி நிகழ்த்திய உரை தொனியில் உறுதியானதாகவும் நம்பிக்கை தருவதாகவும் இருந்தது. குறைந்தபட்சம் ஒரு பத்துவருடங்களுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அவர் வகுப்பதைப் போன்று அந்த உரை அமைந்திருந்தது. நாட்டு மக்களுக்கு உறுதியளித்ததன் பிரகாரம் மோடியின் அரசாங்கம் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதிலும் சாதனையைச் செய்யுமோயானால், நினைத்துப் பார்க்கக்கூடிய அண்மையை எதிர்காலத்துக்கு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வருவது கஷ்டமாகவே இருக்கும்.

தென்மாநிலங்களிலும் பாரதிய ஐந்தா - ஆர்.எஸ்.எஸ் கூட்டு ஊட்டுரு

வல்களைச் செய்திருக்கும் நிலையில் இப்போது இந்துத்துவா சீட்டை ஆடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு போதுமான விவேகத்தைக் கொண்டவர் மோடி. மத்தியதரவர்க்

சோனியா காந்தியும் மகன் ராகுல் காந்தியுமே அரசாங்கத்தையும் கட்சியையும் வழிநடத்தினார்கள். இருவருமே தோல்விக்கு காரணமாகினிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்போது யார் பக்கம் திரும்புவது. வேறு எவ்வரையும் வளர்வோ முன்னிலைக்கு வரவோ தாயும் மகனும் அனுமதிக்கவில்லை. இந்திய சுதந்திரத்திற்குப்பிறகு கட்சியை வழிநடத்திய வம்சத்தைத் தனிர் காங்கிரஸ்காரர்கள் வேறு எங்கும் போக வழியில்லை

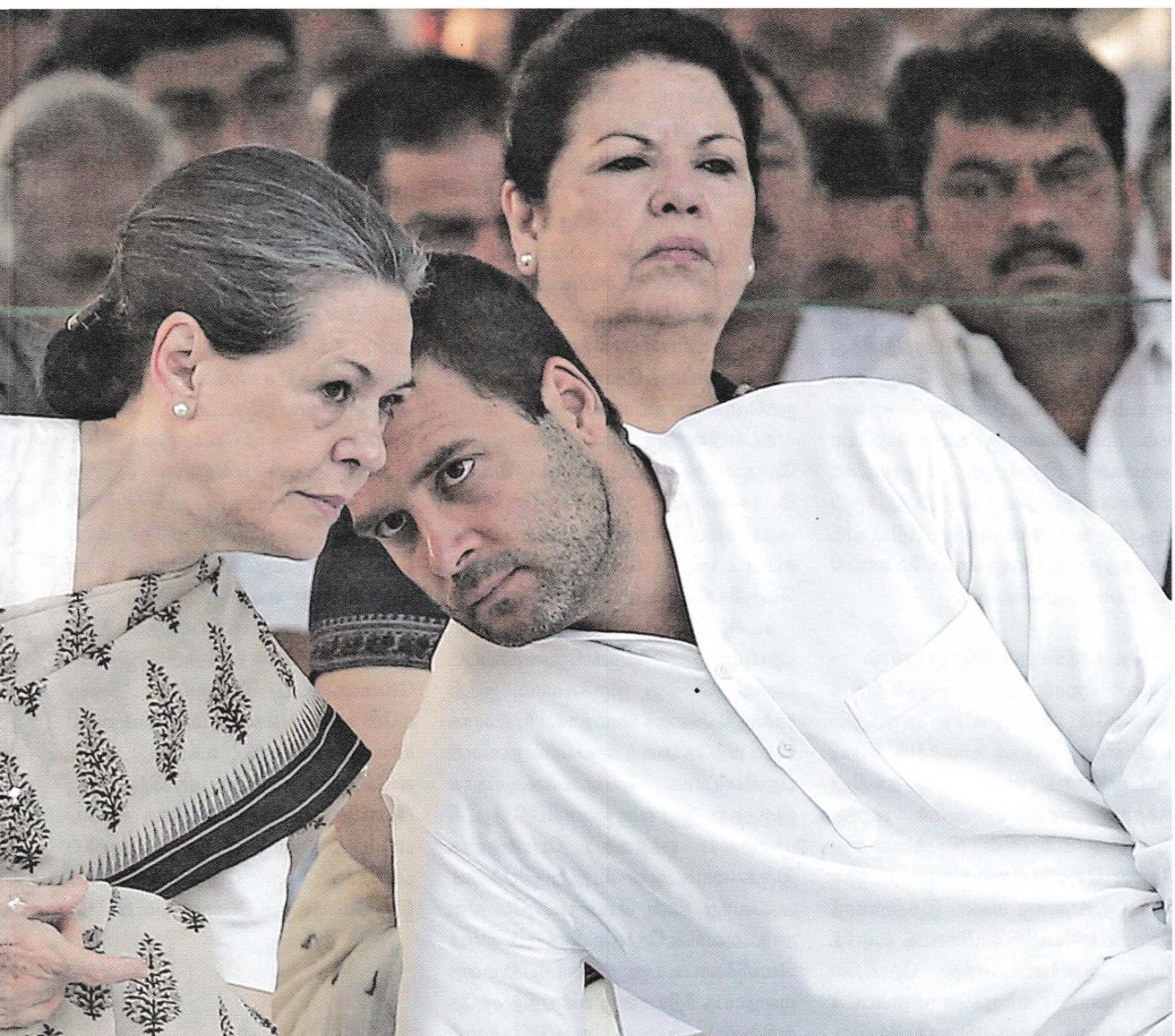
குல்திப் நாயர்

கத்தினர் மென்மையான இந்துத்துவா வினால் கவரப்பட்டிருக்காவிட்டால் பாரதிய ஐனதா பெற்ற மகத்தான் வெற்றி சாத்தியப்பட்டிருக்காது. அதன் காரணத்தினால் தான் மோடி அபிவிருத்தியை வலியுறுத்திக் கூறிக்

கொண்டிருக்கின்றார். மக்களை வறுமையின் பிடியில் இருந்து விடுவிக்கக் கூடிய ஆற்றல் பாரதிய ஐனதாவுக்கு இருக்கிறது என்று காணபிக்க அவர் விரும்புகிறார். நாட்டு ஐனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர்

படுமோசமான வறுமைக்குள் சிக்கியிருக்கிறார்கள்.

பதவியை விட்டுச் சென்றிருக்கும் பிரதமர் மன்மோகன் சிங்கின் வாழ்க்கை ஒரு திறந்த புத்தகம் என்பது உண்மைதான். ஆனால், அந்தப்

புத்தகத்தில் அவர் சாதித்துக் காட்டி யவை என்று எதுவுமே பெரிதாக எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. அதிகரித்துச் சென்ற விலைவாசியும் அதிகார மமதையும் சராசரி பொருளாதார வளர்ச்சி வீதமான சுமார் 8 சதவீதத்தையும் கூட அறைகுறையாக்கிவிட்டது. மன்மோகன்சிங் ஒருபோதுமே காங்கிரஸின் பிரச்சினையாக இருந்ததில்லை. அது இப்போது நேற்றைய கதையாகிவிட்டது. கட்சி ஒரு வம்சத்தின் பிடியில் இருந்து தன்னை எவ்வாறு விடுவித்துக் கொண்டு சொந்தத்தில் நிற்கப்போகிறது என்பதே அது இன்று எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினையாகும்.

காங்கிரஸ் தலைவி சோனியா காந்தியும் அவரது மகன் ராகுல் காந்தியுமே அரசாங்கத்தையும் கட்சியையும் வழி நடத்தினார்கள். இப்போது இருவருமே தோல்விக்குக் காரணமாகிவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் காரர்கள் டிரார் பக்கம் திரும்புவது? இருவருமே கட்சியில் தங்கள் பதவிகளில் இருந்து விலகுவதற்கு முன்வந்தார்கள். ஆனால் காரியக் கமிட்டி அதை ஏற்கமறுத்துவிட்டது. எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக, அவர்கள் தான் தலைமைத்துவத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நிற்கிறார்கள். வேறு எவ்வரையும் வளர்வோ அல்லது வேறு எவ்ரும் முன்னிலைக்கு வருவதையோ அவர்கள் இருவரும் அனுமதிக்கவில்லை. இந்திய சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு காங்கிரஸை வழிநடத்திய வம்சத்தைத் தவிர வேறு எங்குமே காங்கிரஸ் போக வழியில்லை.

நேருவின் தந்திரோபாயம்

ஜவஹர்லால் நேரு தனக்குக் கீழாக எதையுமே வளரவிடாத ஒரு ஆலமரம் என்று அந்தக் காலத்தில் கூறப்பட்டது. காங்கிரஸ் அவர் மீது தங்கியிருந்தது. அதனால் அவர் இறந்த, போது காங்கிரஸின் இயற்கையான தெரிவு வெளிக்கிளம்ப எவரும் இல்லை. நேரு தனது மகள் இந்திராகாந்தியை அரசியலில் வழிகாட்டி வளர்த்தார். ஆனால், அந்த நேரத்தில் கட்சியினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியவராக மகள் இருக்கவில்லை.

லால் பக்தூர் சாஸ்திரியே இயற்கையான தெரிவானார். ஏனென்றால் அவர் கருத்தொருமிப்பின் அடிப்படையிலான வேட்பாளர். மொரார்ஜி தேசாய் தனக்கு பெரும்பாலான மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களின் ஆதரவு இருந்தது என்று நினைத்துக் கொண்டு போட்டிக்கு வந்தார். ஆனால், அப்போதைய காங்கிரஸ் தலைவர் இந்திராகாந்தியையே விரும்பினார். மொரார்ஜி தேசாயை விட்டுக்கொடுக்காத ஒரு பேர்வழி யாக காமராஜீர் கண்டார்.

இன்றைய காங்கிரஸ் கட்சி முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஏனென்றால், காமராஜீரயும் காங்கிரஸ் கட்சியையும் ஒன்றாக உருவகப்படுத்துபவராக சோனியாகாந்தி விளங்குகிறார். கட்சி உள்முகச் சிந்தனை செய்ய வேண்டிய தில்லை. சோனியா காந்திதான் அதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கட்சியின் மீதும், மாநிலத் தலைவர்கள் மற்றும் ஏனையவர்கள் மீதுமான கட்டுப்பாட்டைக் கைவிட அவர்முன்வருவாரா? தனக்கு விசுவாசமாக இருந்து அண்டிப்பிழைக்கின்ற போக்கு அல்ல, கட்சியின் அடிமட்டத்தில் வேலைசெய்து முன்னுக்கு வருவதே கட்சிப் பணிக்கான அளவு கோல் என்பதை சோனியா காந்தி ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறாரா?

கட்சியின் நிருவாகப் பதவிகளுக்கு தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டுமென்ற யோசனை பெறுமதியானது. ஆனால், அத்தகைய தேர்தல்கள் நடத்திப் பார்க்கப்பட்டன. போவிவாக்காளர்கள் பெருகியதே கண்ட மிக்கம்.

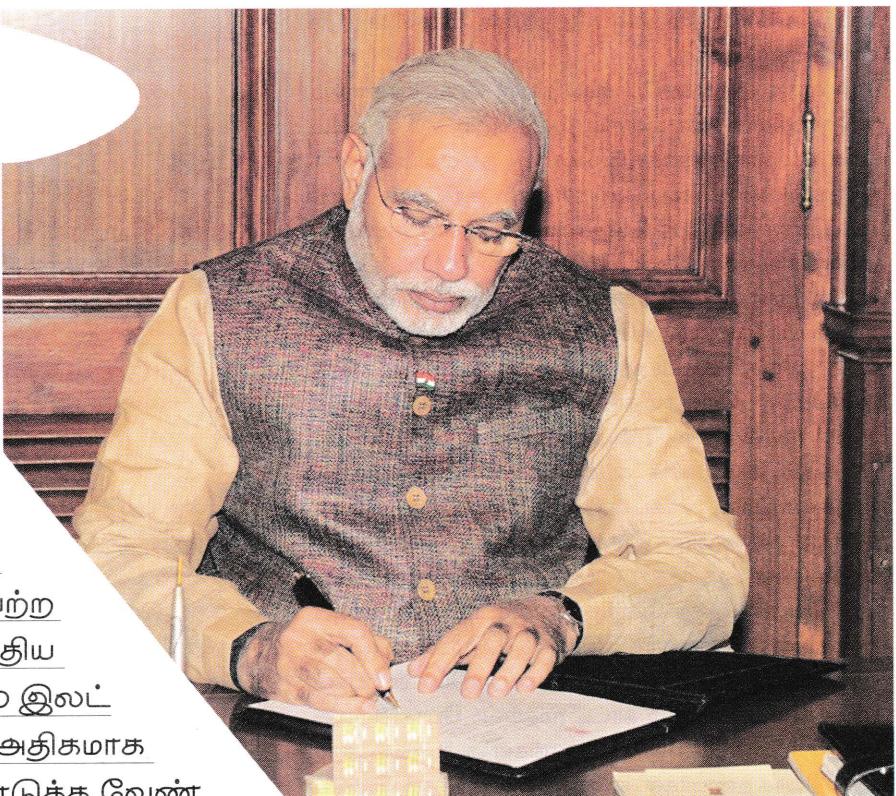
கட்சித் தலைவர் பதவியும் பிரதமர் பதவியும் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கலாம். இந்திராகாந்தி அதைச் செய்தார். பிரதமராக வந்த பிறகே அவர் காங்கிரஸ் தலைவர் பதவியையும் அடையக்கூடியதாக இருந்தது. இது ஒரு ஜனாதிபதி ஆட்சி முறையை ஒத்ததைப் போன்றதாக இருக்கலாம். ஆனால், நாரேந்திரமோடி அவ்வாறு தான் செயற்படப்போகின்றார். அவரின் தேர்தல் பிரசாரம் இதை வெளிக்காட்டியது. ஜனாதிபதிமுறை ஜனநாயக ரீதியானது என்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால், அது எதேச்சாதி

காரத்துக்கு இடமளித்துவிடும். தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணிக்கும் தானே தலைவராக இருக்கப்போவதாக மோடி ஏற்கனவே அறிவித்துவிட்டார். காங்கிரஸ் கட்சி பின்னடைவு நிலையில் இருந்து விடுபட்டு மீண்டும் அதிகாரத்துக்கு வரமுடியும். ஏனென்றால் அதுவே இருக்கக்கூடிய ஓரேயொரு மாற்று சக்தி. மக்களின் மனங்களில் இருப்பவை காங்கிரஸ், பாரதிய ஜனதா என்ற இரு கட்சிகள் மாத்திரமே. இவற்றில் ஒரு கட்சி முறையாக ஆட்சி செய்யவில்லை யென்றால், மக்கள் தாங்கள் முன்னதாக நிராகரித்த கட்சியையே அதிகாரத்துக்குக் கொண்டுவருவார்கள். இவ்விரு கட்சிகளுடனும் தான் மக்கள் ஒன்றித்துப் போயிருக்கிறார்கள்.

ஆம் ஆத்மி கட்சி ஊழலுக்கு எதிரான இயக்கமாகத் தொடங்கி பின்னர் அரசியல் கட்சியாக மாறிக்கொண்டது. அக்கட்சி தனது தளத்தை விரிவுபடுத்துமேயானால் ஒரு மாற்று அணியாக மாற முடியும். பொதுத் தேர்தலில் 3 சதவீதத்துக்கும் குறைவான வாக்குகளையே ஆம் ஆத்மி பெற்றது. மேலும், ஊழலுக்கு எதிரான அக்கட்சியின் கொள்கை நிலைப்பாடுபாராட்டுக்குரியது. ஆனால், வாக்காளர்களைக் கவரவேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு கோட்பாடு அல்லது நோக்கு இருந்தாக வேண்டும்.

ஆம் ஆத்மி டில்லியில் அதற்குகிடைத்த வாய்ப்பைப் பாழ்ப்படுத்தி விட்டது. அக்கட்சி தாமதித்தென்றாலும் அதன் தவறுகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற போதிலும், அந்தக் கறை இல்லாமற் போவதற்கு நாட்செல்லும். மக்கள் மத்தியில் இறங்கி வேலைசெய்ய வேண்டும். வெறுமெனே கலோகங்களில் மாத்திரம் தங்கியிருக்க முடியாது. உயர்மட்டத்தில், விசேடமாக தலைவர் அரவிந்த் கெஜ் ரிவாலிடம் குவிந்து கிடக்கக் காணப்படும் அதிகாரம் பரந்துபட்டதாகக்கப்படவேண்டும். வேறுவழியில்லை. இது மோடிக்கும் பொருந்தும். ■

பிரதமர் மோடி
யிடம் தமிழக
முதலமைச்
சர் ஜெயலலிதா
கையனித்து மனுவில்
குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்
திட்டங்களை நிறைவேற்ற
வேண்டுமென்றால் மத்திய
அரசு ஏறக்குறைய 3.50 இலட்ச
சம் கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக
தமிழகத்திற்கு நிதி கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

மத்திய அரசுடனான உறவு; ஜெயலலிதாவின் அனுகுழுறையில் மாற்றம்

(ு) ட்டலும், மோதலும் நிறைந்த மத்திய- மாநில அரசு உறவில் புதிய அத்தியாயம் பிறந்திருக்கிறது. நரேந்திரமோடி பிரதமரான பிறகு தமிழக முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா இந்த சுமுகமான உறவிற்கு அடித்தளம் அமைக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார். இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மோடி அரசின் முதல் குடியரசுத் தலைவர் உரையில் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை

பற்றி எந்த விவரமும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. தமிழகத்தைச் சார்ந்த காவிரி, மூலஸைப் பெரியாறு, சேது சமுத்திரத் திட்டம் உள்ளிட்ட முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசுடன் எழுப்பிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஏதும் இடம்பெறவில்லை. குடியரசுத் தலைவர் உரை என்பது கொள்கைக் குறிப்பு என்பது போல் எடுத்துக் கொண்டாலும், இந்தப் பிரச்சினைகள் பற்றி ஏதாவது

ஒரு வகையில் மத்திய அரசு தன் நிலைப்பாட்டை தெளி வெட்டுத் தேவையில் என்பதே தமிழக மக்களின் எதிர் பார்ப்பாக இருந்தது.

ஆனால், அந்த எதிர்பார்ப்பு தவிடு பொடியானாலும், தமிழகத்தில் உள்ள பாரதிய ஜனதாக் கட்சியின் கூட்டணிக் கட்சிகள் அனைத்தும் குடியரசுத் தலைவர் உரையை ஒஹோவென்று வரவேற்றுள்ளன. குறிப்பாக இலங்கைப் பிரச்சினை பற்றி எதுவும் சொல்லாத குடியரசுத் தலைவர் உரையை வெகோவே, 'நல்ல ஆரம்பம்' என்று வரவேற்றார். அதே மாதிரி தமிழக முதல்வர் ஜெயலலி தாவும் வரவேற்றார். அநேகமாக இந்த முறை ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு குடியரசுத் தலைவர் உரையை இந்த அளவிற்கு ஜெயலலிதா வரவேற்றுப் பேசியது இது தான் முதல்முறை என்பது சரியான கருத்தாகவே இருக்கும். கூட்டணிக் கட்சிகள் ஆதரித்தது மத்தியில் இருக்கும் மோடி அரசுடன் மோதிப் பிரயோஜனமில்லை என்பது காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் முதல்வர் ஜெயலலிதா ஆதரித்தது இந்த முறையும் 'மத்திய அரசுடன் மோதல்' என்ற போக்கு வேண்டாம் என்று முடிவு எடுத்ததன் விளைவாக இருக்கக்கூடும். மோதியின் பதவியேற்பு விழாவிற்கு இலங்கை அதிபர் ராஜபக்ஷ வருகையைக் காரணம் காட்டி முதல்வர் போகவில்லை. அதற்கும் முன்பே 'மோடியும், எங்கள் அம்மாவும் அரசியல் ரீதியாக நண்பர்கள்' என்ற ரீதியில் கருத்துச் சொன்ன அ.தி.மு.க.வின் முன்னாள் எம்.பி. மலைச்சாமியை ஜெயலலிதா சஸ்பென்ட் செய்தார். இப்படியொரு சூழ்நிலையில், நாரேந்திரமோடி பதவியேற்ற பிறகு டில்லி சென்று சந்தித்ததே (அன்றைய தினம் தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதியின் பிறந்த நாள்) மத்திய அரசுடன் நட்புவு நிரம்பிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

இந்தச் சந்திப்பின் போது தமிழகத்திற்குத் தேவையான திட்டங்கள் பற்றி 60க்கும் மேற்பட்ட பக்கங்கள் அடங்கிய கோரிக்கை மனுவை மோடியிடம் கொடுத்தார் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா. அதில் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு உதவி செய்ய வேண்டிய திட்டங்கள் வரிசையில் 'ஹாரிடார் அமைப்பது' 'எக்ஸ்பிரஸ் வைவே அமைப்பது' 'மின்திட்டங்கள்' 'மீனவர் நலத்திட்டங்கள்' 'நகர்ப்புற வீடு கட்டும் திட்டம்', 'கடல் நீரை குடிநீராக்கும் திட்டம்' 'நதிகள் இணைப்பு' 'காவல்துறை நவீனமயம்'

**முத்தையா
காசிநாதன்**

**முன்பு பதவியிலிருந்த காங்கிரஸ் அரசி
டம் காணிரி மேலாண்மை வாரியத்தை
அமையுங்கள் என்று காலக்கெடு
நிதித்த ஜெயலலிதா இப்போது மோடி
காணிரிப்பிரச்சினையில் தமிழகத்திற்கு
நல்லது செய்வார். அவருக்கு
உரிய கால அவகாசம் கொடுப்பது
தானே நியாயம் என்று அறிக்கை
நிடுத்திருக்கிறார்**

என்று பல திட்டங்களை அந்த மனுவில் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். அதில் இடம்பெற்றுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் மத்திய அரசு ஏற்குறைய 3.50 இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தமிழகத்திற்கு நிதி கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். தமிழகத்திற்கு மட்டும் அவ்வளவு நிதியுதவியை மத்திய அரசு கொடுக்குமா என்ற கேள்வி ஒரு புறமிருக்க, தமிழகத்தில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த மனு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றே பிரதமர் மோடி நினைத்திருக்கக்கூடும். ஏனென்றால் 'டெவலப்பெமன்ட்' என்பதை முன்னிறுத்தி ஆட்சிக்கு வந்தி ரூப்பவர் நாரேந்திரமோடி. இந்த மனுவும் 'டெவலப்பெமன்ட்' மனுதான். இது தவிர தமிழகத்திற்கும் அண்டை மாநிலங்களுக்கும் இடையில் உள்ள 'தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினைகளுக்கும்' சில இருக்கின்றன.

அவற்றுள் மிக முக்கியமானது கர்நாடக மாநிலத்துடன் இருக்கும் காவிரிப் பிரச்சினை. இன்னொன்று கேள்வ மாநில அரசுடன் இருக்கும் மூலமைப் பெரியாறு அணைப் பிரச்சினை. இந்த இரண்டில் காவிரியைப் பொறுத்தமட்டில் 1990இல் நடுவர் மன்றம் அமைக்கப் பட்டு, இடைக்காலத் தீர்ப்பு வந்தது. பிறகு இறுதித் தீர்ப்பு 2007இல் வெளியிடப்பட்டு இப்போது அதை செயல்படுத்த தேவையான 'காவிரி மேலாண்மை வாரியம்' அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்திருக்கிறது. இறுதித் தீர்ப்பின் படி தஞ்சை விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் இந்தக் காவிரி மேலாண்மை வாரியம் உடனடித் தேவை. மத்தியில் ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் அரசு இதைச் செய்யவில்லை என்பதையே காரணமாக தேர்தல் பிரசாரத்தில் முன் வைத்து 'காங்கிரஸின் துரோகங்கள்' என்று ஒரு பட்டியலையே தமிழக வாக்காளர்களிடம் கொண்டு போய்க் கேள்தார் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா. கர்நாடகத்திற்கும், தமிழகத்திற்கும் இடையே உள்ள இந்த நடுவர் மன்றப் பிரச்சினை இதுவரை மத்திய அரசின் தலையீட்டால் எது வும் முடிவுக்கு வரவில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் உச்ச

நீதிமன்றத்திற்கு விடயத்தை எடுத்துச் சென்று அங்கு போடப்பட்ட உத்தரவின் அடிப்படையிலேயே காவிரி பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கிடைத்துள்ளது. இந்த முறை காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்கும் முடிவும் அதே மாதிரி இனியொரு முறை சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு சென்றுதான் தீர்வுக்கு வரும் என்றே தோன்றுகிறது.

அதற்கு முக்கியமான காரணம் கர்நாடகாவில் பா.ஜூ.க.விற்கு உள்ள 17 எம்.பி.க்கள். அங்கு மெஜா ஸிட்டி எம்.பி.க்களைக் கொண்ட கட்சியாக பா.ஜூ.க.வும், மாநிலத்தில் ஆட்சியிலுள்ள கட்சியாக காங்கிரஸாம் உள்ளன. இரு கட்சிகளுக்குமே தமிழகத்தில் ஒன்று மில்லை. ஆனால் கர்நாடகாவில் எதிர்காலம் இருக்கிறது. ஆட்சியையும் பிடிக்க முடியும். மத்தியில் ஆட்சிக்கு வந்த தேவையான எம்.பி.க்களையும் பெற முடியும். இதனால் காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைத்தால் கர்நா

அ.தி.மு.க.நை பணக்த்துக்கொள்ள டியதில்லை. அதேநேரத்தில் அக்கட்சியை நம்பி யிருக்க வேண்டியதுமில்லை என்ற நிலைப் பாட்டை நிரேந்திர மோடி எடுத்திருப்பதாகவே அவரது பேச்சுகள் உணர்த்துகின்றன. பிரதமர் பத்தியை அடைவதில் வேற்றகை கொண்டிருந்த ஜெயல்லிதா தனக்கு எல்லாக்காலத்திலும் கூட்டாளியாக இருப்பது இயலாத காரியம் என்று கருதுகிறார் மோடி

தக மக்களின் ஆதரவு போய்விடும் என்று பா.ஜூ.க.வும் கருதுகிறது. காங்கிரஸாம் கருதுகிறது. அதனால்தான் முதலமைச்சர் ஜெயல்லிதா மோடியைச் சந்தித்து இக்கோரிக்கையை எழுப்பியவுடன் கர்நாடக மாநில முதல்வர் சீத்தாராமைய்யா அனைத்துக் கட்சி கூட்டத்தைக் கூட்டி னார். பா.ஜூ.க. அமைச்சரவையில் இடம்பெற்றிருக்கும் அமைச்சர்கள் அனைவரும் பங்கேற்றார்கள். பிரதமர் மோடியைச் சந்தித்தார்கள். அவரிடம் ‘காவிரி மேலாண்மை வாரியம்’ அமைக்க தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1892 மற்றும் 1924ஆம் வருட ஒப்பந்தங்களின்படிதான் காவிரி நீர் தமிழகத்திற்கு வருகிறது. இறுதித் தீர்ப்பு வெளிவந்து, அது அரசிதழில் 2013இல் வெளியிட்ட பிறகு இந்த இரு ஒப்பந்தங்களும் காலாவதியாகி விட்டதாகவே அர்த்தம். அதே போல் இடைக்காலத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்ட ‘காவிரி வரைவுத்திட்டம்’ காவிரி ரிவர் வாட்டர் அத்தாரிட்டி’ காவிரி மானிட்டரிங் கமிட்டி அனைத்துமே சட்டபூர்வ அந்தஸ்தை இழந்து விட்டன. இந்திலையில் காவிரி மேலாண்மை வாரியம் அமைக்கப்பட்டால்தான் இறுதித் தீர்ப்பின் படி தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய காவிரித் தண்ணீர் கிடைக்கும்.

கர்நாடக மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த எதிர்ப்பால்

அதற்கு இப்போது ஆபத்து வந்திருக்கிறது. தமிழகத்தில் அனைத்துக் கட்சி கூட்டத்தைக் கூட்டி ‘தமிழகத்தின் ஒற்றுமையை’க் காட்ட வேண்டும் என்று தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதி கோரிக்கை விடுத்தார். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்துள்ளார் ஜெயல்லிதா. மேட்டுர் அணையிலிருந்து இந்நேரம் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்குரிய தண்ணீர் அணையில் இல்லை. எதிர்க்கட்சிகள் கேள்வி எழுப்பியதற்கு, ‘பிரதமர் மோடி காவிரிப் பிரச்சினையில் தமிழகத்திற்கு நல்லது செய்வார். ஆனால் அவருக்கு உரிய கால அவகாசம் கொடுப்பதுதானே நியாயம்’ என்று அறிக்கை விடுத்துள்ளார் முதல்வர் ஜெயல்லிதா. முன்பு ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் அரசிடம் மே 2013க்குள் காவிரி மேலாண்மை வாரியத்தை அமையுங்கள் என்று வற்புறுத்திய முதல்வர் இப்போது ‘உரிய கால அவகாசம் கொடுப்பது நியாயம் தான்’ என்கிறார். காவிரிப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் நிறைவேற்றுவதற்காக கொடுத்துள்ள 3.50 இலட்சம் கோடி ரூபாய் திட்டங்கள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய தற்போதைய நோக்கம். அப்படியொரு வளர்ச்சித் திட்டங்களை தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், 2016 சட்டமன்றத் தேர்தலில் உதவிக் கரமாக இருக்கும் என்று என்னுகிறார். மத்திய அரசுடன் சுமுகமான உறவை கடைப்பிடித்தால் மட்டுமே

இது சாத்தியம் என்பது அவருக்குப் புரிகிறது. அதனால் தான் இப்போது ‘உரிய அவகாசம் கொடுப்போம்’ என்கிறார்.

இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசின் உதவி எப்படிக் கிடைக்கப் போகிறது என்பது திடீர் சிக்கலாகவே முளைத்திருக்கிறது. அதே மாதிரி கேரள மாநிலத்துடனும் பிரச்சினை உருவாகியிருக்கிறது. மூல்லைப் பெரியாறு அணையின் தண்ணீரால் தமிழகத்தில் உள்ள ஜெந்து தென் மாவட்டங்கள் பயன்பெறுகின்றன. இந்த அணையின் நீர் மட்டம் தற்போது 136 அடியாக இருக்கிறது. இதை உயர்த்த வேண்டும் என்பது ஏற்குறைய 35 வருட போராட்டம். பல கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, தமிழகத்தின் சார்பில் பல முறை உச்சநீதிமன்றத்தில் முறையிட்டு இப்போதுதான் அணையின் நீர்மட்டத்தை 142 அடியாக உயர்த்த தடையில்லை என்று உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. ஆனால் இந்தத் தீர்ப்பில் ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். அதில் கேரளா, தமிழகம், மத்திய அரசு உள்ளிட்ட மூன்று தரப்பினதும் பிரதிநிதிகளுக்கு இடம்பெற வேண்டும். அந்த கமிட்டி அணையின் நீர்மட்டத்தை உயர்த்துவதை மேற் பார்வையிட வேண்டும் என்று கூறிவிட்டது. இந்தக் கமிட்டிக்கு தமிழகத்தின் சார்பில் பிரதிநிதியை நியமித்து விட்டாலும், கேரளாவும் இன்னும் நியமிக்கவில்லை. மத்திய அரசும்

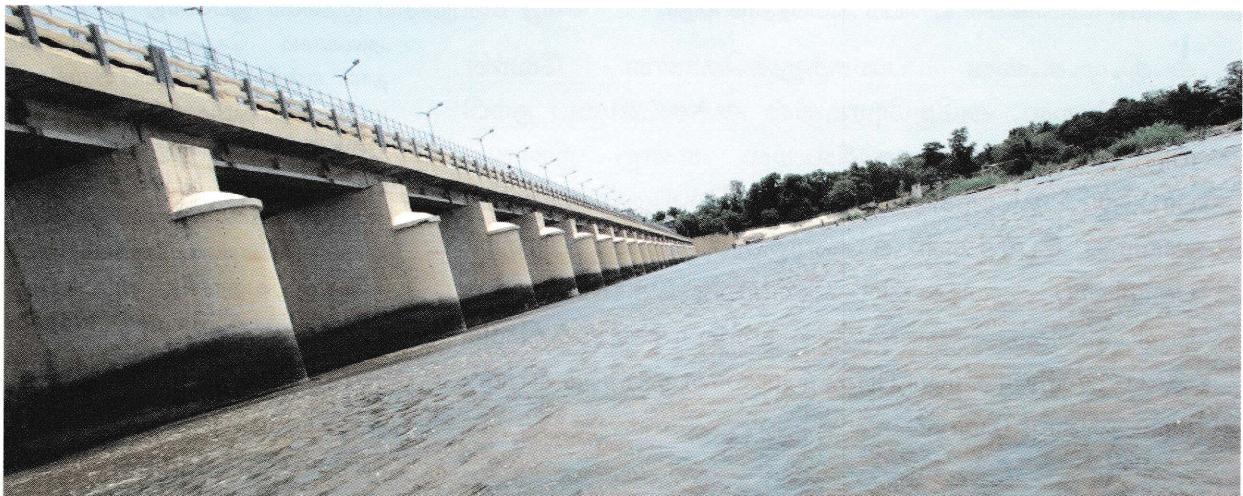
இன்னும் அந்த கமிட்டியை அமைத்து உத்தரவிட வில்லை.

இந்தக் கோரிக்கையும் பிரதமர் மோடிக்கு கொடுத்த கோரிக்கை மனுவில் இருக்கிறது. இப்பிரச்சினைக்கும் ஏதாவது ஒரு வகையில் தீர்வு கண்டாக வேண்டிய கால கட்டத்தில் தமிழக முதலமைச்சர் இருக்கிறார். ஏனென்றால் சென்ற முறை அவருடைய தேர்தல் பிரசாரத்தில் தி.மு.க. மற்றும் காங்கிரஸ் மீது 'மூல்லைப் பெரியாறு துரோகமும்' இடம்பெற்றது. மூல்லைப் பெரியாறு இறுதித் தீர்ப்பை எதிர்த்து கேரள அரசும் அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் போட்டது. உச்சநீதிமன்றத்தில் அத்தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்யக் கோரி மனுப் போடுவோம் என்றது. இந்நிலையில் ஜென் ஒஆம் திகதி கூடிய கேரள சட்டமன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

என்று கோரிக்கை விடுத்துள்ளது. இந்நிலையில் கேரள விடயத்திலும் பா.ஜி.க. அரசு அவசரப்படாது என்றே என்னைத் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் இங்கு எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு மோடி இமேஜில் பா.ஜி.க. அங்கு வளர்த்துதாடங்கியுள்ளது.

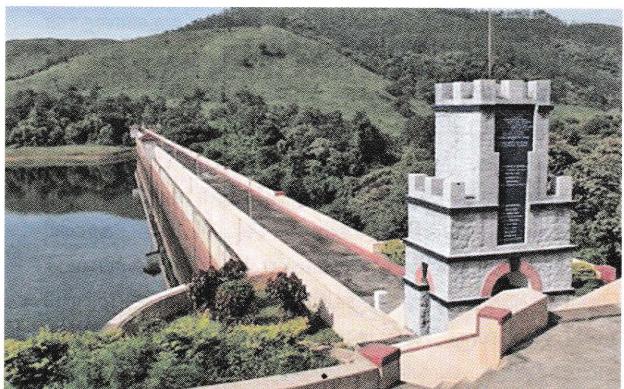
காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசு மாநிலத்தில் இருக்கிறது. காங்கிரஸாக்கும், பா.ஜி.க.விற்கும் எதிர்காலம் கொடுப்பார்கள் என்று கருதும் கேரள வாக்காளர்களை பகுத்துக்கொள்ள இரு தேசியக் கட்சிகளுமே தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே மூல்லைப் பெரியாறு அணையின் நீர்மட்டத்தை உயர்த்தும் விவகாரமும் மீண்டும் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போன்றிருக்க தீர்வு எட்டப் படும் சூழல் உருவாகலாம்.

முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா மத்திய அரசுடன் நெருக்க

ஜெயலலிதா சமரப்பித்துன்னா

திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவதிலும் காங்கிரி மற்றும் மூல்லைப் பெரியாறு பிரச்சி னைகளில் தீர்வு காண மத்திய அரசே முன்வருவதிலும் பாரதிய ஜனதா நலனில் விட்டுக்கொடுத்து ஜெயலலிதாவுக்காக எவ்வளவு தூரம் இறங்கி வந்து மோடி ஒதுணி செய்யப்போகிறார் என்பது மிகப்பெரிய கேள்விக்குறி

அத்தீர்மானத்தில், 'மூல்லைப் பெரியாறு அணையின் நீர்மட்டத்தை 142 அடியாக உயர்த்தினால் 40 இலட்சம் மக்களின் பாதுகாப்பு கேள்விக்குறியாகும். அதை மனதில் கொண்டு இப்பிரச்சினையை உச்சநீதிமன்றத்தின் கருத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் அனுப்ப வேண்டும் (ஏதாவது ஒரு முக்கிய பிரச்சினையில் அரசியல் சட்டப் பிரிவு 143 இன்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டின் கருத்தைக் கேட்கும் அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவருக்கு உண்டு). அதன் டிப்படையில் மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கும், கேரளத்திற்கும் இடையில் சமரசம் செய்து வைக்க வேண்டும்'

சிடம் சாதித்துக் காட்டியிருக்கிறேன் என்று கூற வேண் திய கட்டாயம் அவருக்கு இருக்கிறது. அது தவிர தமிழக மின்வாரியம் பெரும் கடன் கமையில் இருக்கிறது. தமிழகத்திற்கு பல திட்டங்களைக் கேட்டிருக்கிறார். இந்த திட்டங்களுக்கு எல்லாம் நிதியுதவி கிடைத்தால், தமிழகத்தில் 'நான் (அம்மா உணவகம், அம்மா குடிநீர், அம்மா உப்பு) நலத்திட்டங்களை மட்டும் கொடுக்கவில்லை. வளர்ச்சித் திட்டங்களையும், தொலை நோக்குத் திட்டங்களையும் கூட கொடுத்திருக்கிறேன்' என்று சட்டமன்றத் தேர்தலில் பிரசாரம் செய்ய முடியும். அப்படியொரு வாய்ப்பை மோடி தலைமையிலான மத்திய அரசு அ.தி.மு.க.விற்கு கொடுக்குமா என்பதுதான் இப்போதுள்ள ஒரே கேள்வி.

மோடி அரசுக்கு மத்தியில் முழு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு லோக்சபாவில் பலம் இருந்தாலும், ராஜ்ய சபையில் போதிய பலம் இல்லை. அ.தி.மு.க.விற்கு நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள 37 எம்.பி.க்களின் ஆதரவு மோடிக்கு இப்போது உடனடி தேவையில்லை. ஆனால் ராஜ்ய சபையில் உள்ள அ.தி.மு.க.வின் 10 எம்.பி.க்கள் ஆதரவு தேவை.

மசோதாக்கள் நிறைவேற்றும் போது இந்த ஆதரவு நிச்சயம் வேண்டும். ஆனால் அ.தி.மு.க. ஆதரவுடன் மட்டுமே மசோதாக்களை நிறைவேற்றி விட முடியாது. ஏனென்றால் அக்கட்சி ஆதரித்தால் கூட, மேலும் 50க்கும் மேற்பட்ட ராஜ்ய சபை எம்.பி.க்களின் ஆதரவு கிடைத்தால் மட்டுமே மசோதாக்களை ராஜ்ய சபையில் நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே இந்த விடயத்தில் காங்கிரஸாடன் ஒரு இணக்கமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இரு அவைகளிலும் மசோதாக்களை நிறைவேற்றவே மோடி விரும்புவார்.

அதனால்தான் ஜூன் 11ஆம் திகதி குடியரசுத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசிய பிரதமர் மோடி, 'நானும், மத்திய அமைச்சரவையும் சேர்ந்தது மட்டும் இந்தியா அல்ல. மாநிலங்களும், மத்திய அரசும் சேர்ந்ததுதான் இந்தியா' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'ங்கள் என்னிக்கையை வைத்துச் செல்வதை விட அனைவரும் கைகோர்த்து இந்திய வளர்ச்சிக்கு பாடுபட வேண்டும். அதனால்தான் கோஆப்ரேட்டிவ் பெடரவிலை என்று நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன்' என்று வெளிப்படையாகவே பேசியிருக்கிறார். இது ராஜ்ய சபையில் மசோதாக்களை, பட்டஜெட்டை நிறைவேற்ற என்னுடன் ஒத்துழையுங்கள் என்று காங்கிரஸாக்கு விடுக்கப்பட்ட வெளிப்படையான அழைப்பு!

அ.தி.மு.க.வைப் பகைத்துக்கொள்ள வேண்டிய தில்லை. அதே நேரத்தில் அக்கட்சியையே நம்பியிருக்க வேண்டியதில்லை என்ற நிலைப்பாட்டை பிரதமர் நரேந்திரமோடி எடுத்திருப்பதாகவே இந்தப் பேச்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அதற்கு முக்கிய காரணம் பிரதமர் பதவியை அடைய வேண்டும் என்று தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதாவிற்கு இருக்கும் இலட்சியம், இப்படியொரு இலட்சியத்தில் இருப்பவர் தனக்கு மத்திய அரசில் எல்

லாக் காலத்திலும் கூட்டாளியாக இருப்பது இயலாத காரியம் என்று கருதுகிறார் மோடி.இதை பிரதிபலிக்கும் வகையில்தான் குடியரசுத் தலைவர் உரையின் மீது பேசிய அ.தி.மு.க. நாடாளுமன்றக் குழுத் தலைவர் தம் பித்துரை, நீங்கள் எந்த அலை என்று வேண்டுமானாலும் கூறிக் கொள்ளுங்கள். நான் சொல்வேன். தேர்தல் வெற்றி என்பது அம்மா உருவாக்கிய ஊழல் எதிர்ப்பு அலையால் ஏற்பட்டது என்று மோடி அலையால் வெற்றி என்ற பா.ஜி.க. பிரசாரத்திற்கு நாடாளுமன்றத்திலேயே பதிலடி கொடுத்துள்ளார். அது மட்டுமன்றி, ஏதேதோ மாடல் பற்றி பேசுகிறீர்கள். ஏன் குஜராத் மாடல் பற்றி கூட பேசுகிறீர்கள். என்னைக் கேட்டால் தமிழ்நாடு மாடலை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றும் மோடியின் பிரசாரத்திற்கு ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பேசியிருக்கிறார்.

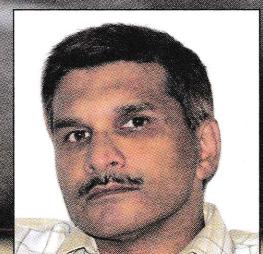
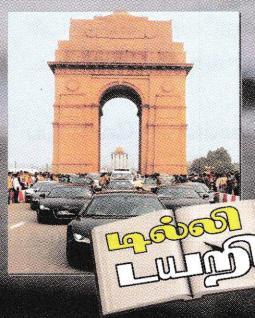
இந்திலையில்தான் தன் பங்கிற்கு மோடியும், எம்.பி.க்களின் வழக்குகளை ஒரு வருடத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார். தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா மீதான சொத்துக் குவிப்பு வழக்கு 16 வருடங்களாக நிலுவையில் இருக்கும் நேரத்தில், அந்த வழக்கு விசாரணைக்கு உச்சநீதிமன்றமே ஜூன் 16ஆம் திகதி வரை தடையுத்தரவு பிறப்பித்துள்ள நிலையில் பிரதமர் மோடியின் இந்தப் பேச்சு கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது. இதுபோன்ற பராஸ்பர அவநம்பிக்கை பா.ஜி.க.விற்கும், அ.தி.மு.க.விற்கும் நிலவுகிறது என்பதை நாடாளுமன்றப் பேச்கள், பிரதமரின் பேச்கள், முதல்வரின் அறிக்கைகள் போன்றவற்றிலிருந்து அரசியல் பார்வையாளர்களால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆகவேதான், முதல்வர் ஜெயலலிதா கொடுத்துள்ள 3.50 இலட்சம் கோடி திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவதிலும், காவிரி மற்றும் மூல்லைப் பெரியாறு பிரச்சினைகளில் தீர்வு காண மத்திய அரசே முன்வருவதிலும் பா.ஜி.க. நலனை விட்டுக்கொடுத்து எவ்வளவு தூரம் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதாவிற்காக இறங்கி வந்து மோடி உதவி செய்யப்போகிறார் என்பது மிகப்பெரிய கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. கர்நாடகாவில் காவிரி நதி நீர் பிரச்சினை தொடர்பாக நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தில், 'ஜெயலலிதா பொறுமையாக இருக்கமாட்டார்.

காவிரிப் பிரச்சினையில் நாம் உன்னிப்பாக அவரது நடவடிக்கைகளை கண்காணிக்க வேண்டும்' என்று மத்திய அமைச்சர் வெங்கய்யா நாடுடு பேசியதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வெளிவந்தது. அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை மூல்லைப் பெரியாறு, காவிரி, 3.50 இலட்சம் கோடி நிதியுதவி அடங்கிய திட்டங்களில் பிரதமர் மோடி தமிழகத்தின் சார்பில் அக்கறை காட்டவில்லையென்றால், தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதாவிற்கும், பிரதமர் மோடிக்கும் முதல் கட்ட மோதல் தொடர்புக்கும். அதுவே 'மத்திய- மாநில அரசு உறவுகளில்' வேறு ஒரு வித்தியாசமான அத்தியாயத்தைத் தோற்றுவிக்கும்! ■

**காங்கிரஸை
வழிநடத்தப்போது
ராகுலா, பிரியங்காவா?**

அம்.பி.வித்தியாதரன்

2 014 பொதுத்தேர்தல் முற்றிலும் எதிர்பார்த்திராத முடிவுகளைத் தந்தது என்பது உண்மையே. காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாங்கம் மீது மக்கள் பெரும் ஆத்திரத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதால் பாரதிய ஜனதா தலைமையிலான தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி எவ்வாறெனினும் அதிகாரத் துக்கு வரும் என்பது எதிர்பார்க்கப்பட்டதேயா னாலும், பாரதிய ஜனதாவே தனியாக ஆட்சியமைக்கக் கூடிய பெரும்பான்மைப் பலத்தை மோடி பெற்றுக்கொடுப்பார் என்று எவ்ரும் நினைத்திருக்கமாட்டார்கள் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

இதற்கு மேலாக, மிகப் பெரிய அதிர்ச்சி என்னவென்றால், அது காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கிலும் பாராளுமன்றப்பலத்திலும் ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான வீழ்ச்சியேயாகும். காங்கிரஸ்க்கு குறைந்தபாட்சம் 100 ஆசனங்களாவது கிடைக்குமென்று அரசியல் ஆய்வாளர்கள் தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவருவதற்கு முன்னதாக எதிர்பார்த்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கு நூறுக்கும் அதிகமான ஆசனங்கள் கிடைக்குமென்று நம்பினார்கள். ஆனால், ஐம்பது ஆசனங்களைக் கூட அக்கட்சியால் பெற்றுமுடியாமல் போகும் என்று எவ்ராவது நினைத்தார்களா? நிச்சயமாக இல்லை. 44 ஆசனங்களை மாத்திரமே காங்கிரஸினால் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. அதுவும் கூட, பிரதானமாக தென்மாநிலங்களான கேரளாவிலும் கர்நாடகாவிலும் வடக்கிழக்கு மாநிலங்களிலும் கணிசமான ஆசனங்களைக்கைப்பற்றக் கூடியதாக இருந்ததாலேயே சாத்தியமானது.

தேர்தல் முடிவுகள் இந்தியாபூராவும் காங்கிரஸ்காரர்களை பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிவிட்டன. மிகவும் சில ரஷ்ட தலைவர்கள் தலைமைத்துவம் மீது குடுமையான ஆத்திரத்தில் இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக தேர்தல் பிரசாரங்களை வழிநடத்திய கட்சியின் துணைத் தலைவர் ராகுல் காந்தியையே அவர்கள் குறைக்குறிறார்கள். சில தலைவர்கள் ராகுல் காந்திக்கு எதிராக வெளிப்படையாகவே பேசியிருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாகப் பேசத் துணிச்சல் இல்லாதவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் ராகுல்காந்தி மீதான ஆத்திரத்தைக் கொட்டித் தீர்க்கிறார்கள். வெளிப்படையாகப் பேசினால் அது தங்களது எதிர்காலத்துக்கு ஆபத்தாகப் போய் முடியுமென்று அவர்களுக்குத் தெரியும்.

ஆனால், தங்கள் கருத்துகளை ஒளிவு மறைவின்றிப் பேசுவதில் பெயரெடுத் தீர்க்க என்கிய தலைவர்கள் ராகுல் காந்தியை குடுமையாக விமர்சிக்கத் தயங்கவில்லை. கேரள மாநிலத்தின் முன்னாள் அமைச்சரான ஸி.எச்.முஸ்தபா ராகுல் காந்தியை ஒரு கோமாளி என்று கூறினார். ‘ராகுல் ஒரு கோமாளி போல் நடந்து கொண்டார். அதனால் தான் காங்கிரஸ் இந்தளாவு பாரதுரமான தோல்வியைச் சந்தித்தது. பிரதமர் பதவியென்பது சிறுபிள்ளை விளையாட்டு இல்லை. மக்களுக்கு இது தெரியும். அதனால் தான் அவர்கள் காங்கிரஸ்க்கு படுமோசமான தோல்வியைத் தந்தார்கள். தோல்விக்கான பொறுப்பை ஏற்று அவர் வெளியேற வேண்டும்’ என்று முஸ்தபா கூறினார். கேரளாவில் உள்ள

ராகுல் காந்தி திறமையாக செயற்படத் தவறுவாரேயானால் காந்தி குடும்பம் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை இழக்குத் தொடங்கும். அத்தகையதொரு நிலை ஏற்படுவதற்கு சோனியா காந்தி அனுமதிப்பாரா அல்லது அடுத்த துருப்புச் சீட்டான் பிரியங்காவை முன்னிறுத்துவாரா?

20 லோக்சபா தொகுதிகளில் 8 தொகுதிகளிலேயே காங்கிரஸினால் வெற்றிபெறக்கூடியதாக இருந்தது.

கேரள பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டி முஸ்தபாவை கட்சியில் இருந்து இடைநிறுத்தம் செய்தது. தேர்தல் தோல்வி என்பது கட்சியின் கூட்டுப் பொறுப்பாகவே நோக்கப்பட வேண்டும். சில தனிநபர்களை தோல்விக்காகக் குற்றஞ்சாட்டுவது தவறானது என்று கேரள காங்கிரஸ் தலைவர்வி.எம். சுதீரன் கூறினார்.

ஆனால், ராகுல் காந்தி மீதான கண்டனங்கள் வேறு மாநிலங்களில் இருந்தும் வரத்தொடங்கியது. கடந்த வருடம் நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அதிகாரத்தை இழந்த இராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் நான்கு தடவைகள் அடுத்தடுத்து சட்டசபை உறுப்பினராகப் பதவிவகித்தபான்வார் லால் சர்மா, ராகுல் காந்தியினால் தான் காங்கிரஸ் அதன் மிகவும் கெடுதியான காலகட்டத்தில் இருக்கிறது என்றும் கட்சித் தலைவி சோனியா காந்தி தனது மக்கள் மீது பாசம் காட்டுவதைவிடுத்து கட்சியைப் பலப்படுத்துவதில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். ‘ராகுல் காந்தி வழிதெரியாமல் தடுமாறுகின்ற ஒரு அரசியல்வாதி. அவருக்கு கொள்கை என்பதே கிடையாது. கட்சிக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்துக்கு ராகுலும் அவரது ஆலோசகர்களுமே பொறுப்பாகும். அவருக்கு மக்கள் ஆதார பெரிதாக இல்லை என்று சர்மா கூறியிருந்தார். ஆரம்பத்தில் தயங்கிய போதிலும், இராஜஸ்தான் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவர் சர்வீன் பைலட் சர்மா மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்தார். ராகுல் காந்திக்கு இருக்கின்ற. இனம் ஆலோசகர்கள் அணியில் பைலட்டும் ஒருவர்.

காங்கிரஸ் படுமோசமான தோல்வியைச் சந்திக்கப்போகிறது என்பதை முன்கூட்டியே தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்ட பெரும்பாலான மூத்த தலைவர்கள் பேசாமலே இருந்து விட்டார்கள். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பல காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிடக்கூட மறுத்துவிட்டார்கள். அத்தகையவர்களில் முன்னாள் மத்திய அமைச்சர்களான பி.சிதம்பரம், ஜி.கே.வாசன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியின் கூட்டத்தில் சோனியாவும் ராகுலும் கட்சியின் தோல்விக்கு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பதவிகளில்

இருந்து விலக முன்வந்தனர். அதை விட அவர்களுக்கு வேறு மார்க்கம் இருக்கவில்லை.

டில்லியில் உள்ள காங்கிரஸ் தலைமையத்துக்கு வெளியே ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றன. கட்சியின் தலைமைத்துவத்தில் மாற்றங்கள் வேண்டும் என்று ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் கோரினார்கள். ராகுல் காந்தியிட மிருந்து கட்சியை வழிநடத்தும் பொறுப்பை அவரது சகோதரி பிரியங்கா காந்தி ஏற்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் சோனியா காந்தியும் ராகுல் காந்தியும் போட்டிபிட்ட தொகுதிகளில் பிரசார நடவடிக்கைகளை முன்னிற்று நடத்திய பிரியங்கா, நரேந்திரமோடி மீது கடுமையான தாக்குதல்களைத் தொடுத்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

114 வருட பழமைவாய்ந்த காங்கிரஸ் கட்சியை ராகுல் காந்தியினால் உருப்படியாக வழிநடத்த முடியாமற் போகலாம் என்ற உணர்வு கட்சித் தொண்டர்கள் மத்தியில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. ராகுல் எனிமையானவராகவும் ஒளிவுமறைவினரில் வெளிப்படையாகப் பேசுகின்ற சுபாவுமுடையவராகவும் இருந்தாலும், முழுமையான சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்ட நிலையிலும் கூட, கட்சியை மீளக் கட்டியெழுப்பும் அவரது முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வி யைக் கண்டுவிட்டன என்று தொடர்கள் சுட்டிக்கட்டுகிறார்கள். அவர் அரசியல்வாதிக்குரிய சுபாவத்தைக் கொண்டவரல்ல. அதேவேளை பிரியங்கா, இதுவரை பரீட்சித்துப் பார்க்கப்படாவிட்டாலும், அரசியல் ரீதியில் விவேகமானவராகவும் சாதுரியமானவராகவும் இருக்கிறார். இந்திரா காந்தியைப் போன்று ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதியாக பிரியங்கா வருவார் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைக்கிறார்கள். இரும்புப் பெண்மணி யென்று இன்னமும் கூட மக்களால் கருதப்படுகின்ற இந்திராகாந்தியை தோற்றத்திலும் ஒத்தவராக பிரியங்கா இருக்கிறார்.

543 ஆசனங்களைக் கொண்ட லோக்சபாவில் வெறுமனே 44 ஆச-

னங்களையே தன்வசம் வைத்தி ருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் எதிர்காலம் குறித்து அதன் தலைவர்கள் பெரும் கவலை கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். நரேந்திர மோடி யின் 'வித்தை' தொடர்ந்து கொண்டே

உள்ளேயும் மோடியை எதிர்த்து நிற்க இயலுமா? அது சந்தேகத்திற்கிடமான தேயாகும். லோக்சபாவில் உள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்குத் தலைவராக நன்கு பிரபலமில்லாத ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார். சோனியாவும் ராகுலும் லோக்சபா உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றபோதி வீழும், கமல்நாத் போன்ற முக்கியமான தலைவர் இருக்கின்றபோதிலும், கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மல்லிகார் ஜான் கார்கே தெரிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார். எவ்வாறெனிலும், 44 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட காங்கிரஸாக்கு லோக்சபாவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவி கிடைக்கப் போவதில்லை காங்கிரஸாக்கு அடுத்த பெரிய கட்சியாக லோக்சபாவில் ஜெயலலிதாவின் அனைத்திந்திய அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக்கழகம் 74 உறுப்பினர்களுடன் விளங்குகிறது.

இதுவரை பரீட்சித்துப் பார்க்கப்படாவிட்டாலும் பிரியங்கா அரசியல் ரீதியில் விவேகமானவராகவும் சாதுரியமானவராகவும் இருக்கிறார் என்றும் இந்திரா காந்தியைப் போன்று சிறந்த அரசியல்வாதியாக அவர் வருவார் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நம்புகிறார்கள்

போகுமானால், காங்கிரஸாக்கு என்ன நேரும்? குறைந்தபட்சம் தற்போதைக்கு மோடி நாட்டுமக்களைத் தனது புதிய சிந்தனைகள் மூலமாக தனபக்கம் கவர்ந்து வைத்திருக்கிறார். இந்தியாவின் எந்தவொரு பிரதமரும் தனது பதவியேற்பு வைபவத்தை மோடியைப் போன்று ஏற்பாடு செய்த தில்லை. தெற்காசியப் பிராந்திய நாடுகளின் தலைவர்கள் அவரது பதவி யேற்பு வைபவத்தில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார்கள். செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஜாம்பவான் என்று பெயரெடுத்த மோடி எதிர்க்கட்சிகளுக்கு பெரும் சோதனையைக் கொடுப்பார் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. மோடி தவறிமழுக்கும் வரை எதிர்க்கட்சிகள் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கும்.

ஆனால், ராகுல் காந்தியினால் பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியேயும்

இயல்பான அறிவுத் திறமும் நுட்ப ஆற்றலும் கொண்ட எந்தவொரு அரசியல்வாதியும் பாராளுமன்றத்தில் மிகுந்த ஆற்றலுடன் (நீரில் மீன் போன்று) செயற்படுவார். ஆனால், பத்துவருடங்களாக பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ராகுல் காந்திசபைக்கு வராமல் இருப்பதன் மூலம் அல்லது அவ்வாறுதான் சபைக்கு வந்தாலும் பின்வரிசையில் இருக்கும் உறுப்பினர்களும் உரையாடிக்கொண்டிருப்பதன் மூலமாக தனது குறைபாடுகளை மறைத்துக்கொண்டதையே காணக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே, காங்கிரஸ் அடைந்த படுமோசமான தோல்விக்குப்பிறகு ராகுல்காந்தி பாராளுமன்றத்தில் எவ்வாறு விவகாரங்களைக் கையாளப்போகிறார் என்பது முக்கியமான ஒரு கேள்வியாகும். ஒரு தலைவரின் மனவுறுதி வெற்றியைப் போன்றே தோல்வியிலும்

பரிசுக்கப்படுகிறது.

43 வயதான ராகுல்காந்தி திறமையாகச் செயற்படத் தவறுவாரேயானால், காந்தி குடும்பம் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை இழக்கத் தொடங்கும். அத்தகையதொரு நிலை ஏற்படுவதற்கு சோனியா காந்தி அனுமதிப்பாரா அல்லது அடுத்த துருப்புச் சீட்டான பிரியங்காவைக் கொண்டுவருவாரா? ஏனென்றால் 1947 இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில்

அதிகாரத்துக்கு வந்தார். பி.வி. நரசிம்மராவ் பிரதமராக இருந்த காலகட்டத் தில்தான் காந்தி குடும்பம் இரண்டாவது தடவையாக அரசியலில் ஓரங்கட்டப்பட்டது. தமிழகத்தின் ஸ்ரீபெரம்புதூர் நகரில் விடுதலைப் புலிகளினால் ராஜ்ஞவகாந்தி கொல்லப்பட்டதன் பிறகே இது இடம்பெற்றது. அடுத்த தேர்தலில் நார்திம்ராவ் தோல்வியடைந்ததைத் தொடர்ந்து காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பை

கிரலின் துணைத் தலைவராக்கி, தேர்தல் பிரசாரங்களை வழிநடத்தும் முழுப்பொறுப்பையும் ஒப்படைத் தார். இதற்கு முன்னர்கூட, ராகுல்காந்தி கட்சியின் முக்கியமான தீர்மானங்களைத் தானாகவே எடுத்து வந்தி ருக்கிறார். பிரதமர் கலாநிதி மன்மோகன் சிங் ஒரு தடவை அமெரிக்காவிற்கு விஜயம் மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் அவரை ஏளனம் செய்த ராகுல்காந்தி பிரதமரின் தலைமை

செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஜாம்பவான் என்று பெயர் எடுத்த பிரதமர் நரேந்திர மோடி எதிர்க்கட்சிகளுக்கு பெரும் சோதனையை கொடுப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மோடி தவறினைக்கும்வரை எதிர்க்கட்சிகள் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டியிருக்கும்

இருந்து நேரு-காந்தி குடும்பமே இந்தியாவில் முதன்மையான அரசியல் குடும்பாக விளங்கி வந்திருக்கிறது. அந்தக் குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள் மாபேரளவு செல்வாக்கை, அதிகாரத்தை, கேள்விக்கிடமின்றிய விசுவாசத்தை, மதிப்பை மக்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். அனுபவித்திருக்கிறார் கள். வறியவர்களும் படிப்பறி வற்றவர்களும் காந்தி குடும்பத்தவர்களை ஏதோ தெய்வங்கள் போன்று நினைத்தார்கள். 1977ஆம் ஆண்டு தான் நேரு-காந்தி குடும்பத்துக்கு முதன் முதலான பின்னடைவும் அதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டு பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவசரகால நிலை ஆட்சியின் போது இடம்பெற்ற அதிகாரதுங்கிரோகம் மற்றும் அத்துமீறல்களுக்காக 1977 பொதுத்தேர்தலில் இந்திய மக்கள் காங்கிரஸைக் கடுமையாகத் தண்டித்தார்கள். காந்திராஸ்கட்சி மாத்திரம் தோற்கடிக்கப்பட வில்லை. இந்திராகாந்தியும் அவரது இளையமகன், சஞ்சய் காந்தியும் அவர்களின் குடும்பம் பெரும் செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்த உத்தரப் பிரதேசத்தின் ரேபரேவி மற்றும் அமெதி தொகுதிகளில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள்.

எவ்வாறெனினும், இந்திராகாந்தி இருவருடங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும்

ஏற்கவேண்டும் என்று சோனியா காந்திக்கு மக்களிடமிருந்து பெரும் நெருக்குதல் வந்தது. அப்போது கட்சியின் தலைமைத்துவத்தைப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு சோனியா காந்தி திரும்பிப் பார்க்கவேயில்லை. அவரே காங்கிரஸின் கேள்விக்கிடமின்றிய அதியுயர் தலைவராக இருந்து வருகிறார். சகல தீர்மானங்களையும் அவரே எடுக்கிறார். அவர் வாசம் செய்யும் டில்லி 10 ஐங்பத் பங்களா அதிகாரமையாக மாறியது. வெளிநாட்டவர் என்ற காரணத்தினால் சோனியா காந்தியினால் பிரதமராக வரமுடிய வில்லை என்றாலும், சகல அதிகாரங்களையும் கொண்டவராக அவரே விளங்கினார். ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாங்கம் பதவியில் இருந்த கடந்த 10 வருடங்களும் தனது வீட்டில் இருந்த வண்ணமே அவர்தான் உண்மையில் ஆட்சி செய்தார்.

கடந்த வருடம் நிலைவரம் மாற்றமடையத் தொடர்க்கியது. சகவீனமடைந்த சோனியா காந்தி சிகிச்சைக்காக வெளிநாட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியேற்பட்டது. அவரை எத்தகைய நோய் பீடித்திருக்கிறது என்பது இதுவரை இரகசியமாகவே இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கட்சியின் அதிகாரங்களை மகன் ராகுல் காந்தியின் கைகளுக்கு மாற்றத் தொடங்கிய சோனியா இவ்வருட ஆரம்பத்தில் அவரை காங்கிரஸியின் தலைமைத்துவத்தின் முன்

யில் இடம்பெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அவசரச் சட்டமூலத்தின் பிரதியொன்றை பகிரங்கமாக கிழித்தெறிந்தார்.

இவ்வாறாக அவமதிக்கப்பட்ட மன்மோகன் சிங் இப்போது அரசியலில் இருந்து அனேகமாக ஓய்வு பெற்று விட்டபோதிலும், தொடர்ந்து ராஜ்ய சபா உறுப்பினராக இருக்கிறார். சோனியாகாந்தி மர்மத்துக்குரிய நோயில் இருந்து இன்னமும் முற்றாக குணமடையவில்லை. கடந்த பொதுத்தேர்தலில் இறுதிக் கட்டத்தில் தான் அவர் பிரசாரங்களில் பங்கேற்றார். மோடி பிரசாரத்துக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் மக்கள் வெள்ளம் அலை மோதியபோது ராகுல் காந்தியினால் பெரும் மக்கள் கூட்டத்தைக் கவரமுடியவில்லை. இதைக் கண்ட பிற்பாடுதான் சோனியா தானும் பிரசாரக்காளத்தில் இறங்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது.

எனவே, காங்கிரஸ் கொடி பட்டொளி வீசிப்பறக்க வேண்டுமானால், அதை இனிமேல் யார் உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற கேள்வி இப்போது எழுந்திருக்கிறது. ராகுலா பிரியங்காவா? அல்லது வேறு இளம் தலைவர்களை முன்னிலைக்குக் கொண்டுவர காங்கிரஸ் முயற்சிக்குமா? எந்தவகையில் நோக்கினாலும், காந்தி குடும்பத்தின் அல்லது கட்சியின் தலைமைத்துவத்தின் முன்

னால் பெருமளவில் மாற்றுத் தெரிவு கள் இல்லை என்று தான் கூறுவேண் டும். காலமும் குறுகியதாகவே இருக்கிறது. டில்லி, ஹரியானா மற்றும் ஜம்மு-காஷ்மீர் மாநிலங்களின் சட்டசபைகளுக்கான தேர்தல் விரைவில் வரக்கூடும். காங்கிரஸ் தலைமைத்துவம் ஆறு அமர இருந்துயோசிக்க நேரமில்லை. அவ்வாறு இருக்கவும் முடியாது.

ஏனைய கட்சிகள்

தொண்டர்களின் ஆட்சேபத்துக் குள்ளாயிருக்கும் கட்சி காங்கிரஸ் மாத்திரமல்ல. மக்கள் மத்தியில் துரித மாகச் செல்வாக்கைப் பெற்று வருவதாகக் கூறப்பட்ட ஆம் ஆத்மி கட்சிக் குள்ளும் தலைமைத்துவப் பிரச்சினை தோன்றியிருக்கிறது. இக்கட்சியின் உயர் தலைவர்களான அரவிந்த் கெஜ்ஜிவால், யோகேந்திர யாதவ், ஷாசியா இல்மி ஆகியோர் மத்தியில் போர் ஒன்றே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. என்றால் மிகையில்லை. பொதுத் தேர்தலில் தொகுதி ஒதுக்கீடு தொடர்பில் அதிருப்தியுற்ற இல்மி கட்சியை விட்டு வெளியேறிவிட்டார். இல்மி கட்சிக்குள் இருக்கக்கூடிய பெண் தலைவர்களில் மிகவும் பிரபலம்யான ஒருவராக இருந்தபோதிலும் அவர் போட்டியிடவிரும்பிய டில்லி அவர்க்கு ஒதுக்கப்படவில்லை. மாறாக திரைநட்சரத்திரம் ராஜ் பப்பர், முன்னாள் இராணுவத்தளபதி ஜெனரல் வி.கே.சிங் ஆகியோரை எதிர்த்து உத்தரப்பிரதேசத்தின் காசியாபாத் தொகுதியிலேயே போட்டியிட வைக்கப்பட்டார். ஜெனரல் சிங் மிகவும் கலப்பாக வெற்றிபெறக் கூடியதாக இருந்தது. இல்மி கட்டுப்பணத்தை இழந்தார்.

கடந்த டிசம்பரில் நடைபெற்ற டில்லி சட்டசபைத் தேர்தலில் 6 லோக்சபா தொகுதிகளில் முன்னணியில் இருந்த ஆம் ஆத்மி கட்சி பொதுத் தேர்தலில் டில்லியில் ஒரு லோக்சபா தொகுதியிலும் கூட வெற்றிபெற முடியவில்லை. யோகேந்திர யாதவ் ஹரியானா மாநிலத்தின் குர்குவான் தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோல்வியடைந்தார். அதேவேளை கெஜ்ஜி வால் வாரணாசியிலும் குமார் விஸ்

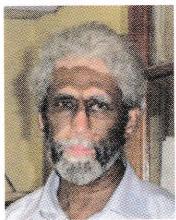
வாஷ் அமெத்தியிலும் தோல்வியைத் தழுவினார். எவ்வாறெனினும் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 4 லோக்சபா தொகுதிகளில் ஆம் ஆத்மி வெற்றிபெற்றிருக்கிறது. அங்கு கூட தேர்தல் முடிவுகளுக்கு முன்னதாக மக்களின் நாடித்துடிப்பை உணர்ந்துகொள்ள கட்சியின் தலைமைத்துவம் தவறிவிட்டது.

மோடியை எதிர்த்து நிற்பதற்கு ஆம் ஆத்மி கடைப்பிடித்த தந்திரோபாயம் தவறாகப் போய்விட்டது. ஆம் ஆத்மிக்கு வாக்களிப்பதை விடவும் (குஜராத்தில் சாதித்துக்காட்டிய வரலாற்றைக் கொண்ட) மோடியை மக்கள் கூடுதலாக நம்பினார்கள். டில்லி மாநிலத்தை ஆட்சி செய்வதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை பொறுப்புணர்க்கியின்றி உதிர்த் தள்ளிய ஒரு கட்சியாக ஆம் ஆத்மியை பாரதிய ஜனதா மக்களுக்கு காட்டியது. சமுதாயத்தின் நலன்களுக்காக முன்னின்று போராடுகின்ற வர்களான மெகா பட்காரும் டாக்டர் எஸ்.பி.உதயகுமாரும் முறையே மும்பையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் ஆம் ஆத்மியின் வேட்பாளர்களாக நின்று படுதோல்வியையே தழுவினர்.

தேர்தலில் ஆம் ஆத்மி கட்சி மிகவும் பரிதாபமான செயற்பாட்டை வெளிக்காட்டியதையடுத்து, ஊழல் அற்ற தூய்மையான அரசியல் மற்றும் நல்லாட்சிக்கான நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் திடீரென்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. பிரதான கட்சிகளான காங்கிரஸ் மற்றும் பாரதிய ஜனதாவை எதிர்த்து நிற்பதற்கு முன்னதாக ஆம் ஆத்மி மாநிலங்களில் அதன் பிரிவு

களை நிறுவி படிப்படியாகப் பலப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். பொதுத் தேர்தலை அக்கட்சி மிக இலேசாக நினைத்துவிட்டது. டில்லி சட்டசபைத் தேர்தலில் எதிர்பாராத வகையில் பெருவெற்றி பெற்றதனால் தன்னைப் பற்றி ஆம் ஆத்மி மிகையாக எடைபோட்டுவிட்டது போலத் தோன்றுகிறது.

மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சமாஜ்வாதி கட்சி, பகுஜன் சமாஜ் கட்சி, ஐக்கிய ஜனதா தளம் மற்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற கட்சிகளின் கதியும் வேறுபட்டாக இருக்கின்ற வில்லை. உத்தரப்பிரதேசத்தில் ஆட்சியில் இருக்கின்ற சமாஜ்வாதிக்கட்சி 8 ஆசனங்களையே பெறக்கூடியதாக இருந்தது. முன்னாள் முதலமைச்சர் மாயாவதியின் பகுஜன் சமாஜ்கட்சி க்கு ஒரு ஆசனம் கூட கிடைக்கின்ற வில்லை. இடதுசாரிக் கட்சிகளின் செயற்பாடு மிகவும் பரிதாபகரமான தாக இருந்தது. கடந்த லோக்சபாவில் 24 ஆசனங்களைக் கொண்டிருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு இத்தடவை வெறுமனே 10 ஆசனங்களே கிடைத்தன. மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் பிரகாஷ் காரத் தலைமையிலான மத்திய தலைமைத்துவத்துக்கு எதிராக கட்சித் தொண்டர்களும் மாநிலமட்டங்களில் உள்ள தலைவர்களும் போர்க்கொடி தூக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பிரகாஷ் காரத் பொதுச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மேற்குவங்காளத்திலும் ஆட்சியதிகாரத்தை இழந்தது. இவ்விரு மாநிலங்களும் ஒரு காலத்தில் அக்கட்சியின் இரு கோட்டைகளாகக் கருதப்பட்டன. பீஹார் முதலமைச்சரின் ஜனதா தளம் இரு ஆசனங்களுடன் திருப்திப்பை வேண்டியதாயிற்று. மோடியை பிரதான இலக்காகக் கொண்டு செயற்பட்ட இக்கட்சிகள் எல்லாவற்றிலும் தலைமைத்துவங்களுக்கு எதிராக கிளர்க்கி மூண்டிருக்கும் அதேவேளை, மோடியோ பிரதமர் கதிரையில் இருந்து புன்னகை பூத்தவாறு இருக்கிறார். ■

சர்வதேச குறுக்கீட்டின் சோக்கும் நடைமுறையும்

ஈரவதேச சமூகம் எனப்படுவது அமெரிக்காவின் தலைமையில் ஐப் பானும் மேற்குலகும் உட்பட்ட ஏகாதி பத்திய நாடுகளின் கூட்டு என்பதை அறி வோம். அது எவ்வாறு இயங்குகிறது என்பதைப் பற்றிய தெளிவு சிறிதேனும் நமக்கு இருக்கும். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு ஏகாதிபத்திய நாடுக

ஒரு நாட்டில் சர்வதேச அக்கறையையும் குறுக்கீட்டையும் தீர்மானிப்பதை அங்குள்ள எந்த மக்கள் பிரிவினரதும் துண்ப துயரங்களோ இன் ஒழிப்போ அல்ல. ஜனநாயக, மனித உரிமைகளும் தேசிய இன் உரிமைகளும் மீறப்படுவது பற்றி சர்வதேச சமூகம் பற்றி பார்க்கும் நிதமும் அந்த நாட்டின் மக்கள் பார்க்கும் நிதமும் வேறுபட்டனவு

னின் தலைமை அமெரிக்காவிடம் போனது. ஒருபுறம் அமெரிக்கா இரண்டு போர்களின் போதும் தனது பொருளாதா ரத்தைப் பேணியது போல மற்ற எந்த முதலாளிய வல்லரசாலும் பேண இயல வில்லை. அதைவிட, உலகின் அதி வலிய ஆயுத வல்லரசாகவும் போர் இயந்திரமாகவும் அமெரிக்கா வெகு துரி தமாகத் தன்னை நிலைநாட்டியது. ‘கம் யூனிச் மிரட்டல்’ என்ற பெயரிற்

பல்வேறு பன்னாட்டு இராணுவக்கூட்ட மைப்புகளை அது நிறுவியது. அவற்றில் முக்கியமானதான வடஅமெரிக்கா- மேற்கு ஐரோப்பிய இராணுவக் கூட்ட மைப்பான நேட்டோ இன்றும் வலுவ டன் உள்ளது. அதை விடவும், அமெரிக்கா (தனித்தும் - கூட்டாகவும்) உலகின் பிற பகுதிகளில் தனது இராணுவ இருப்பை நிலைநிறுத்தியுள்ளது. அமெரிக்கத் தரை, கடல், வான் படைப் பிரிவுகள் உலகின் பல நாடுகளிலும் தளங்களை நிறுவியுள்ளன. சோவியத் ஓன்றியத்தின் உடைவுக்குப்பின்பு அயல் நாடுகளில் அமெரிக்கத் தளங்களின் தொகை கூடியுள்ளது. சோவியத் ஓன்றி யத்துடனான உலக ஆதிக்கப் போட்டி என்பது இல்லாமற் போன பின்பு, இவ் வாறான அதிகரிப்பிற்கு நல்ல காரணம் இல்லை. தொகுத்துக் கூறினால், இன்று அமெரிக்காவின் உலக ஆதிக்கம் அதன் பொருளாதார வலிமையை விடவும், அரசியற் செல்வாக்கை விடவும் கூடியளவுக்கு அதன் ஆயுத மேன்மையிலேயே தங்கியுள்ளது எனலாம்.

உலகமயமாதல் என்னும் உலக மேலாதிக்க வேலைத்திட்டத்தை ஒருபுறம் ‘சர்வதேச சமூகம்’ பொருளாதார நெருக்கு வாரங்கள் மூலம் நாடுகளின் மீது திணிக்கிறது. அத்திணிப்பிற்கான முக்கிய உத்தரவாதமாக இருப்பது ‘சர்வதேச சமூகத்தின்’ இராணுவ வலிமை. ஏகாதி பத்திய நாடுகளிடையிலான பொருளாதாரப் போட்டி இரண்டு ‘உலகப் போர்களை’ மூட்டியது. இன்றும் அப்போட்டி உள்ளது. ஆனால், ஏகாதிபத்திய நாடுக

ளிடையே போரில்லாமல் அமெரிக்காவின் மேலாண்மையின் தொடர்ச்சி யைப் பேணுமாறு அது தொடர்கிறது. எனவே மூன்றாமுலக நாடு எதுவும் ஒரு ஏகாதிபத்திய வல்லரசைச் சார்ந்து இன்னொன்றுடன் பகைத்தோ இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட ஏகாதி பத்திய வல்லரசுகளிடையிலான போட்டியைப் பாவித்தோ தன்னைத் தற்காப்பது ஏற்றதாழ இயலாதது.

தமது பிராந்தியத்திலுள்ள பிற நாடுகளின் வரையறைக்குட்பட்ட ஒத்துழைப்புடன் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பைப் பேணக்கூடிய சிறிய நாடுகள் வெகு சிலவே. சிம்பாப்வே, வடகொரியா, கியூபா என்பன மேற்குலகிற் குப்பணிய மறுத்துப் பல்வேறு பொருளாதார, இராணுவ மிரட்டல் கட்டு முகங்கொடுத்து வருகிற சிறிய நாடுகள் எனலாம்.

விபியா, சிரியா, பெலபனான், ஈரான் ஆகிய நாடுகள் சர்வதேச சமூகத்தின் அங்கீகாரத்தைப்பெற பல சமரசங்களைச் செய்துள்ளன. எனினும், கடந்த சில ஆண்டுகளில் அவை பல உள், வெளி நெருக்குவாரங்கட்டுப்பட்டுள்ளன.

எனவே உலக நாடுகளின் சுதந்திரம் என்பது, 'சர்வதேச சமூகத்தின்' அங்கீகாரத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் உட்பட்டதாகவே உள்ளது. எவ்வாறாயினும் சில பிராந்தியங்களில் உள்ள நாடுகள் தாங்கள் இழந்த இறைமையை மீட்டு அதை வெவ்வேறு விதங்களிற் பேணி வருகின்றன.

தென்னெமரிக்காவிலும் கரிபியன் தீவுகளிலும் மத்திய அமெரிக்காவின் தென்பகுதியிலும் அமெரிக்க ஆதிக கத்திற்கெதிரான உணர்வ வலுவாக உள்ளதால் கியூபா, வெனசுவேலா, ஈக்குவடோர், பொலிவியா ஆகிய நாடுகளின் அரசுகள் அமெரிக்க மிரட்டலை வெவ்வேறு அளவுகளில் எதிர்த்து நிற்க முடிகின்றமை மெச்சத் தக்கது. ஆயினும் அதற்கு உத்தரவா தங்கள் இல்லை.

ஆசியாவில் இந்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையே இருந்து வந்த மேலாதிக்க போட்டியின் தன்மை 1970களின் பிற்பகுதி தொட்டு வேகமாக மாறியது. சோவி

யத் தீவியத்தின் உடைவுக்குப் பின் அது படிப்படியாக ஒரு ஒத்துழைப்பாகியுள்ளது. இந்திய-சீன உறவில் விரிசல் 1959 ஆம் ஆண்டு இந்தியா அமெரிக்கத் தூண்டுதலில் திபெத்திய கிளர்ச்சிக்காரர்கட்டு புகலிடமும் தளமும் வழங்கிய காலத்திற் தொடங்கியது. எல்லைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தியா ஏற்படுத்திய தடைகளாலேயே 1962இல் சீன-இந்திய எல்லைப்போர் மூன்டது என்பதற்கு அண்மையில் மேலும் வலுவான சான்றுகள் கிடைத்துவது தைச் சிலரேனும் அறிவோம். ஆசியாவின் தெற்கிலும் தென் கிழக்கிலும் இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இருந்து வந்த செல்வாக்கிற்கான போட்டி வலுத்துவது.

அது ஒரு போராகும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவேயெனினும், ஒருகாலத்தில் சோவியத் தீவிய ஆதரவுடன் தன்னைத் தென்னாசியப் பிராந்தியத்தின் மேலாதிக்க வல்லரசாக்க விரும்பிய இந்தியா, இப்போது அமெரிக்க உதவியுடன் அதைச் சாதிக்க விரும்புகிறது. எனவே சீனாவுக்கு எதிரான அமெரிக்க வியுக்தில் இந்தியா வரையறைக்குட்பட்டு ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. அதே வேளை, அமெரிக்காவின் மேற்காசிய ஆதிக்கத் தேவைகள் அதைப் பாகிஸ்தானுடைய ஆதரவாளானாகத்

தொடர வற்புறுத்துகின்றன. இது இந்தியா- அமெரிக்க உறவில் இப்போதைக்கு ஒரு வெடிப்பாகவே உள்ளது.

சார்க் அமைப்பின் மூலம் தென்னாசியாவிற் தனது பொருளாதார அரசியல் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தி வளர்ப்பதற்கான இந்திய ஆசைக்கட்டு முக்கிய தடையாக இருப்பது, சீனாவுக்கும் நேபாளம், பங்களாதேஷ், இலங்கை, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகட்டும் உள்ள அரசியல் பொருளாதார உறவுகள் அல்ல.

மாறாக இப்பிராந்தியத்தில் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்திற்கும் இந்திய மேலாதிக்கத்திற்கும் இடையிலான போட்டியே என்பதைப் பல அவதானிகளும் கவனிக்கத் தடையாக இருப்பது இப்போது பெரிதும் நெகிழ்ந்துள்ள சீன-இந்திய முறைகளுக்கு அவர்கள் வழங்கும் முக்கியத்துவமே. இந்து சமுத்திரத்தில் சீனாதுறைமுக விருத்திற்கு உதவுவதன் நோக்கம் இந்தியாவை மற்றுக்கையிடுவதே என்ற வாதத்தைப் பத்தாண்டுகள் முன்பிருந்து இந்திய வலதுசாரி களும் மேற்குலகின் பிரசாரகர்களும் தீவிரமாக முன்னெடுத்துள்ளனர்.

ஆனால், அது உண்மையில் தனது கடல் வணிகப் பாதைக்கட்டு அமெரிக்கா ஏற்படுத்தக்கூடிய தடைகளினின்று தன்னைத் தற்காக்க சீனா எடுக்கும் முயற்சியே. இதை அறிந்தும்

சார்க் அமைப்பின் மூலம் தென்னாசியாவில் தனது பொருளாதார, அரசியல் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தி வளர்ப்பதற்கான இந்திய ஆசைக்கஞ்சுக்கு முக்கிய தடையாக இருப்பது சீனாவுக்கும் நேபாளம், பங்களாதேஷ், இலங்கை மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளுக்கும் உள்ள அரசியல் பொருளாதார உறவுகள் அல்ல. மாறாக இப்பிராந்தியத்தில் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்திற்கும் இந்திய மேலாதிக்கத்திற்கும் இடையிலான போட்டியே என்பதைப் பல அவதானிகளும் கவனிக்க தடையாக இருப்பது இப்போது பெரிதும் நெகிழ்ந்துள்ள சீன இந்திய முறைகளுக்கு அவர்கள் வழங்கும் முக்கியத்துவமே

முடிமறைப்பவர்களின் நோக்கங்களை எளிதாகவே ஊகிக்கலாம்.

‘சர்வதேச சமூக’ அக்கறை என்பது முற்றுமுழுதாக அமெரிக்காவினதும் அதன் சில கூட்டாளிகளதும் நலன் பற்றியதே. முற்கூறியவற்றுடன் சோவியத் ஒன்றியத்தின் உடைவிற் குச்சற்று முன்பு தொட்டு கொலோவோ பிரிவினை வரையிலான யூகோஸ்லாவியாவின் உடைப் பிழும், பின்பு, கிழக்கு ஜூரோப்பாவிலும் முன்னைய சோவியத் குடியரசுகளிலும் தேசிய சுயநிர்ணயம், சன நாயகம் என்ற பெயர்களில் ‘சர்வதேச சமூகம்’ குறுக்கீட்டையும் அரபு மக்களின் உண்மையான சனநாயக வேட்கையின் வெளிப்பாடாக அமைந்திருக்க வேண்டிய அரபு வசந்தம் எப்படி ஒரு கொடிய வேனிலாக மாற்றியது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்தால், சர்வதேச சமூகம் என்பதும் அமெரிக்கத் தலைமையிலான உலக ஆதிகக்கக் கூட்டமைப்பு, நாடுகளின் உள்அலுவல்களிற் காட்டுகின்ற அக்கறையின் உண்மையான நோக்கங்கள் விளங்கும்.

எனினும் அமெரிக்க -சோவியத் முரண்பாட்டை சிறிய நாடுகள் ஒரு காலத்திற் பயன்படுத்தித் தமது சுயாதி பத்தியத்தைப் பேண முடிந்தது போல இன்று அமெரிக்க-ரஷ்ய அல்லது அமெரிக்க-சீன முரண்பாட்டைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கற்பனை மிக ஆபத்தானது. இம்மாதிரியான கருத்துகள், இலங்கையில் மேற்குலக நோக்கங்களை விளங்கிக் கொண்ட வர்களாகத் தெரிந்த சிலரிடமிருந்தும் வந்துள்ளை அவர்களின் அரசியற் தெளிவீந்த்தையே புலப்படுத்துகிறது.

சர்வதேச சமூகம் ஒருநாட்டின் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளிற் குறுக்கீட்டப் பயன்படுத்தும், காரணங்களில் அயல் ஆக்கிரமிப்பு, உள்நாட்டுப்போர், மனித உரிமை மீறல்கள் என்பனவும் சிலவேளை தேசிய இன ஒடுக்கலும் உள்ளடங்கும். ஆனால் உள்நாட்டுப் போரையும் அரசு ஒடுக்குமுறையை யும் தூண்டுவதில் அதே சர்வதேச சமூகத்தின் உளவு, குழிபறிப்பு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளை நாம்

அறிவோம். குறிப்பாக அல்லவூடாவின் உருவாக்கக்கூடில் அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ. நிறுவனத்தின் பங்கு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

எது எவ்வாறாயினும், சர்வதேச சமூக குறுக்கீட்டை நியாயப்படுத்தக் கூடிய நிலைமைகள் பல நாடுகளில் உள்ளன. மிக அதிகமான நியாயத் தைக்கொண்ட நாடுகளில் இல்லேல், சூழதி அரேபியா ஆகியன முக்கிய மானவை. ஹொண்டுராஸ் (Honduras) உட்பட்ட மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் அமெரிக்கா சர்வாதிகார அடக்குமுறை ஆட்சிகளைப் பற்றிக் கவலை காட்டுவதில்லை. இது ஏன் என்று நமக்கு விளங்காதா?

அதேவேளை, சனநாயக முறையில் தெரிவு செய்த ஒரு ஆட்சிக்கு எதிரான திட்டமிட்ட வன்முறையை மக்கள் எழுச்சி என்று போற்றி வெனக்வேலாவில் ஒரு ஆட்சிக்கவிழ்ப்பு முயற்சி முடுக்கிவிடப் பட்டுள்ளது. இது ஏன் என்று விளங்குவது கடினமல்ல.

ஒரு நாட்டிற் சர்வதேச அக்கறையையும் குறுக்கீட்டையும் தீர்மானிப்பன அங்குள்ள எந்த மக்கள் பிரிவின் தும் துன்ப துயரங்களோ, இன ஒழிப்போ அல்ல. ஆசிய நிலைமைகளைக் கணிப்பிலெடுத்தால், சீனாவின் திபெத்தில் பிரிவினையைத் தூண்டி விடுவது அமெரிக்கா. கிளர்ச்சியாளர்கள் கடும் அடக்குமுறைக்கு உட்படும் போது, அதைச் சீனாவுக்கு எதிரான ஒரு பிரசாரக் கருவியாக்குவதுடன், ‘சர்வதேச சமூகம்’ நின்று விடுகிறது. அவ்வாறே சிங்கியாங்-உய்குர் மாகாணத்தில் உய்குர் மூஸ் விம் பிரிவினைவாதம் சலுதி அரேபியா, அமெரிக்க உதவியுடன் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

அங்கும் ‘சர்வதேச சமூகம்’ வாய்ப்பேச்சுடன் நின்று விடுகிறது. அங்கே சீன ஆட்சியுடன் மோதி நட்டப்பட அமெரிக்கா ஆயத்தமாக இல்லை.

மியன்மார் போன்று இன ஒடுக்குமுறை மிக்க ஆசிய நாடுகளைக் கூறுவதானால், இலங்கையையும் பிலிப்பைன்ஸையும் கூறலாம். இந்தியத் தேசிய இன ஒடுக்கல் கொஞ்சம் சிக்கலானது. எனினும் ‘சர்வதேச சமூ

கம்’ கடைப்பிடிக்கும் அனுகுமுறை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது.

நாம் அறிய உகந்த உண்மை ஏதென்றால், எந்தவொரு முன்னாட்கொலனியினுள்ளும் இன, மத, பிரதேச முரண்பாடுகள் இருப்பதையும் அவை எப்போதும் பகைமைச் சூட்டோடு இருப்பதையும் ‘சர்வதேச சமூகம்’ விரும்புகிறது. அத்தகைய நிலைமை, எந்தவொரு நாட்டின் ஆட்சியும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய நலன்கட்டு மாறாக நடக்க முற்படும் போது அந்த நாட்டின் மீது பலவாறான நெருக்குவாரங்களைச் செலுத்துவதற்கும் வசதியான போது ஆட்சியைக் கவிழ்க்கவும் உதவும்.

எந்தவொரு முன்றாழுலக நாட்டிலும் பலவாறான சனநாயக, மனித உரிமைகளும் தேசிய இன உரிமைகளும் மீறப்படுவது பற்றிச் ‘சர்வதேச சமூகம்’ பார்க்கும் விதமும் அந்த நாட்டின் மக்கள் பார்க்கும் விதமும் வேறு. மக்கள் பிரச்சினைகளின் தீர்வையும் அமைதியையுமே விரும்புகின்றனர். ஆனால் வலிந்து அதை இயலாமலாக்குவோர் யார் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

பிரச்சினைகளின் தீர்வு எந்த அயல் நாட்டின் குறுக்கீட்டாலும் அமையும் போது ஒரு அடக்குமுறையின் இடத்தை இன்னொரு அடக்குமுறை பிடிக்கிறதே ஒழியப் பிரச்சினைகள் தீருவதில்லை. சர்வதேசக் குறுக்கீட்டை யாசிப்போர் இதைக் கவனிப்பதுதாகும். ■

கல்வியினால் சிறந்து தலையைப் பண்புகளை உத்தரவாதும் செய்ய முடியுமா?

குமார் யதுர்ஷனா

பெரிய கல்வித்துறைக்கமக்னாக்
கொண்ட அரசியல்வாதிகள்
சிறப்பாக செயற்பட்டு மக்களுக்கு
நல்ல சேவைகளை வழங்கத் தவறிய
உதாரணங்கள் ஏராளம் உண்டு.
பொருளாதாரத்துறையில் பெரிய
மேதையான மன்மோகன்சிங்கை
விட இதற்கு ‘சிறப்பாண’ உதாரணம்
இருக்க முடியாது

ஸ்ரீமுதி இராணி

தொ ந்காசியப் பிராந்திய நாடுகளில் அரசியல்வாதிகளின் கல்வித் தகைமைகள் பற்றி அவ்வப்போது சர்ச்சைகள் கிளப்பப்பட்டு வந்திருப்பதை அவதானித்திருக்கி நோம். இந்தியாவில் பிரதமர் நாரேந்தி ராமோடி தலைமையில் பதவியேற்ற மத்திய அமைச்சரவையில் கல்வித் துறைக்குப் பொறுப்பான மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சராக முன்னாள் மாடல் அழகியும் தொலைக்காட்சி நடிகையுமான ஸ்மிருதி இராணி நியமிக்கப்பட்டதையடுத்து அவருக்கு இருக்கக்கூடிய கல்வித்தகைமை பற்றி காங்கிரஸ் கட்சியின் முக்கியஸ்தர் ஒருவர் கேள்வி யெழுப்பினார். இது அங்கு அரசியல் வாதிகளின் கல்வித்தகைமைகள் பற்றி ஒரு வாதப்பிரதிவாதத்தை மூன்றைத்தது.

இராணி ஒரு பட்டதாரி கூட இல்லை. அவர் எவ்வாறு மனிதவள மேம்பாட்டுத்துறை அமைச்சராக இருக்கமுடியும் என்று காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவரான அஜீப் மாகென் ருவிட்டரில் கேள்வியெழுப் பினார். இது பாரதிய ஐந்தாக்காரர்களுக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டியது. மத்திய நீர்வளத்துறை அமைச்சரான உமாபாரதி காங்கிரஸ் தலைவர் சோனியாகாந்தியின் கல்வித் தகைமை குறித்து பதிலுக்கு கேள்வி யெழுப்பினார். இராணியின் கல்வித் தகைமை குறித்துக் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கான முறையான பதிலாக சோனியாகாந்தியின் தகைமை பற்றிய கேள்வி அமையாது என்பது உண்மையே. ஆனால், தனது கல்வித் தகைமைகள் பற்றிய சர்ச்சை நீடிப்புதை விரும்பாத இராணி ‘எனது

செயற்பாடுகளை வைத்து என்ன மதிப்பீடுங்கள்’ என்று வேண்டிக் கொண்டார்.

இலங்கையிலும் சிலவருடங்களுக்கு முன்னர் அரசியல்வாதிகளின் கல்வித்தகைமைகளைப் பற்றி பாரா ஞமன்றத்தில் சர்ச்சை கிளப்பப்பட்டது. ஜக்கிய தேசியக்கட்சியின் கொழும்பு மாவட்ட பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினரான ரவி கருணாநாயக்கபாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர்களின் கல்வித் தகைமைகளை வெளியிடுமாறு கேட்டபோது மக்களின் தீர்ப்பை அவர் அவமதிப்பதாக அரசாங்கத் தரப்பில் பலரும் குறிப்பாக அமைச்சர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர். இலங்கையின் முதல் பிரதமரான டி.எஸ்.சேனா நாயக்கவோ அல்லது உலகின் முதல்பெண் பிரதமர் என்ற பெருமைக்குரியவராக விளங்கிய திருமதி

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவோ பெரிய கல்வித் தகைமைகளைக் கொண்டவர்கள் அல்ல என்ற போதி இலும், நாட்டைச் சிறப்பாக நிருவகித்த னர் என்று அமைச்சர்கள் வாதாடினர். கல்வித் தகைமைகளை அடிப்படையாக வைத்து மக்கள் தங்கள் பிரதி நிதிகளைத் தெரிவு செய்வதில்லை என்றாலும் கூட, கல்வித் தகைமையுடையவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பது ஆரோக்கியமானது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக அந்த நேரத்தில் ரவிக்ருணாநாயக்க மீது அரசாங்கத்தரப்பினர் ஆவேசப்பட்டதைக் காணக்கூடிய தாக இருந்தது. அதேவேளை, படித்த மேதைகள் ஆட்சியதிகாரத்தில் இருந்தபோது நாடு ஒன்றும் சிறப்பாக நிருவகிக்கப்பட்டதாகவோ, மக்களின் பிரச்சினைகள் தீர்த்துவைக்கப்பட்டதாகவோ இல்லை என்ற உண்மை எம்முன்னால் விரிந்து கிடக்கிறது.

சேர் பொன்.இராமநாதன் சர்வஜன வாக்குரிமையை எதிர்த்தார் என்று கூறப்படுகிறது. படித்தவர்களுக்கு மாத்திரமே வாக்குரிமை வழங்கப்படவேண்டும். அல்லாவிட்டால், பாராளுமன்றத்தில் காடையர் கூட்டம் தான் ஆட்சி செய்யும் என்று

கேட்பவர்கள் பலர். போதைப் பொருளுக்கும் கசிப்புக்கும் அடிமையான வர்கள் பின்னர் அவற்றை விற்பனை செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டு பெரும்பனம் சம்பாதித்து இப்போது பாராளுமன்றத்துக்குள் ஞம் பிரவேசித்துவிட்டார்கள் என்று முன்னாள் ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க ஒரு தடவை பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் உரையாற்றியபோது குறிப்பிட்டதை இச்சந்தரப்பத்தில் நினைவுட்டு வது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

எமது பிராந்தியநாடான பூட்டானில் பாராளுமன்றத்தேர்தலில் போட்டியிடுபவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று அந்நாட்டு தேர்தல் ஆணைக்குழு நிபந்தனை விதித்திருக்கிறது. உலகில் எந்தவிதமான கல்வித் தகைமையும் இல்லாமல் அதியுயர் பதவிகளை அடையக்கூடிய ஒரே துறையாக அரசியலை விளங்குகிறது.

இத்தகையதொரு பின்புலத்திலே, இந்தியாவின் பிரபல ஆங்கிலத் தினசரிகளில் ஒன்றான டெக்கால் ஹெரால்டில் அண்மையில் சி.எஸ்.கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் ‘நல்ல தலைமைத்துவப் பண்புகளை கல்வி உத்தரவாதப்படுத்துவதில்லை’ என்ற

பாடசாலைக்குப் போகாத தோமஸ் அல்வாநடிசனன் அவரது கல்வித்தகைமைகளை வைத்து நாம் மதிப்பிட முடியுமா? அமெரிக்காவின் முதல் ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் வாஷிங்டனிடம் எந்த பல்கலைக்கழக பட்டமும் கிடையாது. பிஸ்கேட்டினின் ஆற்றலை நாம் சந்தேகிக்க முடியுமா?

அவர் கூறியதாகவும் அறிகிறோம். அவரின் நிலைப்பாடு ஜனாநாயக விரோதமானது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் 80 வருடங்களுக்கும் கூடுதலான் காலமாக சர்வஜன வாக்குரிமையை அனுபவிக்கும் இலங்கையர்களாகிய எம்மால் தெரிவுசெய்யப்பட்டு வருகின்ற பாராளுமன்றத்தின் தரத்தின் படிப்படியான வீழ்ச்சியை நோக்கும் போது சேர் பொன்.இராமநாதன் மேல் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று

தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரை சிந்தனையைத் தூண்டுவதாகவும், அந்த விவகாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும் உள்நுழைந்து ஆராய்வதாகவும் இருக்கிறது. அதன் தமிழாக்கத்தை ‘சமகாலம்’ வாசகர்களுக்கு தருகிறோம்.

‘பெரிய கல்வித்தகைமைகளைக் கொண்ட அரசியல்வாதிகள் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு மக்களுக்கு நல்ல சேவைகளை வழங்கத் தவறிய உதாரணங்கள் ஏராளம் உண்டு. பொருளா

தாரத்துறையில் பெரிய மேதையான கலாநிதி மன்மோகன்சிங்கைவிட இதற்கு ‘சிறப்பான்’ உதாரணம் இருக்க முடியாது. முக்கியமான விவகாரங்களில் முடிவு எடுப்பதற்கு அவர் சோனியா காந்தியின் அனுமதிக்காகக் காத்திருக்கவேண்டியிருந்தது. சோனியா காந்தியும் கூட மன்மோகன் சிங்கின் கல்வித் தகைமைகளை முழுமையாக விளங்கிக் கொண்டிருப்பார் என்று ஒரு போதுமே கூறமுடியாது. இருந்தாலும் கூட, மன்மோகன் சிங்கிடம் இருந்து சோனியா காந்தி அளவு கடந்த மரியாதையை பெறக்கூடியதாக இருந்தது. குறைவாகப் படித்தவர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் மேலாக அதிகாரம் செலுத்த முடியும் என்றாலும் இது அர்த்தப்படுகிறது.

ஒரு அரசியல்வாதியை அவரின் ‘தகைமைகளை’ வைத்து எடைபோட முடியாது. ஆனால், அவரிடம் இருக்கக்கூடிய பண்பு, ஆற்றல்கள் மற்றும் நேர்மைத்திறம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடைபோடலாம். பரீட்சைகளில் சரியான விடைகளை எழுதினால் புள்ளிகளைப் பெறலாம். ஆனால், கல்வியை வாழ்க்கையில் பிரயோகிப்பது என்பது முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒன்றாகும். கல்வியும் விவேகமும் அடிக்கடி ஒன்றிணைந்து. செல்வதில்லை. நம்பகத்தன்மையும் நேர்மையும் அரசியலிலும் கூட நல்ல சினேக்யூப்ரவான் இயல்புப் பண்புகள் அல்ல.

ஒரு அமைச்சர் பிரதானமாக நிபுணர்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளைப் பெற்று மக்களின் தேவைகளை யும் எதிர்பார்ப்புகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்கிறார். பல்கலைக்கழகப் பட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, எமது கல்வித் தகைமைகள் (Academic qualifications) மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொழில் பெறுமானதைக் கொண்டவை என்பது சுக்கலரும் அறிந்ததே. பட்டதாரியாக இல்லாமல் இருப்பது ஒன்றும் குற்றச் செயல் இல்லை. படித்த மனிதர்கள் தங்களது ‘கல்வியைப்’ பயன்படுத்தி சட்டத்திட்டங்களைத் தலைகீழாகப் புரட்டி பெரும்பண்டதை அபகரித்துக்

கொண்டு தங்கள் குற்றச் செயல்களை மறைத்து தப்பிச் செல்லக்கூடியதாக இருக்கும் போது அரசியல்வாதிகளுக்கு கல்வித்தகைமை அவசியம் என்ற கோரிக்கையோ அல்லது கருத்தோ குருமான பகிடியாக மாத்திரமே போகிறது. எமக்குத் தேவை அர்ப்பணிப்புச் சிந்தையுடைய, தேசப்பற்றுடைய ஆட்களேயன்றி வெறுமனே, கல்வித்தகைமைகளைக் கொண்ட பேர்வழிகள் அல்ல. தூர் திர்விடவசமாக அத்தகைய நற்பண்பு களை வெளிக்காட்டுகிறவர்களுக்கு 'பட்டம்' ஒன்றை அளிக்கின்ற முறை யொன்று இல்லாமல் போய்விட்டது. இது எமது நாட்டில் ஒரு பிரச்சினையாகவே இல்லை. உலகம் பூராகவும் பல அமைச்சர்கள் தாங்கள் வகிக்கின்ற அமைச்சுப் பதவிகளுக்கான தகைமைகளைக் கொண்டவர்களாக இல்லை. ஆனால், அவர்கள் தங்களுடு பக்கச்சார்பற்ற மன்பான்மையின் காரணமாக மேன்மையானவர்கள் என்று நிருபிக்க முடியும்.

அரசியலமைப்பை வரைந்தவர் களிலும் 60 வருடங்களுக்கும் மேலாக இந்தியாவை ஆட்சி செய்த கட்சியிலுமே தவறு இருக்கிறது. தெரிவு செய்யப்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு புறமிருக்கட்டும், அமைச்சர்களுக்கான தகைமைகளைக் குறித்து ரைக்க சம்பந்தப்பட்ட சர்த்தில் ஏன் திருத்தம் செய்யப்படாமல் விடப்பட்டது. நாம் ஒரு நாடு என்றவகையில், எப்போதுமே ஆரம்பக் கல்வியில் பின்தங்கியே நிற்கிறோம். ஏனைய ஐனநாயக நாடுகளில் குறிப்பிட்ட சில தகைமைகளைப் பெற்றவர்களுக்கு மாத்திரமே வாக்குரிமையும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கான உரிமையும் வழங்கப்பட்டது. ஆனால், இந்தியாவில் நாம் அதை கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டோம்.

பாடசாலைக்குப் போகாத தோமஸ் அல்வா எடிசனை அவரது கல்வித் தகைமைகளை வைத்து நாம் மதிப் பிடமுடியுமா? அமெரிக்காவின் முதல் ஐனாதிபதி ஜோர்ஜ் வாஷிங்டனிடம் எந்தப் பல்கலைக்கழகப்பட்டமும் கிடையாது. பில்கேந்ஸின் ஆற்றலை நாம் சந்தேகிக்க முடியுமா?

மீண்டும், மன்மோகன் சிங் போன்ற பெரிய படிப்பாளிகள் நல்லாட்சி க்கும் தலைமைத்துவத்துக்கும் கல்வி

ஒரு சிறிய நிறுவனமொன்றை நிருவகிப்பதற்கு குறைந்தபட்ச எம்.பி.ஏ. தராதரத்துடன் முகாமையாளர் ஒரு

நல்ல அரசியல்வாதியாகுவதற்கு தலைமைத்துவப் பண்பு முக்கியம். தீர்மானங்களை எடுக்கும் ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். மக்களின் பிரச்சினைகளை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்காலத்திற்கான ஒரு நோக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எதிர் பாராமல் வருகின்ற இடர்பாடுகளையும் நெருக்கடிகளையும் கையாளக்கூடிய ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். இந்த விடயங்களில் எந்த ஒன்றுமே பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படுவதில்லை.

ஒரு உத்தரவாதம் இல்லை என்பதை நிருபித்திருக்கிறார்கள். சான்றிதழ் ஒரு மனிதரை படித்தவர் என்று ஆக்கிவிடுமென்றில்லை. அது அன்றாட அடிப்படையில் கற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு விடயமாகும். எமது அரசியல் வாதிகளுக்கு எந்தவிதமான தகைமையையும் வலியுறுத்தாதது எமது அரசியலமைப்பின் ஒரு குறையாகும்.

ஒரு நல்ல அரசியல்வாதியாகுவதற்கு தலைமைத்துவப் பண்பு முக்கியமானதாகும். அதாவது, தீர்மானங்களை எடுக்கும் ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். மக்களின் பிரச்சினைகளை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்காலத்துக்கான ஒரு நோக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எதிர்பாராமல் வருகிற அனர்த்தங்களையும் இடர்பாடுகளையும் நெருக்கடிகளையும் இருக்கக்கூடிய ஆற்றல் இருக்க வேண்டும். இந்த விடயங்களில் எந்த ஒன்றுமே பாடசாலைகளிலோ அல்லது கல்லூரிகளிலோ போதிக்கப்படுவதில்லை. அவசியமானது படிப்பறி வைத் தவிர, பல்கலைக்கழகப்பட்டமல்ல. ஏபிரகாம் லிங்கன் ஒரு போதுமே முழுமையாக ஒரு வருடம் பள்ளிக்குச் சென்றது கிடையாது. ஆனால், அவர் ஒரு வியத்தகு தலைவர் என்பதை எவ்ராலும் நிராகரிக்க முடியாது.

தர்க்கம் இதில் மறு பக்கத்துக்கான விளக்கத்தையும் வேண்டியிற்கிறது.

வர் நியமிக்கப்படுகிறார் என்றால், ஒரு பெரிய நாட்டை எந்தவித குறைந்தபட்ச கல்வித் தகைமையும் இல்லாமல் அரசியல்வாதிகள் நிருவகிக்க ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும்? பட்டயக் கணக்காளர்கள், டாக்டர் கள், கட்டிடக் கலைஞர்கள் போன்ற வர்கள் தாங்கள் தெரிவு செய்த தொழில்துறைகளில் தவறுகளை தவிர்ப்பதற்காக, முறைகேடுகளையும் நெறிமுறையற்ற தீர்மானங்களையும் இயன்றவரை தவிர்ப்பதற்காக படித்துப் பயிற்சிபெறவேண்டியிருக்கிறது. பொதுத்துறைப் பதவிகளை நிருவகிப்பதற்கு தொடர்பாடல், பொருளியல், முகாமைத்துவம் மற்றும் அரசியல் விஞ்ஞானம் போன்ற குறைந்தபட்ச பாடத்திட்டமொன்றை அறிமுகப்படுத்துவது விவேகமான செயலாகவே இருக்கும்.

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஐனநாயக நாடுகளில் சனத்தொகையில் பெரும்புகுதியினர் கல்வியறிவைப் பெறாதவர்களும் விபரம் புரியாதவர்களுமாக இருப்பதுமாத்திரமல்ல, எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும். அவர்கள் அறிவில்லாத ஆனால் வசீகரமுடைய பேர்வழிகளினால் கூறப்படுகின்ற அரை உண்மைகளையும் அரை வேககாட்டுச் சிந்தனைகளையும் நம்பி எளிதில் ஏமாந்துவிடுவர். இந்தியக்கிரிக்கெட்டு அணியில்

(65ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

சர்வதேச அரசியல்

வெளிக்கீஸ்பும் புதிய உலக ஒழுங்கு; அதை எவ்வாறு அழைப்பது?

கி ரிமியாவை ரஷ்யா தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டதை ஒபா மாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் பலவீனம் என்று கூறி அமெரிக்கா விற்குள் விமர்சனம் எழுந்தது. குடிய ரகச்கட்சி சென்ட்டர் மக்கெயின் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதிகளில் ஒபாமா போன்ற ஒருவரை நாம் காணமுடியாது என்று கண்டனம் சொய்தார். ஆனால் வெளியுலகில் வித்தியாசமான கருத்து உருவாகி வருகிறது. மலிகா லோதி என்பவர் ஒரு பாகிஸ்தானியர்; முன்னாள் அமெரிக்கத் தூதுவர்; அவர் வித்தி யாசமான கருத்தைக்கூறியுள்ளார். கிரிமியாவை ரஷ்யா இணைத்துக் கொண்டதைப் பொதுவாக அமெரிக்காவின் செல்வாக்கின் வீழ்ச்சியின் அறிகுறியாகவே பார்க்க வேண்டும் என்று அவர், கூறினார். ‘ஒபாமா

வைப்பற்றிய கண்டனங்களில் பெரும்பாலானவை சர்வதேச சூழ லில் அமெரிக்காவின் அதிகாரப் பலம் மாறிவிட்டதென்பதை வேண்டுமென்றே கவனிக்காமல் விடும் அறியாமையால் கூறப்படுபவை. எந்த ஒரு நாடும் தானாக தனித்து நின்று எதையும் சாதிக்க முடியாது. பிற நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாது. ஆயுதப்பலத்தைக் காட்டியும் கூட இதனைச் செய்ய முடியாது’ என்று அவர் விளக்கிக் கூறினார்.

2012 ஜூன்வரியில் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரையில் பராக் ஒபாமா ‘அமெரிக்கா வீழ்ச்சிய டைந்து செல்கிறது. எமது செல்வாக்குக் குறைந்து செல்கிறது என்று யாராவது கூறினால் அவர்கள் தாம் சொல்வதன் அர்த்தத்தையே புரியாதவர்களாகப் பேசுகிறார்கள்’ என்று

பிராந்திய வல்லரசுகள் பலவும் உலக வல்லரசுகளும் ஒருங்கே செயற்படும் சிக்கலான வடிவம் உடையதும் அவை ஒவ்வொன்றும் பரஸ்பரம் தங்கியிருப்பதுமான உலக ஒழுங்கொண்றை நாம் எதிர் கொள்கிறோம்.

அமிதாவ் ஆசர்ய

கண்டித்தார். இருந்தபோதும் அமெரிக்காவின் தேசிய உளவுப் பிரிவின் டிசம்பர் 2012 அறிக்கையில் ‘அமெரிக்கா சமத்துவமான வல்லரசுகளின் மத்தியில் முதன்மையான நாடு என்ற நிலையில் இருக்கும் பிற நாடுகள் விரைவாக வளர்கின்றன. ஆகையால் சர்வதேச அரசியலில் அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கம் 1945இல் தொடங்கியது. இப்போது அது முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உக்ரெயின் இதற்கான சான்றாகும்’ என்று கூறியது.

எழுச்சி பெறும் புதிய வல்லரசுகள் உலகவங்கி உலக நாடுகளின் பொருளாதார ஒப்பீடு பற்றிய அறிக்கையை வெளியிட்டது. அந்த அறிக்கையை வெளியிட்டது.

கையில் சீனா பொருளாதாரத்துறை யில் அமெரிக்காவை முந்திக் கொண்டு முதலாவது இடத்தைப் பெறும், இந்தியா அமெரிக்காவிற்கு அடுத்த நிலையில் மூன்றாவது பெரிய பொருளாதாரமாக மேலுய ரும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த அறிக்கையும் அமெரிக்க உளவுத்தாப ணத்தின் அறிக்கையில் உள்ள செய்தி யையே கூறியுள்ளது. இதன் அர்த்தம் யாது? இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னர் உலகின் மிகப்பெரிய இராணுவ வல்லரசாக இருக்கும் அமெரிக்கா பொருளாதாரப் பலத் தில் இரண்டாம் இடத்துக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளது என்பதுவே.

உக்ரெயின் நிகழ்வுகள் தரும் முக்கிய படிப்பினை ஜக்கிய அமெரிக்கா தனது தந்திரோபாய இலக்குகளையும் அணுகுமுறையையும் ஏற்று ஆதரவு தந்து நடந்து கொள்ளும்படி எழுச்சி பெறும் பிற வல்லரசுகளை இணங்க வைக்க முடியாது என்பதாகும். ஜோன் ஜக்கன்பெரி (John IKEN BERRY) என்ற அமெரிக்கரான அரசியல் பேராசிரியர் ஓருவர் 2010 ஆம் ஆண்டில் நூல் ஒன்றை எழுதினார். லிபரல் சர்வாதிகாரி (LIBERAL LEVIATHAN) என்பது அந்நாலின் தலைப்பு. அமெரிக்காவை வீழ்ச்சியடையலாம்; அல்லது அது நிலைபேறுமுடியதாகத் தொடர்ந்திருக்கலாம். எவ்வாறானிருந்தாலும் அமெரிக்கா இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் உருவாக்கிய லிபரல் ஒழுங்கமைப்பு தொடர்ந்து இருக்கவே செய்யும். அந்த அமைப்புக்கு எதிரான நாடுகளையும் கூட அந்த ஒழுங்கமைப்பு தனக்குள் உள்வாங்கிக்கொள்ளும்.

உதாரணமாக, சீனாவை இந்த லிபரல் ஒழுங்கமைப்பு உள்வாங்கிக்கொள்ளலாம். அவர் வார்த்தைகளிலேயே இவ்வாறு கூறலாம். ‘மேற்கு வல்லரசுகளின் எழுச்சியும், பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு என்ற இருவிடயங்களிலும் இன்று ஏற்பட்டுவரும் பரஸ்பர தங்கியிருத்தல் நிலையும் சர்வதேச லிபரல் ஒழுங்கமைப்பிற்குப் புதிய அழுத்தங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அதற்குள் புதிய தேசங்களை உள்வாங்கி

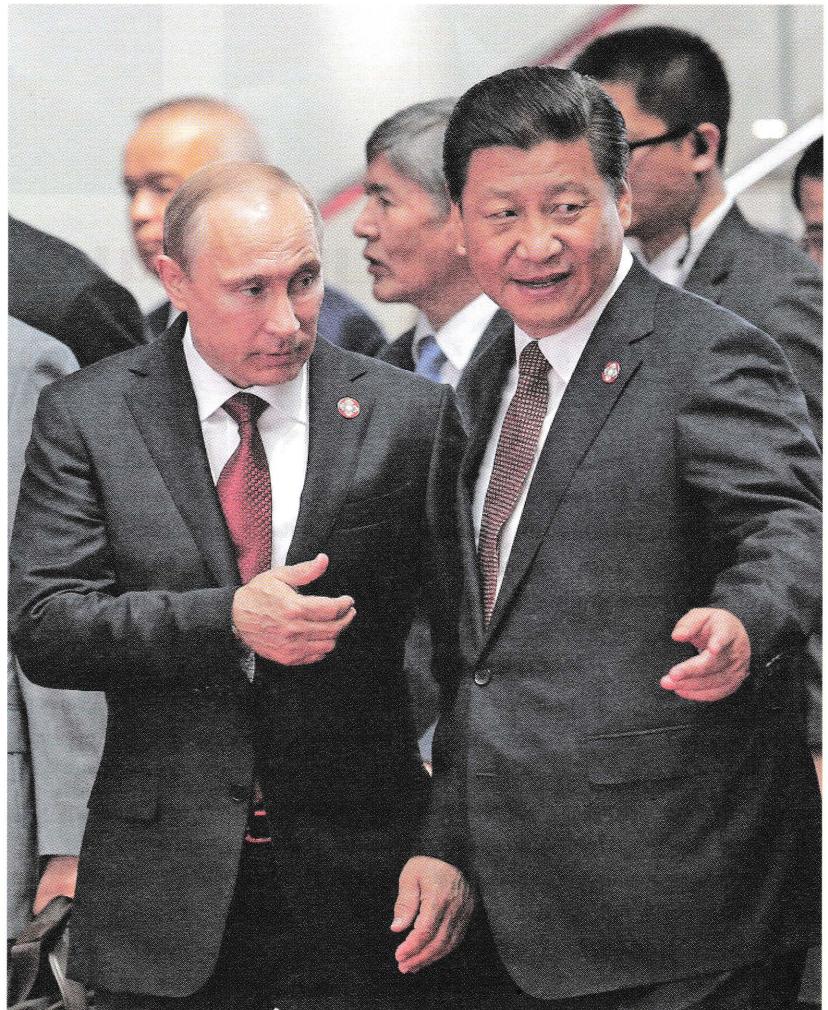
உறுப்பினராக்கும் தேவையும் எழுந்துள்ளது’.

பேராசிரியர் ஜக்கன் பெரியின் மேற்குறித்த வாதத்திற்கு மாறான ஒரு உதாரணமாகத்தான் உக்ரெயின் பிரச்சினையில் ரஷ்யா நடந்து கொண்ட விதம் அமைந்தது என்றே கொள்ளலாம். ரஷ்யா அமெரிக்கா விற்கு நேரடியாகச் சவால் விடுத்தது. அது மட்டுமல்ல நேட்டோ நாடுகளுக்கும் ‘BRICS’ என்ற சுருக்கப்

சபைத் தீர்மானத்தையும் அது நிராகரித்தது. ஆகவே கிரிமியாவை தன் ணோடு இணைத்துக்கொண்ட போது ரஷ்யா எப்படி நடந்துகொண்டது என்பதை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

கிரிமியாவை இணைத்தமையை ரஷ்யா பெரு வெற்றியாகக் கருதுகிறது.

இந்த நிகழ்வுகள் தெளிவிக்கும் செய்தி யாது? அது மிகத் தெளிவா

பெயரால் அழைக்கப்படும் பிரேசில், ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, தென் ஆபிரிக்கா என்ற புதிய பெருந்தேசங்களுக்கும் (இவற்றுள் ரஷ்யாவும் ஒன்று ‘R’ எழுத்து ரஷ்யாவைக் குறிப்பது. ஏனைய எழுத்துக்கள் பிற நாடுகளைக் குறிக்கும் முதல் எழுத்துக்கள்) ரஷ்யா சவால் விடுத்தது. கிரிமியாவில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும் என்ற யோநா. பொதுச்

னது. அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கத் தின் கீழான உலக ஒழுங்கினால் நன்மையைப் பெற்றுக்கொண்ட எழுச்சி பெறும் புதிய அரசுகள், அமெரிக்காவின் தலைமையை எந்தவித மறுபும் இன்றிப் பின்பற்றும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை.

இந்தியாவில் புதிதாகப் பதவி யேற்ற மோடியின் அரசின் ஆரம்பசமிக்கஞ்சுகள் அந்த அரசு தனது

வெளிவிவகாரக் கொள்கையில் உறுதியாக நிற்கும் என்றே தெரிவிக்கின்றன.

இப்போது ஒருதுருவ உலக அரசியல் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. அடுத்து என்ன என்பதே கேள்வி. வழைமையான சிந்தனைப்படி பல துருவ (Multi-polar) உலகில் நாம் பிரவேசிக்கிறோம் என்று சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர் அமெரிக்கா-சீனா என்ற இருதுருவ நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் கூறுவர். ஆனால் இன்று மேற்களைப்பும் உலக ஒழுங்கு பல்துருவ உலக ஒழுங்கோ அல்லது இருதுருவ உலக ஒழுங்கோ அல்ல. அதனை விபரிக்க புதிய மாதிரி ஒன்று தேவை என்றே கூறலாம்.

பிராந்திய வல்லரசுகள் பலவும், உலக வல்லரசுகளும் ஒருங்கே செயற்படும் சிக்கலான வடிவமுடையதும், அவை ஒவ்வொன்றும் பரஸ்பரம் தங்கியிருப்பதுமான உலக ஒழுங்கை நாம் எதிர்கொள்கிறோம்.

ஒரு பெரிய கட்டிடத்தொகுதிக்குள் பல்வேறு அரங்குகளைக் கொண்ட தியேட்டரை மலரிபிளக்ஸ் (Multiplex) என்று கூறுவார்கள். அங்கு பல நெறியாளர்களும், பல நடிகர்களும் பங்கேற்கும் நாடகங்கள் அரங்கேறும் 'மலரிபிளக்ஸ்' உலகத்தையே நாம் இன்று காண்கிறோம். இதனைப் பல்அரங்க உலகம் என்று அழைக்கலாம்.

பல்அரங்க உலகில் (Multiplex world) அமெரிக்கா முக்கிய வல்லரசாக உலக விவகாரங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும். இருந்தாலும் தனது நலன்களுக்கு ஏற்றவாறு உலக ஒழுங்கை மாற்றிய மைத்துக்கொள்ளும் சக்தி அமெரிக்காவிற்கு இருக்கப்போவதில்லை. உலக ஒழுங்கைத் தீர்மானிக்கும் சக்தி மிகக் அரசுகளில் அமெரிக்கா ஒன்றாக இருக்கும், அதேவேளை வேறு வல்லரசுகளும், பிராந்திய வல்லரசுகளும் ஒருங்கே தீர்மான சக்திகளாக அமையும்.

அவ்வாறாயின் ஒருதுருவ உலக ஒழுங்கு இருந்தபோது அமெரிக்கா வைத்துதான் சட்டம் என்று இருந்தது. ஆயினும் அப்போது உறுதி

நிலை இருந்தது. இந்த உறுதிநிலை எதிர்காலத்தில் குலைந்து தளம்பல் ஏற்படுமா? 'இக்கொண்மில்ஸ்ட் சஞ்சிகை' அமெரிக்காவின் அதிகாரம் சரிவதைக் கவலையோடு குறிப்பிட்டது. இது உலகில் அமெரிக்காவின் நட்பு நாடுகள் நம்பிக்கையிழப்பதற்கும் அமெரிக்காவின் எதிரிகள் துணிச்சல் கொள்வதற்கும் இடமளிக்கிறது என்று அச்சஞ்சிகை கருத்து ஏர்த்தது. இன்றுவரை அமெரிக்கா விற்குப் பல எதிரிகள் இருந்தார்கள். இருந்த போதும் பலம் பொருந்திய அந்த எதிரிகளால் எதனையும் செய்ய முடியவில்லை. அல்-குவைதா வலைப்பின்னலை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். அதனையும் அமெரிக்கா உருப்பிடியது. இனிமேல் அப்படியான பயம் இருக்காது. இதனை 'Decline of deterrence' சஞ்சிகை கூறுகிறது.

எவ்வாறிருப்பினும் எதிர்காலத்தில் உறுதிநிலையும் சமநிலையும் குலையாது பேணப்படும். இதற்குப் பல வழிகள் உள்ளன. அமெரிக்காவும் எழுச்சி பெறும் புதிய வல்லரசுகளும் உறுதிநிலையைப் பாதுகாக்கும் சக்தி உடையவை.

பரஸ்பர தங்கியிருத்தல்

19ஆம் நூற்றாண்டில் பல்துருவ உலக ஒழுங்குக்கும் எதிர்காலத்தில் 21ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாகப் போகும் உலக ஒழுங்கிற்கும் மிக முக்கியமான வேறுபாடு ஒன்று உள்ளது. எதிர்காலத்தில் தங்கியிருத்தல் மிகப்பெரிய அளவில் அமையப் போகிறது. ஐரோப்பாவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பரஸ்பர தங்கியிருத்தல் வர்த்தகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய வல்லரசும் குடியேற்றநாடுகளைக் கைப்பற்றும் போட்டியில் இறங்கின. அதனால் தங்கியிருத்தலுக்குப் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. இன்றைய உலகில் வர்த்தகம் மட்டுமல்லாமல் நிதி, உற்பத்தி வலைப்பின்னல், உலக பொருளாதார ஒழுங்கை மைப்புகள் என்று உறவுகள் ஆழமும் விரிவும் பெற்றுள்ளன. இது வித்தியாசமான தங்கியிருத்தல் (Inter-Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

pendence) ஆகும். முன்பு இன்று போல் ஆழமும் விரிவும் இருக்கவில்லை.

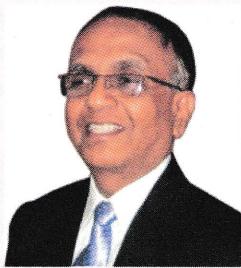
இன்றைய உலகில் தலைமைத்துவம் ஒரு நாட்டினால் வழங்க முடியாது. பல நாடுகள் சேர்ந்து தலைமைத்துவத்தை (SHARED LEADER Ship) வழங்க வேண்டும். ஆகையால் உலக நிறுவனங்களில் அர்த்தமுள்ள வகையில் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும். 'G20' நாடுகள் அமைப்புப்போன்ற பல அமைப்புகள் தோன்ற வேண்டும். அத்தோடு பிராந்திய மட்டத்தில் சமாதானத்தையும் உறுதி நிலையையும் பேணுவதற்கான அமைப்புகளும் தோன்ற வேண்டும்.

அமெரிக்கா உறுதி நிலையைப் பேணுவதற்கும், தனது செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தவும் வேண்டுமானால் தலைமைத்துவத்தை பிற வல்லரசுகள், பிராந்திய வல்லரசுகள் என்பன வற்றோடு பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

அமெரிக்காவின் கூட்டுப் படைகளின் தலைமை அதிபதியான ஜெனரல் மார்ட்டின் டெட்ம்சே (MARTIN DEMPSEY) அன்மையில் ஒரு நேரமுகத்தின் போது கூறிய கருத்தொன்றை இங்கே குறிப்பிடலாம். எதிர்காலத்தில் அமெரிக்கா 'தனது இராணுவத்தை தகுந்த முறையில் பயன்படுத்துவதில்' சிக்கல் உள்ளது. நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்குவதை விட பிற நாடுகளுடன் ஒத்துழைப்பை வளர்த்து அந்நாடுகளைப் பலப்படுத்தி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். புதிதாக ஏற்பட்டு வரும் உலக ஒழுங்கு என்பதோடு இராணுவ ஜெனரல் கூறியிருக்கும் கருத்து ஒத்துப் போகிறதல் வாவா?

இக்கட்டுரையாசிரியர் அமைதாவு ஆசார்ய வாழ்விந்தனில் உள்ள அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் சர்வதேச உறவுகள் துறையில் பேராசிரியராக உள்ளார். the end of American world order என்பது அவர் எழுதிய நூல்களில் ஒன்று. ■

மரித மோப்ப ஆற்றல்

வைத்தியக் கலாநிதி
எம்.கே. முருகாண்தன்

வாசனைக்கும் வாசனைக்கு அப்பாலும்

‘பலன் ஜூந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய..’ என மாணிக்கவாசகர் பாடினார்.

வஞ்சனையைச் செய்கின்றனவோ இல்லையோ, கண், காது, மூக்கு, வாய், சுருமம் ஆகிய இந்த ஜூம்புலன் களைக் கொண்டுதான் நாம் உலகை அளக்கிறோம், அதனோடு தொடர்பு கொள்கிறோம், சுவைக்கிறோம், வியக்கிறோம், ஆனந்தம் அடைகிறோம். புலனுணர்வு இல்லையேல் வாழ்வே இல்லை, சடப்பொருளுக்கு சமன் எனலாம்.

மலர்களில் எத்தனை வண்ணாங்

கள். எத்தனை வடிவங்கள். எத்தனை சுகந்தங்கள். இவை தரும் கனிகளில் எத்தனை சுவைகள். மலர்களின் மணங்களுக்கும் எல்லையுண்டோ? அது போலவே எமது புலன்களும் எல்லையற்று பரந்து கிடக்கின்றன.

வானவில்லின் ஏழு வர்ணங்களை யும் அவற்றின் கலவைகளான இன்னும் பல்லாயிரம் வண்ணங்களையும் கண்களால் காணமுடிகிறது. இசை முதல் இடிமுழுக்கம் வரையும், வசை முதல் வாஞ்சைச் சொல்வரையும் உய்த்து உணர செவிப்புலன் அவசியம். மனிதர்களின் செவிப்புலன் 20

Hz முதல் 20,000 Hz வரையான ஒலிகளையே உணரும் திறன் கொண் டுள்ளது. ஆயினும் பல மிருகங்களின் கேட்கும் திறன் இதைவிட மேம்பட்டது. உதாரணமாக, டெடால் பின் 100 KHZ வரை கேட்கும் திறன் கொண்டது.

நாவடக்க முடியாது திமிர் கொண்டாலும், ஜூம்புலன்களில் எங்களது சுவை உணர்வு மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதே. இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, கசப்பு ஆகியவற்றை மட்டுமே எம்மால் சுவைத்து உணர முடிகிறது.

மோப்பத் திறன்

மூக்கின் நுகரும் திறன் எப்படிப்பட்டது?

சுமார் 10,000 வரையான மணங்களை எம்மால் பிரிந்தறிந்து நுகர முடியும் என்று இதுவரை நம்பப்பட்டது. 10,000 மணங்களையா என ஆச்சியத்தில் மூக்கில் கையை வைக்காதீர்கள். ஏனைய பல மிருகங்களோடு ஒப்பிடுகையில் மனிதர்களின் மணங்களை நுகரும் ஆற்றல் மிகக் குறைவானதுதான்.

மணங்களை நுகர்ந்து அறியவல்ல கலங்கள் எமது மூக்கில் இருக்கின்றன. மூக்கிலுள்ள கலங்களிலுள்ள பிசிர்முனைகள் (Cilia) மற்றும் நுகர்திறன் நரம்பு முனை இணைப்புகள் இதைச் செய்கின்றன. பாலாட்டிகளில் நுகர்திறன் மூக்கில் உள்ள போதும்

பூச்சிகளில் அவற்றின் கொம்புகளில் (Antennae) உள்ளன.

மனிதர்களில் சுமார் 6 மில்லியன் நுகர்வாங்கிக் கலங்கள் (olfactory receptors) உள்ளது எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர். ஆனால் முயல்களுக்கு 100 மில்லியனும், நாய்களுக்கு சுமார் 220 மில்லியனும் இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்தபோதும் சில மணங்களை மிகக் குறைந்த செறிவிலும் மனிதர்களால் பிரித்தறிய முடியும்.

இந்த இடத்தில் எமது மூக்கானது நாக்கிற்கு உதவி ஒத்தாசை செய்வதையும் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். எமது நாக்கினால் இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, கசப்பு ஆகிய நான்கு சுவைகளை மட்டுமே உணர முடியும் என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டோம். ஆனால் இன்று நாம் உண்ணும் உணவுகளில் இதைவிட ஏராளம்

மான பலவேறுபட்ட சுவைகளை சுகிக்கின்றோம். புதிது புதிதாக நாடுகிறோம். வீட்டுச் சாப்பாடு போதாது என நாக்கை நீட்டிக் கொண்டு உணவுச் சாலைகளில் குந்தினாலும் எமது சுவையுணர்விற்கு கைகொடுப்பது நாக்கல் மூக்குதான். ஆம் ஏனைய பல சுவைகளையும் அவற்றின் மணத்தைக் கொண்டு மூக்கிலுள்ள நுகர் வாங்கிக் கலங்களே கண்டறிகின்றன. ஆகவே மூக்கானது மணத்தை மட்டு மன்றி சுவையையும் நுகரக்கூடிய இரட்டை ஆற்றலைப் பெற்ற உறுப்பு ஆகிறது.

இருந்தபோதும் மோப்ப ஆற்றலுக்கு ஒரு தற்குறை இருக்கவே செய்கிறது. திடீரென ஒரு சுகந்த மணத்தை நீங்கள் உணர்கிறீர்கள் என வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் அது எதிலிருந்து பிறக்கிறது என்பதை மூக்கால் மட்டும் அறிய முடியாது.

காட்சி எது என்பதைக் கண்களினால் தெளிவாகக் கண்டறிய முடியும். பல சத்தங்கள் ஒருமித்து எழுந்தபோதும் ஒவ்வொரு ஒலியும் எங்கிருந்து பிறக்கிறது என்பதை காதுகளால் பிரித்து அறிய முடியும். ஆனால் மோப்ப சுக்கியைப் பொறுத்தவரையில் பல மணங்கள் கலந்திருக்கின்றன.

கும்போது ஒவ்வொரு மணத்தையும் பிரித்து உணர முடிந்தபோதும் அவை எங்கிருந்து வருகின்றன என்பதை அறிய கட்டுலனின் உதவியும் அவசியம் தேவையாகிறது.

மணங்களும் உணர்வுகளும்

மணங்கள் எங்கள் உணர்வுகளையும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றன. நீங்கள் பஸ்லிலோ ரயிலிலோ பிரயாணம் செய்யும்போது உங்கள் அருகில் உட்கார்ந்திருக்கும் பென்

ணிலிருந்து சுகந்த மணம் பரவினால் உங்கள் உள்ளாம் கிளர்ச்சியடையவே செய்யும். மாறாக வியர்வை நாற்றம் அடிக்கும் ஒருவர் உட்கார்ந்தால், அது வனப்புடைய பெண்ணாக இருந்தாலும் கூட மனம் அருவருக்கவே செய்யும்.

'நறுமண மலர் மணம் வீச்தே. நம் திருமண முதல் இரவென அது பேச்தே' என்று ஒரு கண்ணிகை பாடுகி நாள் என்றால் முதலிரவு வேளையில் மணங்கள் அவளை உணர்ச்சியசப்பட வைத்திருக்கிறது என்பதே அர்த்தம். அதனால்தான் முதலிரவு வேளைகளில் மலர்ப்படுக்கை அலங்காரம் செய்து கண்களையும் நாசியையும் வசப்படுத்துகிறார்கள் போலும்.

உணர்ச்சி வயப்படுத்தி காமக்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு இன்று நறுமலர்கள் தேவையில்லை என்றாகிவிட்டது. உடல் வாசனைத் திருவியங்களை உபயோகிப்பதன் மூலம் (Deodrants) காதலன் காத வியை மாத்திரமன்றி அருகில் செல்லும் அந்நியர்களையும் தூண்டி இழுக்கிறார்கள்.

ஆனால் வாசனைகள் காமக்கிளர்ச்சிக்கானவை மட்டுமல்ல, கோவிற் சன்னதியில் சாம்பிராணி வாசனை மனதை அமைதிப்படுத்தி தெய்வீக சிந்தனைகளில் மூழ்க வைக்கிறது.

தேசிப்பழ மணமானது (Citrus) மாணவர்கள் தங்கள் உடலைச் சுத்தம் செய்யத் தூண்டியது என்று சொன்னால் ஆச்சியியப்படுவீர்கள்.

ஒரு ஆய்வின் போது ஒளித்துவைக்கப்பட்ட வாஸியிலிருந்து தேசிப்பழ மணம் கொண்ட சுத்தமாக்கி (citrus scented cleaner) யின் மணம் மட்டுமே பரவியது. பலர் தாங்கள் அந்த மணத்தை நுகர்ந்ததை அறிவுபூர்வமாக உணரவில்லை. ஆனாலும் கூட சுத்தம் செய்தார்கள். பொதுவாக அழுக்கு நீக்கிகளில் இந்த மணத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிவீர்கள். இது நெதர்லாந்து நாட்டு University of Utrecht யில் செய்யப்பட்ட ஆய்வாகும்.

ஆம்!! மணங்கள் எங்கள் உணர்வுகளையும் தூண்டவல்லனவே. Delft

University of Technology யைச் சார்ந்த Hendrick Schifferstein இருவ விடுதியில் ஒரு பரிசோதனை செய்தார். நடன நிகழ்வு நடக்கும் நேரத்தில் அந்த மண்டபத்தில் சில மணங்களைப் பம் பண்ணினார். அவு வேளையில் பங்குபற்றியவர்கள் அதிக நேரத்திற்கு நடனமாடனார்கள். அன்றைய நிகழ்வு அற்புதமாக இருந்ததென கருத்துரைத்தார்கள். இவற்றைத் தவிர அன்றைய இசை மிகவும் நன்றாக இருந்தது என்றார்கள். உண்மையில் அன்று வழுமையான இசையையே இசைக்க வைத்த போதும் இவ்வாறு கூறினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவும் மணங்கள் மனக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதற்கு மற்றொரு சான்றாகும்.

மணங்களும் அறிவாற்றலும்

உணர்வுகளுக்கு அப்பால், அறி வாற்றல் திறனையும் மணங்கள் பாதிக்கவல்லன என்பதை University of North Carolina Wilmington யைச் சார்ந்த William Overman தலைமையிலான மற்றொரு ஆய்வு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. சூதாட்டம் நிகழும் வேளையில் அவு விடத்தில் புத்தம் புதிய மணங்களைப் பரவவிட்டார்கள். மணம் நல்லதாகவோ கெட்டதாகவோ இருந்த போதும் அவர்களின் முடிவு எடுக்கும் திறன் பாதிப்புற்றது. உண்மையில் வழுமையை விட மோசமாக இருந்தது. இதற்குக் காரணம் என்ன? வாசனையானது உணர்வுகளுடன் தொடர்புடைய மூளையின் பகுதி யைத் தூண்டியது. இதனால் அவர்கள் எடுத்தமுடிவு உணர்வுபூர்வமாக இருந்ததே அன்றி பகுத்தறிவுடன் கூடியதாக இருக்கவில்லை என்பதால் தவறுகள் ஏற்பட்டன.

மோப்பக்தி வேறுபாடுகள்

ஆனால் இந்த நுகர்வுத் திறனானது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. ‘மீன் கடைக்காரிக்கு டீ வாசம் புரிவதில்லை’ என்பார்கள். அது உண்மையோ தெரியாது. ஆனால் அவருக்கு மீன் நாற்றம் பழ

கிவிடுவதால் உறுத்தாது என்பதே உண்மை. ஆயினும் மணங்களைக் கொண்டு மட்டும் வெவ்வேறு மீன் களை அடையாளம் சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் கிட்டிவிடும்.

பிறக்கும்போதே எமக்குள் நுகரும் ஆற்றலானது படிப்படியாக அதி கரித்து 8 வயதளவில் உச்ச நிலையை அடைகிறது எனச் சொல்கிறார்கள். முதிர்ந்த காலத்தில் அதன் தீட்சன்யம் குறைந்து விடுகிறது.

ஆனால், முதுமையில்தான் அது குறைகிறது என்றில்லை. 20 வயது களிலேயே நுகரும் திறன் குறைய ஆரம்பித்துவிடுகிறது என்கிறார்கள். ஆனால் இதை சில விஞ்ஞானிகள் மறுக்கிறார்கள். நுகரும் ஆற்றலானது ஒருவரது பொதுவான உள், உடல் நலத்துடன் தொடர்புடையது. 80 வயதுள்ள சிலருக்கு இனம் வயதினருக்கு உள்ளது போலவே சிறப்பான நுகரும் ஆற்றல் இருப்பதை ஆய்வுகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள்.

பால் ரீதியாகப் பார்க்கையில் ஆண்களை விட பெண்களுக்கு நுகர் திறன் அதிகமாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்தபோதும் குழந்தைகள் பிறந்த உடனேயே அவற்றிற்கு நல்ல மோப்பக்கு இருப்பதை வேறு ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. பார்வைத் திறன் விருத்தி அடையாத புதிய ஜெள்மம் தனது தாயின் மூலைக் காம்புகளைக் கண்டுபிடித்து பாலை உமிய முடிவதற்குக் காரணம் அவற்றின் மோப்ப ஆற்றலேயாகும்.

இதை ஒரு சுவையான ஆய்வின் மூலம் எடுத்துக் காட்டினர். பிறந்த உடனேயே குழந்தைகளை தாயின் மார்புகளுக்கு இடையே படுக்க வைத்தனர். அதில் ஒரு மார்பானது நன்கு கழுவப்பட்டதாகும். மற்றது கழுவப்படவில்லை. அவ்வாறு படுக்க வைக்கப்பட்ட 30 குழந்தைகளில் 22 உடனடியாகவே கழுவப்படாத மூலையில் வாய் வைத்தனர். இது பிறக்கும்போதே குழந்தைகளுக்கு மோப்ப சக்கி இருப்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இருந்தபோதும் அந்தக் குருத்துப் பருவத்தில் அவற்றால் சில மணங்களை மட்டுமே இனக்காண முடியும்.

பல்வேறுபட்ட மணங்களைப் பகுத்து அறியும் ஆற்றல் பின்னர் அனுபவத் தின் ஊடாகவே வளரும்.

மோப்பக்தி மேம்படுத்தல்

மோப்பத்தை உணரும் ஆற்றலானது பயிற்சியின் மூலம் மேம்படக்கூடியது என Prof. Alan Carleton தலைமையிலான University of Geneva வைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் தேவைக்கு ஏற்ப தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய மாறுதிறன் பாலூட்டிகளின் மூளைக்கு இருப்பதே ஆகும். விபத்துகளால் பாதிப்பிற்கு ஆளான போதும் இழந்த பல செயற்பாட்டுத் திறன்களை மூளைப் பெற முடிவதற்குக் காரணம் இந்த எளிதில் உருமாறும் இயல்புதானாகும்.

வைன் உற்பத்தி மற்றும் வாசனைத் திரவியங்களுடன் தொடர்புடைய தொழிலில் இருப்பவர்களால் பல்வேறு மணங்களை இனங்காண முடிவதற்கு பயிற்சியும் அனுபவமும் தான் காரணம். ஆனால் நாங்களும் அதை வளர்த்துக் கொள்ளலாம். புதி தாக ஒரு மனத்தை நுகர முடிந்ததும் அதற்கு நல்ல ஒரு பெயரைக் கொடுக்க வேண்டும். அத்தோடு அதற்கு ஒத்ததான ஏனைய மணங்களுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நினைவில் வையுங்கள். மோப்ப ஆற்றல் அதிகரிக்கும்.

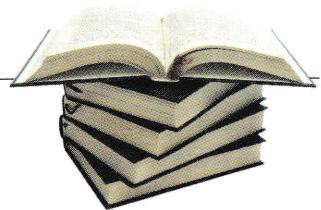
இறுதியாக

பல மிருகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் எமது மோப்பத்திற்கு குறைவானது என ஆரம்பத்தில் சொன்னோம். ஆயினும் அன்மைய ஆய்வுகள் எமக்கு மோப்பக் கலங்கள் குறைவாக இருந்தபோதும் மணங்களைப் பிரித்து அறியும் ஆற்றல் மிகப் பெரிது என்கின்றன. எம்மால் நாறுகோடி (1 Trillion) மணங்களைப் பிரித்து அறிய முடியும் என Rockefeller University apy; Dr Andreas Keller தலைமையிலான புதிய ஆய்வுகள் மூலம் சொல்கிறார்கள். ■

பேராசிரியர் ரஜீவ்
விஜேசிங்க எம்.பி.

பனுவல் பார்தை

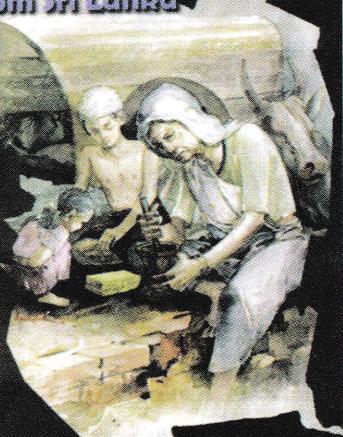

கதையான 12 சிறுகதைகள்

இலக்கிய நிகழ்ச்சியொன்றில் பங்குபற்றும் பொருட்டு நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போயிருந்தேன். இடையில் கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்குள் 12 தடவைகளுக்கும் மேலாக யாழ்ப்பாண குடாநாட்டுக்குச் சென்று வந்தி ருக்கிறேன். ஆனால், அவை பெரும்பாலும் நல்லி ணக்க முயற்சிகள் மற்றும் கல்விமேம்பாடு தொடர்பிலானவையாகும். எனவே, இப்போது யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றது விசேடமானதாகும். இது முந்திலும் இலக்கியம் தொடர்பிலானது என்ற வகையில் தனித்துவமானது.

1981 காலப்பகுதி பிலும் யாழ்.பல் கலைக்கழக ஆங்கில மொழி பி ரி வி ன் தலைவர் செல்வாகன கநாயகத் தீன் விசேட அழைப்பின் பேரில் அங்கு சென்றி ருந்தேன். தொடர்ச்சி யாக விரிவுரையாற்றுவதில் இரு நாட்கள் கழிந்தன. ஒவ்வொரு நாளும் ஆறு விரிவு

Tamil short stories from Sri Lanka

Translated by: S. Pathmanathan ("Sopa")

ரைகள் என்ற வகையில் சற்று களைப்பினையேற்படுத்தும் பணியாகும். ஏற்கெனவே புகையிரதம் மூலம் பயணித்ததும் உடற்சோர்வினை அதிகப்படுத்தியிருந்தது. முதல்நாள் விரிவுரை நிகழ்ச்சியின் மூடி வின் பின்னர் ஓய்வெடுக்கவேண்டிய அளவுக்கு களைப்புற்றிருந்தபோதிலும் விரிவுரைகளில் பங்குபற்றிய மாணவர்களுடு வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி எரியுட்டப்பட்ட யாழ் பொதுச்சன நூலகத்தைப் பார்வையிடச் சென்றேன்.

சில விடயங்கள் குறித்து முழுமையாகத் தெளிவு

ஏற்பட்ட தருணம் அது எனலாம். ஜே. ஆர். ஜெய வர்த்தனா தலைமையிலான அரசாங்கம் சிறில்மத்தி யுவின் முன்னகர்த்தவுடன் தமிழர்களுக்கு எதிராக கட்டவிழ்த்துவிட்ட கொடுமைகளின் உக்கிரத்தை முற்றுமுழுதாக உனர் வைத்த சந்தர்ப்பம் அதுவாகும். இந்த விதத்தில் எனது மாமனாராகிய பிஷப் லக்ஷ்மன் விக்கிரமசிங்கவின் சகோதரர் எஸ்மன்ட் உடனான உறவின் தளத்தையும் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஏனெனில், எஸ்மன்ட் ஜே. ஆருக்கும் மத்தியவுக்கும் நெருக்கமாக இருந்தவர். எனினும், லக்ஷ்மனுக்கு இருந்தது போலவே அவர் இனவாதியல்ல என்பதில் எனக்கும் உடன்பாடாக இருந்தது.

முற்றுமுழுதாக யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வெளிக்காட்டிய வெறுப்பும் கசப்பும் என் நினைவில் நீங்காது இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது. இதே போன்றதொரு சந்தர்ப்பம் பத்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் மீண்டும் காத்தான்குடியில் எனக்கு ஏற்பட்டது. சப்ரகமுவைவைச் சேர்ந்த எனது மாணவர்களது வற்புறுத்தவின் பேரில் மூஸ்லிம் அப்பாவிகளை எல்.ரி.ரி.ஈ. பிரார்த்தனையின்போது படுகொலை செய்த பள்ளிவாசலைப் பார்வையிடச் சென்றிருந்தேன். அவர்களது சீற்றமும் வெறுப்பும் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வெளிக்காட்டியதற்கு என்னளவும் குறைந்தது அல்ல.

சொல்லொணாத் துயரம். இது 'Mirrored Images' என்ற நூலில் உள்ளத்தக்கப்பட்டிருக்கும் கவிதைகளில் தங்குதடையற்ற விதத்தில் பரவலாக பிரவகிக்கிறது. இக்கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டின் பொருட்டே நான் யாழ்ப்பாணம் சென்றேன். இக்கவிதை நால் சிங்கள், தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழி களில் எழுதப்பட்ட கவிதைப் படைப்புகளை வெளிக்கொணர்கிறது. இக்கவிதைத் தொகுதி இந்திய வெளியீட்டு நிறுவனங்களுள் பிரபலம் வாய்ந்த 'நஷ்டன் புக் ரஸ்ற் ஓப் இந்தியா'வினால் வெளியீட்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. சில வருடங்களுக்கு முன்பு அவர்களுக்காக நான் தொகுத்த சிறுகதைத்

தொகுதி ஒன்றினையடுத்து கண்டியான தொகுதி ஒன்றினை கவிதை களை உள்ளடக்கியவாறு செய்யுமாறு தூண்டினார்கள். ஆரம்பத்தில் அந்த முயற்சியில் இறங்குவதற்கு சற்றுத் தயக்கம் எனக்கு ஏற்பட்ட போதிலும் சிங்கள மற்றும் தமிழ் கவிதைகளில் நன்கு பரிசீசயம் உடையோரின் உதவி கிட்டினால் செய்யமுடிய மென்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

செல்வா கனகநாயகம் இந்த விதத் தில் மிகப் பெரிய பக்க பலமாக இருந்தார். அதைப்போலவே அவர் அறிமுகப்படுத்திய பத்மநாப ஜயரும் உதவினார். அதேவேளை சிங்களப் பிரிவைப்

பொறுத்தவரையில் லக்ஷ்மி டீ சில்வா, பேராதெனிய அமரகீர்த்தி வியன்கே, கொழும்பு சன்டகோமிபோப்பெரகேவா ஆகி யோரும் தயாரிப்பு வேலைகளுக்கு எனக்குப் பெரிதும் அனுசரணையாக இருந்தார்கள். இத்தயாரிப்பு முயற்சியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் பலாவி ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரியின் அதிபரும் எழுத்தாளருமான சோ.பத்மநாதனுடன் எனக்குப் பரிசீசயம் ஏற்பட்டது.

புத்தகவெளியீடு கொழும்பில் நடைபெற்றபோது அவர் விசேடமாக கொழும்புக்கு வந்திருந்தது மாத்திரமன்றி நிகழ்ச்சியிலும் பங்குபற்றி தமது கவிதையை வாசித்தார். மிகுந்த நெகிழ்ச்சியுடன் அவர் தமது கவிதையை வாசித்தார். பெரும்பாலான கவிதைகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய விசேட அம்சம் என்ன வெனில், அவை எவற்றிலுமே குற்றச்சாட்டு என்பது இருக்கவில்லை என்பதாகும். இனமுரண்பாடு பாடு பொருளாகி வரும் சந்தர்ப்பங்களில் கவிதைகளில் ஆழமான துயரம் இழையோடக் காணலாம். கண்டியிலும் இதே உண்மை எதிரொலித்தது. அங்கு பேராசிரியர் நூ.மான் அமர, கீர்த்தியுடனும் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் ஜேன் அரசநாயகம் மற்றும் கமலா விஜேந்தன் ஆகியோருடனும் கவிதை வாசித்தார். அவர்கள் இருவருடைய கவிதைகளிலும் மக்கள் அனுபவித்த துயரம் மேலோங்கி ஒலித்தது.

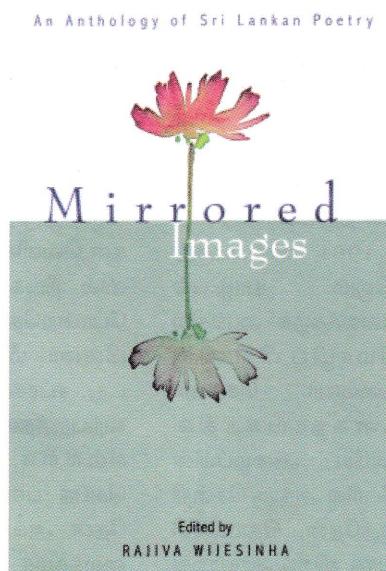
யாழ்ப்பாணத்து வெளியீட்டு நிகழ்ச்சியில் புத்தகத்தில் சேர்த்துக் கொண்ட அதேவேளை, நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றி கவிதை வாசிக்கக்கூடிய படைப்பாளிகள் சகலரையும் அங்கு கவிதைகளை வாசிக்குமாறு கேட்டிருந்தேன். அவர்கள் அவ்வாறே தமது படைப்புகளான கவிதைகளை வாசி த்தார்கள். அவர்களுடைய கவிதை வாசிப்பு உணர்வுபூர்வமானதாகவும் கனதியானதாகவும் இருந்தது. ஆழ்ந்த துயரம் வெளிப்பட்டது. சோ.ப அவற்றின் ஆங்கில மொழியாக்கங்களையும் அவர்கள் சார்பில் வாசித்தார், ஜயாத்துரை சாந்தன் தனது படைப்பை ஆங்கிலத்தில் வாசித்தார். கொழும்பில் இருந்து என்னுடன் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்த ஒரே யோரு எழுத்தாளரான ஆரியவன்சரணவீர தமது பங்களிப்பை திருப்திக்

தது. பண்பாட்டுத் தளத்தில் எமக்கிருக்கும் பொதுவானவைகளை மனம் விட்டு பகிரவதன் மூலம் புரிந்துணர்வையும் பரஸ்பர நேசத்தையும் வளர்க்கமுடியும் என்பதற்கு சான்றாக அக்கூட்டம் இருந்தது.

அங்கு சோ.ப. என்னிடம் அண்மையில் அவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த சிறுகதைகளின் தொகுதி ஒன்றினையும் கையளித்தார். அது எமது நாட்டிலுள்ள சரியான திசைவழியில் செல்லும் முன்னோடி வெளியீட்டாளர்களான S.Godege & Brothers நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்டது.

அவர்களுடைய இன்னுமொரு வெளியீடான சிங்களக் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதி எனக்கு இந்த முயற்சியில் பெரிதும் உதவியது. பூலெங்கா ஆங்கில மொழி ஆசிரியர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த எனது நீண்டகாலச் சகாவான யு.வு. தர்மப்பிரிய மொழியாக்கம் செய்திருந்தார். ஆனால் அப்போது கொடகே தமிழ் எழுத்தாக்கங்களையும் மொழியாக்கப் படைப்புகளாக ஏற்று தமது பணியை விரிவுபடுத்துவார்களென நான் என்னி யிருக்கவில்லை. இப்புத்தகப் பணியில் கொடகே நிறுவனத்தினர் பற்றியுதியுடன் ஈடுபட்டிருப்பது இலங்கை எழுத்துகளை குறிப்பாக தமிழ், சிங்கள எழுத்துகளில் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாட்டுக்கும் அளப்பிரிய நேசத்திற்கும் சான்றாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் அவர்கள் பணியை வரவேற்று அங்கீகரிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்கவேண்டுமென நான் எதிர்பார்க்கி ரேன். வெளியீட்டுத் துறையில் அவர்களது முன்மாதிரியான இப்பணி போற்றுதலுக்குரிய ஒன்றாகும்.

இப்புத்தகம் கண்டியான பன்னரண்டு சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. பதினொரு எழுத்தாளர்களது படைப்பு இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்தாளர்களது சுயவிபரங்களும் இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. செல்வா கனகநாயகம் மிக அருமையான முன்னுடைய ஒன்றினை அளித்துள்ளார். எழுத்தாளர்களுள் இருவர்

ரமாகச் செய்தார். அவரது குரால் மிகுந்த இயல்பானதாகவும் சிந்தனையைத் தூண்டும் விதத்திலும் அமைந்தது. அவர் அங்கு வரவேற்கப்பட்ட விதமும் அவருடனான வெவ்வேறு பின்னனியைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாளர்களது ஊடாட்டங்களும் முன்மாதிரியாக சொல்லப்பட வேண்டியவை. அவை மிகுந்த நம்பிக்கை அளிப்பனவாகவும் நாங்கள் இந்த வகையில் பிரகாசமான முன்னேற்றத்தை ஈட்டமுடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளார். எழுத்தாளர்களுள் இருவர்

முஸ்லிம்கள். மேலும் இருவர் கிழக் கைச் சேர்ந்தவர்கள். இரு கதைகள் பதுளையைச் சேர்ந்த அல் அகுமத் தாலும் மற்றையது இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இக்கதை இங்கிலாந்து சென்று தஞ்சம் புகுந்துள்ள மகாதேவன் என்ற மாணவனைப் பற்றியது. 1977 வருடமுறைக் கிளின்போது பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதையடுத்து தற்கொலை செய்துகொண்ட அவரது சகோதரியின் ஞாபகங்களும் நினைவுகளும் அவரைத் துன்புறுத்தி துயரப்படுத்துகின்றன.

இக்கதை எழுதிய படைப்பாளி யான இராஜேஸ்வரியை எனக்கு நன்கு தெரியும். அவர் இனமுரண் பாட்டுக் காலத்தில் எல்.ரி.ரி.யைக் கடுமையாக எதிர்த்து வந்தவர். யுத்தக் திற்குப் பின்பு நல்ல தீர்வு கிட்டும் என்று எதிர்பார்த்தவர் என்ற வகையில் அவர் ஏமாற்றம் அடைந்திருப்பது எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைய விக்கிறது. அவர் புகிகளை அரசாங்கம் முறியடித்ததையடுத்து நல்லி ணக்க மற்றும் அபிவிருத்திப் பாதையில் வேகமாக அரசாங்கம் செயற்படுமென எண்ணியிருந்தார். ஆனால் அது ஈடுபெண்டில்லை. தமிழர்கள் அனுபவித்த துன்ப துயரங்கள் இழப்புகளை அனுதாபத்துடன் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் என்னைப் பொறுத்தவரையில் நிந்தனைக்குரிய வர்கள்.

எங்கள் பிரச்சினை மொழித்தடையினால் பெரிதும் கூர்மையடைந்துள்ளது. ஆரியவம்ச மற்றும் அமர்கீர்த்தி போன்ற இரு மொழியியலாளர்கள் முன்னர் அவர்களுக்கு கிடைக்கமுடியாத வாய்ப்பினை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் வாயிலாக பெற்றுக்கொள்வார்கள். அது மாத்திரமன்றி இவற்றை விரிவான வாசகங்கள் தளத்துக்கும் அவர்களால் எடுத்துச் செல்லவும் முடியும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இக்கவிதைகளின் ஊடாக உறைந்து துலங்கும் எவருக்கும் பொதுவான மனிதாபிமானத்தை நிச்சயம் உயிர்ப்புடன் அவர்களால் பரிவர்த்தனை செய்யமுடியும். உதார

னமாக, இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் எழுதிய சிறுகதை லண்டனில் அறையெயான்றில் வசிக்கும் மகாதேவன் என்ற இளைஞனுக்கு அவ்வீடின் சொந்தக்காரரான ஆங்கிலேயர் அவரைத் தொந்தரவு செய்யும் ஆவி அங்கு தற்கொலை செய்து கொண்ட இளம்பெண்ணினுடையது எனக் கூறுகிறார்.

‘அவரும் இலங்கையைச் சேர்ந்த பெண்தான். அருகிலிருக்கும் ஆஸ்பத்திரியெயான்றில் அவள் தாதியாக வேலை செய்தாள். ஆங்கிலேயர் ஒருவருடன் அவள் அங்கு வசித்து வந்தாள். அவள் கர்ப்பினியாக இருந்தாள். அவன் எங்கு சென்றான் என்பது எவருக்குமே தெரியாது.’

பெர்னாட் தொடர்ந்தார்.

‘சிலருக்கு உயிரிரவிடவும் கொரவும்தான் மேன்மையானது’ வயது முதிர்ந்த வீட்டுக்காரர் சிந்தனை வயப்பட்டுக் கூறினார். எனது தங்கை அந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவள். அவன் அதனை அவரிடம் கூறவில்லை.

இக்கதொகுதியில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்ட கதைகள் முரண்பாடு சார்ந்தனவாகும். எனினும், வேறுபட்ட போக்கும் நோக்கும் கொண்டவை. வித்தியாசமான தளத்தில் உருவானவை. செத்தவீடு ஒன்றிற்காக பஸ்ஸில் பயணம் செய்யும் வயதுபோன பாடசாலை ஆசிரியர் இடைவழியில் பஸ்ஸுக்குள் பார்சல் சகிதம் ஏறும் பயைனை பயங்கரவாதியாக எண்ணி கலக்கமுறுகிறார். மாங்கூட்டத்தை வழிநடத்தும் தலைவர் குளக்கட்டை இராணுவத்தினர் ஆக்கிரமித்ததால் அதனை சமீபிக்க வழியின்றி திண்டாடுகிறார். தனது சகோதரன் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொல்லப்படுவதை நேரில் காண நேரிடும் பயைன், சகோதர இயக்கங்களது ஆயுத மோதலுக்கு இரையாகும் இன்னொரு பயைன், ஒரு நள்ளிரவு இரவோடு இரவாக துப்பாக்கிக் குண்டின் தீர்ப்பின்படி பன்னிருவர் படுகொலை செய்யப்படுவது போன்றவை இவற்றிலடங்கும் சிலவாகும்.

கதைகளிடையே வார்த்தைகளுக்குள் விபரிக்க முடியாத சோகம் இழையோடுகிறது. சாரம்பிக்க உள்ளீர்களைப் பொறுத்து தொடர்ந்து நிச்சயம் உயிர்ப்புடன் அவர்களால் பரிவர்த்தனை செய்யமுடியும். உதார

உக்களத் தாங்கியவாறு புதுப்பொலி வுடன் வெளிவந்திருக்கும் இச்சிறுக்கதைகள் புனைக்கதைத் துறையில் ஈழத்துச் சிறுகதைகளுக்கு கிட்டியிருக்கும் தனித்துவமான இடத்திற்கு தக்கதொரு சான்றாகும். பெரும்பாலான சிறுகதைகளில் வாழ்வியற்பு மும் சமகால வரலாறும் ஒரே தளத்தில் ஒருங்கே ஒன்றினைந்து பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று வலுஷுட்டுவன வாகவுள்ளன. மேலும், சில கதைகளின் மூலம் அதிகாரமில்லாதவர்களாகும் நலிவடைந்தவர்களதும் மூடுண்ட உலகம் எத்தகையதான் அதீதமுமின்றி வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ளது.

இன விரிசலினால் தொலைவுபடுத்தப்பட்டு அந்நியமாகியிருக்கும் இரு இனங்களுக்குமிடையே, பரஸ்பர புரிந்துணர்வையும் நேசத்தையும் ஏற்படுத்தும் முயற்சிக்கு இத்தகைய தொரு தொகுதியில் எதிர்பார்க்கக்கூடிய பங்களிப்பினை நிச்சயம் செய்யும் என நம்பலாம். இந்த வகையில் ஒன்றினைந்திருக்கும் வெளியீட்டாளரான கொடகேயையும் மொழி பெயர்ப்பாளரான சோ.ப.வையும் பாராட்ட வேண்டும்.

இந்தியாவில் ‘நஷனல் புக் ரஸ்ற் ஓவ் இந்தியா’ இருப்பதைப் போல எமது நாட்டிலும் இத்தகைய மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளில் குறிப்பாக இன்னுமொரு தேசிய மொழியில் படைப்புகளைச் சாத்தியமாக்கும் பணிகளில் முழுஞ்சிடன் தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு ஏதாவது நிறுவனம் முன்வரவேண்டுமென்பது எனது பேரவா. ■

சித்ரா

அ. யேசுராசா

பு லம்பெயர்ந்து கண்டாவில் வாழும் ஈழத்து எழுத் தாளர், அ.முத்துவிங்கம் எழுதிய பவித்ரா என்ற சிறுகதையையே, சித்ரா என்னும் பெயரில் குறும்பட மாக, விக்னேஸ்வரன் விஜயன் உருவாக்கியுள்ளார். ஆறு நிமிடங்களைக் காட்சி நேரமாகக் கொண்டது இது. ஓர் ஆண் பாத்திரம் முகச்சவரம் செய்யும் வெகு அண் மைக்காட்சியுடன் (ECU), படம் தொடர்ச்சுகிறது; தொடர்ந்து அவர் சவரம் செய்கிறதில் கவனமாக இருக்கிறார். இடையில், மங்கம்மா... சித்ரா தூங்கிக்கிட்டி ருக்கா, எழுப்பிவிடு என வேலைக்காரிக்குச் சொல்கிறார். வேலைக்காரி காட்டப்படுவதில்லை.

சவரம் செய்கிறார்.

சிறிது நேரத்தின் பின், எழுந்திச்சாலா?

சவரத்தை முடிக்கிறார். துளசிக்குச் சிறிது தண்ணீர் வார்க்கிறார்.

சமையலறையில் வேலைக்காரி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறாள்.

அவளை நோக்கி, மங்கம்மா! அவளப்போய்க் குளிப் பாட்டி ட்ரஸ் மாத்து.

குரல்மட்டும் கேட்கிறது; அவர் காட்டப்படுவதில்லை.

அவளும் ஒன்றும் சொல்லாது, பழகிவிட்டதுபோல் யோசனையுடன் பார்க்கிறாள்.

சிறிய மேசை முன்னிருந்து அவன் சாப் பிடுதல்; பக்கத்தில் தாய் கவலைபடிந்த முகத்துடன்.

மங்கம்மா, சித்ரா கிளம்பிட்டாளா?

**குறும்படம்
விமர்சனம்**

இதோ, பாக்கிரேன் ஜயா.

கம்பியைப் பிடித்தபடி ஒரு பெண்ணின் முகம்.

சீக்கிரம் கிளம்பச் சொல்லு.... ரைம் ஆகுதில்ல.

சரிங்க ஜயா.

அவனும் தாயும்.

அம்மா.... ஹாஸ்பிற்றல்வரைக்கும் போயிட்டு வாரன்....

.... தலையாட்டுகிறாள்; அவளது கண்ணில் மெல்லிய கண்ணீர்!

கம்பிக்குள் தெரியும் பெண்ணின் முகம்.

உளியீல் மருத்துவர் ருத்ரனின் மருத்துவமனை உட்புறம்.

ஓஞ்சாபாவின் இரு முனைகளிலும் இடைவெளி விட்டு, அவனும் அந்தப் பெண்ணும் அமர்ந்துள்ளனர்.

அவன் யோசனையுடன்; அவள் பேதலித்த முகத்துடன்.

அவள் ஓஞ்சாபாவில் தலையைச் சாய்த்து அண்ணாந்து கொட்டாவி விடுகிறாள்; முகம் சிறிது அசாதாரணமாய். மருத்துவர் அமர்ந்திருக்கிறார்.

ம.... சொல்லுங்க

சித்ராவுக்குத்தான் பிரச்சின டாக்டர்.

ஓ! அப்படியா?.... என்ன பிரச்சின....?

அத எப்பிடிச் சொல்றதுன்னுதான் தெரியல். சித்ரா பெட்ல முத்திரம் போயிர்நா....

இவ்வளவுதானா? இதச் சொல்லத்தான் இவ்வளவு கூச்சப்பட்டங்களா? இது ரொம்ப சிம்பிள். ஈலியா கிழுர் பண்ணிக்கிடலாம்.

எற்கெனவே இரண்டு மருத்துவர்களிடம் காட்டியும் பயனில்லை என்றும் அவன் சொல்கிறான். எவ்வளவு காலமாக இது இருக்கிறதென்று கேட்டதற்கு, ஒரு மூன்றாமா இருக்கும் டாக்டர் என்கிறான்.

ஒரு ஈஸியான வழியென்று, இரவு எட்டு மணிக்குப் பிறகு தண்ணீர் குடிப்பதை நிறுத்துமாறு சொல்கிறார். ஏனென்று அவன் கேட்டதற்கு, அது இரவில் மூத்திரம் போவதைத் தடுக்குமென்கிறார்.

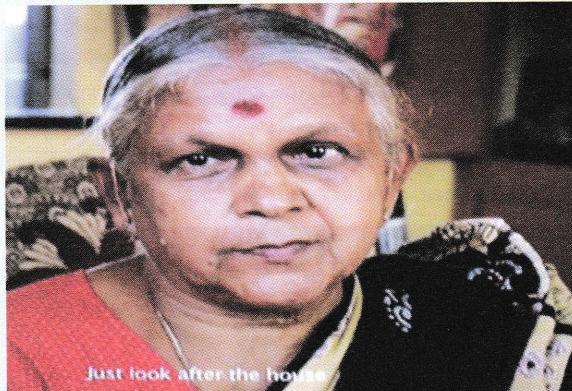
டாக்டர்!...., நெந் தாங்கும்போது யூரின் போறதப் பத்திச் சொல்ல வரல்ல டாக்டர். பகல்ல முழிச்சிட்டிருக்கும் போது எல்லார் முன்னிலையிலும் பெட்டில் போய் உட்கார்ந்ததும் யூரின் போறது டாக்டர்.

மருத்துவர் வியப்படைகிறார். அந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கிறார்.

பெண் சோகத்துடன்.

சரி! இதற்கு முன்னே ரெண்டு டாக்டரப் பாத்ததா சொன்னீங்க. அவங்க உங்க வைவ் வுக்கு ஏதாவது ரெஸ்ற் எடுத்தாங்களா? நிப்போட்டிருக்கா....?

வைவ் வுவா....? டாக்டர் நான் சித்ராவுக்குத்தானே புறொப்ளம் இருக்குன்னு சொன்னேன்!

அப்ப சித்ரா யாரு....?

என் பொண்ணு டாக்டர.... இதோ, (தனக்கு இடது பக்கத்திலுள்ள வெறும் கதிரையைக் காட்டி) இங்க உக்காந்திருக்கா.... பாருங்க. என் பொண்ணு....

மருத்துவரின் முகத்தில் திகைப்படு. குழப்பத்துடன், எதிரே அவனுக்கு வலது பக்கத்திலுள்ள பெண்ணைப் பார்க்கிறார்.

பெண்ணின் நெற்றியும் கண்களும்; ஒரு கண்ணில் கண்ணீர்த் துளி.

பெண்ணின் முகம் இயல்பான துயருடன்.

மருத்துவர், அவளை மென்மையாகப் பார்த்தபடி, நோ!.... வருத்தப்படக்கூடாது. கண்டிப்பாகக் குணப்படுத்தியிரலாம்.... கோட் இல் வெறிகிறேற். என்கிறார்.

அவனது முகம் உணர்ச்சியற்ற நிலைத்த பார்வையுடன்.

அடுத்து, மேசையின் அந்தப் பக்கம் அவளும் அவனும்; இந்தப் பக்கம் மருத்துவர். அவள் சேலைத் தலைப் பால் கண்ணைத் துடைக்கிறாள். மெல்லிய இசை பின்னியில்! இந்த உயர்கோணக் காட்சியுடன் (HAS) படம்

நிறைவ பெறுகிறது.

சித்ரா ஒருபோதுமே காட்டப்படுவதில்லை; இடைக் கிடை காட்டப்படும் பெண்ணே சித்ராவாகலாம் என்ற உணர்வு தோன்றுமாறு, சல்பென்ஸ் பேணப்பட்டுள்ளது; இறுதியிலேயே தெளிவு ஏற்படுகிறது. இறந்து போய்விட்ட அல்லது காணாமற்போய்விட்ட மகளின் இழப்பினால் மனப்பிறழ்வுக்கு உள்ளான - இல்லாமற் போன ஒன்றை இன்னும் இருப்பதாகக் கருதிக் கொள்ளும் - பரிதாபத்துக்குரிய ஒரு மனிதனைப் பற்றிய கதை. வேட்டையாடுபவர் வேட்டையாடப்படுவது போல இங்கு, இன்னொருவருக்குச் சிகிச்சை தேவை என்று வந்தவரே சிகிச்சை தேவைப்படுவராக இருக்கிறார்!; அவர்தான் நோயாளி! திரைக்கதை நுட்பமாகவும் இறுக்கமாகவும் உள்ளது; அவ்வாறே உரையாடல் கரும்!

பொருத்தத்துடன் அமைந்துள்ள அருமையான காட்சிப்படுத்தல்கள். இறுதியில் மனைவி, கணவன், மருத்துவரைக் காட்டும் உயர்கோணக் காட்சி, முகச்சவரம் செய்யும் வெகு அண்மைக்காட்சி, தாயின் துயர முகத் தைக் காட்டும் அண்மைக் காட்சியும் மத்திமக் காட்சியும் (CU, MS), மருத்துவர், பெண், கணவனைக் காட்டும் தோருக்கு மேலான காட்சி (OSS), மருத்துவரின் முகத் தைக்காட்டும் அண்மைக் காட்சி, மருத்துவரின் கண்ணையும் கண்ணாடியையும் காட்டும் வெகு அண்மைக்காட்சி, பெண்ணின் நெற்றியையும் கண்களையும் காட்டும் வெகு அண்மைக்காட்சி போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணப்படுத்தலாம். ஒளிப்பதிவை மேற்கொண்ட BB. ஆனங்குமார் பாராட்டப்படவேண்டிய வர்.

கணவனாக வரும் அருள் ஜோதி மிகச் சிறப்பாகத் தனது பாத்திரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அவ்வாறே மருத்துவர் (கு.கு. ராமன்), மனைவி (கீ. சத்யபாமா) மற்றும் தாய், மங்கம்மா பாத்திரங்களை ஏற்றவர்களும் சிறப்பாகச் செய்துள்ளனர்.

இசையும் பொருத்தமாக நன்றாகவுள்ளது.

குறுகிய நேரங்கொண்ட குறும்பட்டமொன்றினை, வலுவான திரைக்கதையுடனும் காட்சிப்படுத்தல்களுடனும் உயிர்த்துடிப்பான பாத்திரங்களுடனும் இறுக்கமான படத்தொகுப்புடனும் வடிவநேர்த்தியுடன் உருவாக்கி அளித்த விக்னேஸ்வரன் விழையனை, ஒரு திரைப்பட ஆர்வலன் என்ற வகையில், மிக்க மகிழ்வுடன் பாராட்டத் தோன்றுகிறது! ■

■ மதுரை

து மிகுந்த திரைப்படங்கள் திரையில் வரையப்பட்ட நிலையில், வாழ்வியல் கூறுகளை தொகுக்கும் முயற்சி கள் பரவலாக இன்று இடம்பெற்று வருகின்றன. இதற்கான வித்தியாசமான கற்பனையும் படைப்பாக்க உந்துதல் கரும் கொண்டவர்கள் திரைவெளியில் யதார்த்தங்களை புதிதாக இயல்பாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக தற்போது வெளிவந்திருக்கின்ற 'வாயை முடி பேசவும்' எனும் படத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

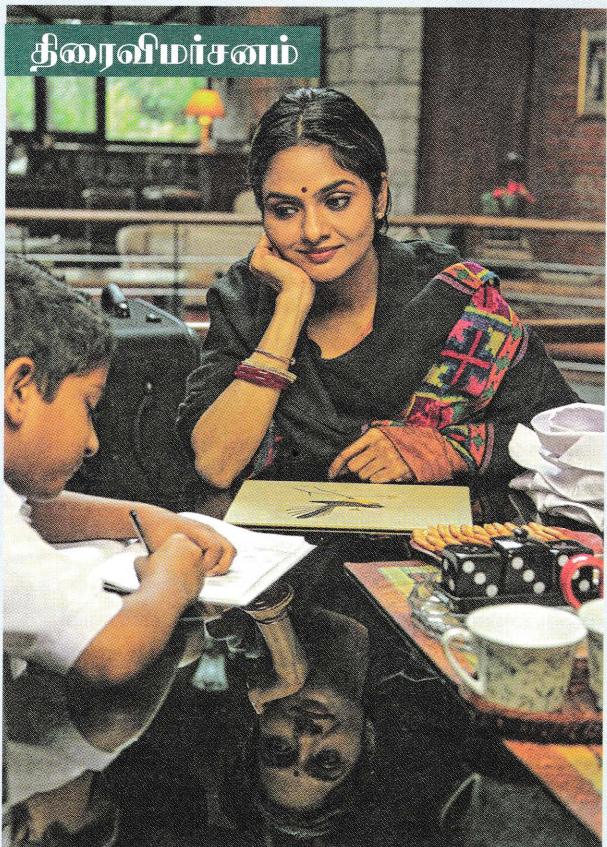
இப்படத்தில் பேசுக்கதான் மையம். மனதை விட்டுப் பேசுக்கன். மனதில் உள்ளதை மறைக்காமல் பேசுங்கள். எல்லாப் பிரச்சினைகளும் தீர்ந்துவிடும் என்பதைத்தான் செய்தியாக பார்வையாளருக்குக் கடத்துகிறது. இந்தச் செய்தியை துளிகூட சீரியல் தன்மையோ வன்முறையோ இல்லாமல் அழகான மலைப்பின்னணியில் மெல்லிய சாரலாக படம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மனதிற்கும் ரசனைக்கும் இனிமையாக உள்ளது. பேசுவேண்டியதைப் பேசாமல் போனால் என்னாகும்? தேவையே இல்லாமல் பேசினால் என்னாகும்? சுத்தமாக பேசாமல் இருந்தால் என்னாகும்? இதுபோன்ற துணைக்கதைகளின் உதவி யோடு இதையெல்லாம் காட்சிவழியாகப் பேசுகிறார் இயக்குநர் பாலாஜி மோகன்.

பனிமலைக் கிராமத்தில் 'ஊமைக்காய்ப்சல்' என்ற வித்தியாசமான நோய் பரவுகிறது. இந்நோய்க்கு ஆளானவர்கள் பேசும் திறனை இழுக்கின்றனர். பேசுவதாலேயே நோய்க்கிருமிகள் பரவுவதாகக் கூறி ஊர் மக்கள் பேச அரசு தடை விதிக்கிறது.

நோய்க்கு மருந்து கண்டுபிடித்தவுடன் பேச விதித்த தடையை அரசு விலக்கிக் கொள்கிறது. இப்படி பேசுக்கும் மௌனத்திற்கும் இடையே நடக்கும் சலனங்கள்தான்

திரைக்கதை. வித்தியாசமான திரை அனுபவம் விரிகிறது. படத்தில் ஏகப்பட்ட பாத்திரங்கள். மனதில் பட்டதை பளிச்சென்றும் நயமாகவும் பேசும் அரவிந் (துல்கர் சர்மா) தனக்கு பிடிக்காததை வெளிப்படையாகச் சொல்லும் துணி வில்லாத அஞ்சனா (நஸ்ரியா நஷிம்) கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும் காலன், எதையாவது உள்ளிப் பிரச்சினையில் மாட்டிக்கொள்ளும் அரசியல்வாதி, அடையாளம் பெறுவதற்கான அவஸ்தையில் இருக்கும் வித்தியா (மதுபாலா) தனக்கு ஒவியத்தில் நாட்டம் என்பதைப் பற்றி சொல்ல முடியாத சிறுவன், மகனை வெறுப்பதோடு அநாதை இல்லத்தைக் காலி செய்வதில் கறாராக இருக்கும் பெரியவர் (வினுச் சக்கரவர்த்தி) நடிகர் உமேஸ் (ஜோன் விஜய்), குடிகாரர்களின் சுயமரியாதையைக் காக்கப்போராடும் குடிகாரர் சங்கத்தலைவர், நடிகரின் உரிமைக்காகப்போராடும் ரசிகர் மன்றத் தலைவர் எனப் பலரும் வருகிறார்கள்.

பேசுகைப் பறிக்கும் நோய் இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் எப்படிப் பாதிக்கிறதென்பதை நகைச்சுவையாகச் சொல்ல முயன்றிருக்கிறார் பாலாஜி மோகன். முதல் பாதி முழுவதும் பேசிப் பேசி கலகலப்பூட்ட முயல்கிறார்கள். அரசியல்வாதியைக் கிண்டலடிப்பது, ரசிகர் மன்றத்தைக் கேவி செய்வது, செய்திச் சனல்களை கிண்டலடிப்பது என எல்லாவற்றிலும் நகைச்சுவை இழையோடிவருகின்றது. சில இடங்களில் சிரிக்கவும் முடிகிறது. துல்கர் சர்மாவின் துருதுருப்பும் நஸ்ரியாவின் அமைதியும் படத்தின் பலம் எனக் கூறலாம். இவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சில காட்சிகள் ரசிக்கக்கூடியவை. சல்மான் பாத்திரத்தை உணர்ந்து சிறப்

பாகச் செய்திருக்கிறார். நல்ஸியா மெல்லிய சோகத்துடன் நடமாடும் பாத்திரத்தில் நம்மைக்கவர்ந்து செல் கிறார். நீண்ட நாளைக்குப்பிறகு மது பாலா திரையில் தலைகாட்டியிருக்கிறார். மொனமாகப் பேசும் காட்சிகளில் நல்ஸியா வும் மதுபாலாவும் தங்கள் விழிமொழி மூலம் தனித்து நிற்கிறார்கள். இவர்களது உடல்மொழி குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வகை

(52ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கு ஒரு வர் பல்கலைக்கழகப்பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டியதில்லை. கிரிக்கெட் விளையாட்டில் ஆற்றலுடையவராக இருந்தால் போதும். இதில் கல்வித் தகைமையை விலியுறுத்துவது கேளிக்குரியதாகும்.

அரசியல் வாதிகளைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் சமுதாயத்தின் நாடித் துடிப்பையும் சர்வதேச அரங்கில் நாட்டின் தகுதியையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் சரியான கேள்வியைக் கேட்க வேண்டியது முக்கியமானதாகும். பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தையும் பிரச்சினையைக் கணிப்பதற்கு கடைப் பிடிக்கப்பட வேண்டியது நீதிரோபாயத்தையும் அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். இவையெல்லாம் பகுத்தாய்கின்ற ஒரு மனத்தை வேண்டிற்கின்றன. உயரதிகாரிகள் உடனிருந்தாலும் கூட, அவர்கள் மீது பெரிதும் தங்கியிருக்கின்ற ஒரு தலை

யில் அமைந்துள்ளது. செய்தி வாசிப்பாளராக தொலைக்காட்சியில் தோன்றி சிரிக்க வைக்கும் பாலாஜி ஒரு கட்டத்தில் சலிப்படையையும் வைக்கிறார். ரோபோ சங்கரும் ஜோன் விஜய்யும் திரைக்கதையில் தினிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவவுப் போது சிரிக்க வைக்கிறார்கள். உள்ள மாட்டிக்கொள்ளும் அரசியல்வாதிக்கதாப்பாத்திரத்தில் பாண்டியராஜன்

வரைவிடவும் விவேகமிக்க ஒரு தலைவர் எப்போதுமே சிறப்பான பணிகளைச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும்.

பதவியேற்பதற்கு முன்னதாக ஒரு அரசியல்வாதி அடிப்படைக் கல்விப் பரிட்சையொன்றுக்குத் தோற்ற வேண்டும் என்று ஏன் கேட்கப்படக் கூடாது. அத்தகைய பரிட்சையொன்றில் அவர்கள் சித்தியடையத்தவறி னால், அடிப்படைப் போதனையைப் பெற்று மீள் பரிட்சைக்குத் தோற்ற வேண்டும். அரசியல்வாதிக்கு நிதித்துறை, பொருளியல், சரித்திரம் மற்றும் அரசியல் விஞ்ஞானம் ஆகிய வற்றில் அடிப்படை அறிவு இல்லையென்றால், அவர் தங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும் என்று சமுதாயத்தில் எவரும் ஏன் விரும்ப வேண்டும்? நாட்டின் விதியும் மக்களின் கதியும் பெருமளவுக்கு அரசியல்வாதிகளினாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

சட்டவாக்க சபை உறுப்பினர்களின் வகிபாகமும் பொறுப்பும் (Role Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

மிகக் கச்சிதமாகப் பொருந்துகிறார்.

இரண்டாம் பாதியில் வசனங்கள் இல்லாமல் கதையை நகர்த்த வேண்டியிருக்கும் சவாலில் இயக்குநர் வெற்றிபெற்றுள்ளார். இந்த மொன த்தை தன் இசையால் மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார் சியன் ரால்தன். மலைப்பிரேதேசத்தை அழகாகக்காட்டி நம் கணக்காக்கு குளிர்க்கி தருகிறார் ஒளிப்பதிவாளர் சென்தரராஜன். படத்தின் ஆதாரமான கேள்விகள் அனைத்திற்குமான பதில்கள் உடனடியாக தெரிந்துவிடுவதால் படத்துடன் ஒன்ற முடியவில்லை. அடுத்து என்ன என்ற கேள்வியே இங்கு எழ வாய்ப்பில்லை. கிண்டலையும் சில நெகிழ்ச்சியான தருணங்களையும் மட்டுமே நம்பி படத்தை நகர்த்தியிருக்கிறார் பாலாஜி. படத்தின் பலமும் பலவீன மும் இதுதான். ஆனாலும் படத்தைப்பார்க்கும் பொழுது ஒரு புதிய அனுபவம் பார்வையாளருக்கு நிச்சயம் காத்திருக்கிறது. இயக்குநர் திரைக்கதையில் இன்னும் சவால்களை உருவாக்கி இருக்க முடியும். ■

and Responsibility) எந்தவொரு நாட்டினதும் பிரஜைகள் மீது பரந்த செயல்விளைவுடைய தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. எந்தவொரு காரியத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அதை நன்கு வகுக்கப்பட்டு நிலை நிறுத்தப்பட்ட நடைமுறைகளின் பிரகாரம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஓரளவு கல்வி வேண்டும். அத்தகைய கல்வி இருக்குமானால், அரசியல்வாதிகள் மக்களினால் தெரிவு செய்யப்பட வேதற்கும் தங்கள் பணியைச் செய்வதற்கும் பயனுறுதியடையதாக அமையும்.

முறைப்படியான கல்வி இல்லையென்றால், அரசியல்வாதிகள் சிந்திப்பதையும் பகுத்தாய்வு செய்வதையும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு தனியான பாடவிதான்த்தை வடிவமைக்க வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, படித்த மனிதன் பிரச்சினைகளையும் விவகாரங்களையும் பல வேறு வகைப்பட்ட கோணங்களில் நோக்குகிறான் அல்லவா. ■

கடைசிப் பக்கம்

ஈ மது இன்றைய சூழ்நிலைப் புலத்தில் எழுத் தரசியல் குறித்தும் அதன் திசை முகம் குறித்தும் பிரக்ஞங்குபூர்வமான பார்வை குருடுதட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றதா? என என்னத் தோன்றுகின்றது.

இலங்கையின் சிறுபான்மையினரின் இருப்பு எப்போதும் கேள்விக்குறியாகவே இருந்து வந்தி ருக்கின்ற பின்னணியில் குறிப்பாக வடக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றியதான் விரிவுபடுத்தப்படாத பேச்சாடல்களும், பொது உரையாடல்களுக்கு உட்படுத்தப்படாத அல்லது உரையாடல்களில் இருந்து புறம் ஒதுக்கப்பட்டதான் வடக்கு முஸ்லிம்களின் இருப்புக் குறித்த எழுத்தரசியலின் தேவையும் மேலெழுந்து நிற்கின்றது.

முப்பது வருட போரியக்கச் சூழலில் இருந்து விடுபட்டு மீள்குடியேற்றம், மீள் இணக்கம், மீள் கட்டு மானம் என்கிற பேச்சாலிலான அல்லது சிறிதளவு செயல்வடிவிலான முன்னெடுப்புகள் நிகழுகின்ற பின்னணியில் எந்தவிதமான விசேட திட்டங்களோ கவனிப்புகளோ அற்று அல்லது விரட்டப்பட்டு வாழ்வை ஒழுங்கமைப்பதற்கான புனர்

இருந்து அதற்கு முன்னரான அவைந்துழல்வு வாழ்வு பற்றிய பதிவுகள் எந்தளவு ஈழத்தில் வளர்ந்திலை பெற்றது என்பது உலகளாவிய கவனிப்புக் குரியதாக மாறியது. மூன்று தசாப்த போரிலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பன ஈழத்தின் வெட்டு முகத்தைக் காட்டிய நிலையிலும் கூட வடக்கு முஸ்லிம் குறித்த எழுத்தரசியல் கூட வலுவற்றதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அவர்களுக்கு வெளியில் இருந்து எவ்வளவு காத்திரமாக பதிவு செய்யப்பட்டது என்பதற்கப்பால் ‘அவர்களுக்குள்’ இந்த எழுத்துணர்வும் பதிவும் ஏன் நிகழ வில்லை என்பதுதான் என்னளவில் எழுந்து நிற்கின்ற நீண்ட கேள்வி.

நமது இருப்பு, நமது விடுதலை, நமக்கான எதிர்காலம், பூர்வீகத்தின் மீது எழும் காதல் என்பன பற்றி வெறும் பேச்சாடலைக் கட்டியெழுப்பும் நாம் நமது துயரியல் வாழ்வு குறித்து இதுகால வரை எத்தகைய எழுத்துப் பதிவுகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளோம். இலக்கியங்கள் வாழ்ந்த தற்கான வரலாற்றுப் பதிவுகள் தான். உலகளாவிய போர் முடிய தேசங்களைல்லாம் அப்போர் முகத்தை கிழித்துக்கொண்டு கவிதைகள் தான் எழுந்தன. பலஸ்தீன் இலக்கியம் இதற்கு நிகழ்கால சாட்சியமாகவும் இருக்கின்றது.

புலம்பெயர் இலக்கியம் இன்று உலகப்பொது இலக்கியக் கூராகவும் ஒரு வரலாற்றியல் ஆவணமாகவும் மினிரும் சூழலில் வடக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றிய எழுத்துக்கள் அவர்களது வாழ்வியலோடு சேர்ந்து தொலைந்துபோயுள்ளமை மிக தூர்ப்பாக்கியமானதாகும்.

நாளைய சந்ததிக்கான பாடமாக அமைவதற்கு அல்லது நாளைய இருப்பை உறுதிசெய்வதற்கான தளம் நமக்கு எழுத்துத் தளம் தான். அது வரலாறு எழுதுகையாக இருக்கலாம். அல்லது இலக்கிய எழுத்துக்களாக அமையலாம். எனினும் ஏன் வடக்கு முஸ்லிம்கள் இத்தகைய எழுத்துத் தளத் துக்கு வரவில்லை. அல்லது அத்தகைய பிரக்ஞாயற்றுப் போயினர் என்ற வினா மேலும் மேலும் சிந்தனையைக் கிளர்கின்றது. ஆங்காங்கே ஓரளவு எழுத்துக்கள் தோன்றினும் கூட ஒரு உருப்படியான சிறு நாவல்தானும் இதுவரை வெளிவராத சூழலில் இவர்களது வாழ்வியலை எங்கே போய் வாசிப்பது? நாம் எமது சூழல் பற்றி விமர்சன ரீதியான அனுகுமுறையை வளர்க்க வேண்டும். ■

மூல்லை முஸ்ரிபா

நமக்கான எழுத்தரசியல்

நிர்மாணிப்புகளோ அல்லது அதற்கான எத்தனைப் புகளோ அற்ற சூழலில் தான் வடக்கு முஸ்லிம்களில் ஒரு குறித்த சாரார் தமது பூர்வீகத்தின் மீது இருப்பை வேறான்றி வருகிறார்கள். இந்திலைமை தான் வடக்கிலேயே தமது பூர்வீகங்களை இழந்த தமிழ் மக்கள் தொகுதிக்குமுரியதாக அமைகின்றது. எனினும் இரு சாராரும் வெவ்வேறு வகையில் இழப்புகளை அல்லது வெளியேற்றத்தை அனுபவித்தவர்களாவர்.

இதனிடையே நில ஆக்கிரமிப்பு, சிங்களக் குடியேற்றம், இராணுவமயம் என அதிகார வெளி கட்டமைக்கும் போக்குகள் ஒரு புறமாகவும் சிறுபான்மைக்குள் சிறுபான்மையினரின் புரிதலற்ற அல்லது விட்டுக்கொடுப்பற்ற செயற்பாடுகளும் மறுபறமாக ஆங்காங்கே நிகழ்ந்துதான் வருகின்றன.

போருக்குப் பின்னரான இந்தப் பின்னணியில்

உங்கள் அபிமான

சுதாலம்

இப்பொழுது உங்கள்

Tablet மற்றும் Android phone களில்

இப்பொழுதே Download செய்யுங்கள்!

Available on
[play.google.com](#)

Available on
[www.magzter.com](#)

Feedback and comments : samakalam@expressnewspapers.lk

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிறருக்கு உதவும் மனிதநூயாமிக்க இதையும் கொண்ட ஆரங்கில ஆசிரியரின் வாழ்வு இடையிழேலேய முற்றுப்பெற்றது

வெட்டுவின் மக்களுக்கு
உத்திரவுகள் பீரியமாக்குவதன்